

UZASADNIENIE

Obecnie sprawy związane z dopuszczaniem do obrotu, obrotem, stosowaniem i kontrolą środków ochrony roślin są uregulowane w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin obejmuje swoim zakresem zagadnienia dotyczące:

- 1) ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi – w tym zakresie przepisy tej ustawy stanowią implementację postanowień dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.) oraz aktów prawa Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tej dyrektywy;
- 2) dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu oraz substancji aktywnych do stosowania w środkach ochrony roślin – w tym zakresie przepisy tej ustawy stanowią implementację postanowień dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz. Urz. WE L 230 z 19.08.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 11, str. 332, z późn. zm.) oraz aktów prawa Unii Europejskiej wydanych w trybie przepisów tej dyrektywy;
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin – zagadnienia te nie były przedmiotem regulacji aktów prawa Unii Europejskiej;
- 4) organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Konieczność opracowania projektu ustawy o środkach ochrony roślin wynika z obowiązku:

- 1) wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 1);

- 2) wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz zrównoważonego stosowania pestycydów (Dz. Urz. UE L 309 z 24.11.2009, str. 71).

Wprowadzenie powyższych regulacji w zakresie środków ochrony roślin wymaga odrębnego uregulowania w przepisach krajowych zagadnień dotyczących środków ochrony roślin oraz zagadnień dotyczących ochrony roślin przed organizmami szkodliwymi. Wynika to zarówno z odmienności tych zagadnień, jak i obszerności obu materii.

W związku z powyższym te obszary tematyczne będą regulowane w oddzielnych ustawach, tj. w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz projektowanej ustawie o środkach ochrony roślin, która będzie zawierać przepisy kompetencyjne umożliwiające wykonanie postanowień rozporządzenia nr 1107/2009 oraz wdrażać postanowienia dyrektywy 2009/128/WE, a także określać warunki prowadzenia integrowanej produkcji roślin.

Projektowana ustawa o środkach ochrony roślin będzie regulować zagadnienia dotyczące zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu oraz zasady wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzenia integrowanej produkcji roślin, prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin i gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin.

Art. 1 określa zakres przedmiotowy projektowanej ustawy uwzględniający zagadnienia, które wynikają z wykonania przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz zagadnienia, które mają na celu wdrożenie dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 2 zawiera definicje pojęć wykorzystywanych w projektowanej ustawie. W słowniczku projektowanej ustawy uwzględniono określenia zdefiniowane w rozporządzeniu nr 1107/2009 poprzez odesłanie do definicji terminów wykorzystywanych w przepisach projektowanej ustawy oraz określenia umożliwiające wdrożenie dyrektywy 2009/128/WE, a także inne określenia umożliwiające jednolite rozumienie pojęć używanych w projektowanej ustawie.

Art. 3 określa, zgodnie z art. 75 rozporządzenia nr 1107/2009, organ właściwy w zakresie wypełniania obowiązków określonych w tym rozporządzeniu oraz organ właściwy do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie obowiązków wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE.

Rozporządzenie nr 1107/2009 wprowadza znaczące modyfikacje w zakresie systemu rejestracji środków ochrony roślin. Dotyczy to przede wszystkim następujących zagadnień:

- 1) ustanowienia trzech stref współpracy w zakresie rejestracji środków ochrony roślin i wprowadzenia podziału pracy pomiędzy państwami członkowskimi w ramach danej strefy współpracy oraz pomiędzy tymi strefami (Polska w ramach strefy centralnej będzie współpracować z Belgią, Czechami, Niemcami, Irlandią, Luksemburgiem, Węgrami, Holandią, Austrią, Rumunią, Słowenią, Słowacją i Wielką Brytanią);
- 2) wprowadzenia mechanizmu wzajemnego uznawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu pomiędzy państwami członkowskimi;
- 3) określenia lub zmiany zakresu wymaganej dokumentacji dotyczącej środków ochrony roślin, substancji czynnych, sejfnerów, synergetyków i składników obojętnych oraz zasad ich oceny.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin organem właściwym w sprawach dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Projektowana ustawa utrzymuje kompetencje ministra właściwego do spraw rolnictwa w tym zakresie. Tym samym minister właściwy do spraw rolnictwa będzie organem właściwym w zakresie kontaktów z wnioskodawcami oraz zapewni koordynację współpracy z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Komisją Europejską i Europejskim Urzędem do spraw Bezpieczeństwa Żywności w ww. zakresie.

Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie również organem właściwym do współpracy z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej w zakresie obowiązków wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE, nienależących do właściwości innych organów administracji publicznej lub jednostek organizacyjnych.

Proponuje się, aby Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa był organem właściwym do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o wdrożeniu systemu kontroli sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały bowiem zobligowane do wyznaczenia organów odpowiedzialnych za wdrożenie systemów kontroli tego sprzętu i przekazywania Komisji Europejskiej informacji w tym zakresie. Ponadto określono, że wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, który sprawuje kontrolę w zakresie wprowadzania do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, będzie organem właściwym, o którym mowa w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009.

Art. 4 określa, w jakim języku powinny być składane wnioski w sprawach zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz w sprawach zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, zezwoleń na handel równoległy i zezwoleń na prowadzenie badań oraz dokumentacja dołączana do tych wniosków.

Biorąc pod uwagę, że zgodnie z regulacjami zawartymi w rozdziale II rozporządzenia nr 1107/2009 procedura zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków odbywa się w ramach współdziałania państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Urzędu do spraw Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Europejskiej, w projektowanej ustawie przewidziano, że w celu zapewnienia sprawnej współpracy, zarówno wnioski, jak i dokumentację w tym zakresie należy przedłożyć w języku angielskim.

Natomiast, mając na względzie art. 33 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009, który dopuszcza możliwość składania wniosków w sprawach środków ochrony roślin w językach narodowych lub urzędowych danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w projektowanej ustawie określono, że wnioski te będą składane w języku polskim.

Jednocześnie z uwagi na fakt, że wnioski o wydanie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu są składane do kilku państw w ramach tej samej strefy, określono, zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej, że dokumentacja dołączana do tych wniosków będzie przedkładana przynajmniej w języku angielskim, z wyłączeniem sytuacji, gdy wniosek o wydanie zezwolenia będzie dotyczyć

wprowadzania środka ochrony roślin do obrotu wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku dokumentacja dołączana do wniosku może być sporządzana jedynie w języku polskim. Natomiast w związku z tym, że wydawanie pozwoleń na handel równoległy i pozwoleń na prowadzenie badań, nie jest objęte oceną strefową w projektowanej ustawie umożliwia się składanie dokumentacji dotyczącej wniosków o wydanie tych pozwoleń w języku polskim lub angielskim.

Ponadto określono, w jakim języku mają być przedkładane sprawozdania w ramach wzajemnego uznawania zezwoleń. Z uwagi na fakt, że sprawozdania te, zgodnie z art. 42 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009, mogą być sporządzone w języku narodowym państwa członkowskiego Unii Europejskiej, co spowodowałoby konieczność tłumaczenia sprawozdań przez organ wydający zezwolenia na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, przewidziano, że powinny być one przedkładane w języku polskim lub angielskim.

Biorąc pod uwagę, że etykieta umieszczana na opakowaniu środka ochrony roślin wprowadzanego do obrotu, jest sporządzana w języku polskim, projekt ustawy przewiduje, że dołączany do wniosku projekt etykiety także powinien być przedkładany w języku polskim.

Określono również, że upoważnienie do korzystania z danych chronionych potrzebnych do udzielenia zezwolenia na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin lub zatwierdzenia substancji czynnej, synergetyku, sejfnera lub składnika obojętnego powinno być przedkładane w języku polskim, aby uniknąć wątpliwości, jakie mogą powstać w przypadku złożenia tego dokumentu w innym języku niż język urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5 przewiduje możliwość określenia krajowych środków ograniczających ryzyko, wynikających ze specyficznych warunków gospodarczych, środowiskowych lub społecznych Rzeczypospolitej Polskiej. Środki te będą uwzględniane przy rozpatrywaniu wniosków o wydanie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu. Zgodnie bowiem z art. 36 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 możliwe jest nałożenie odpowiednich warunków w odniesieniu do wymogów, o których mowa w art. 31 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia, oraz innych środków ograniczających ryzyko wynikających z określonych warunków stosowania.

Na podstawie przepisów art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy będą mogły być także

przyjmowane regulacje prawne służące ograniczaniu ryzyka stosowania środków ochrony roślin przez nieprofesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin. Do przyjmowania takich rozwiązań obligują państwa członkowskie postanowienia art. 13 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 6 stanowi wykonanie art. 51 ust. 8 rozporządzenia nr 1107/2009 w zakresie określenia wykazu zastosowań małoobszarowych dla środków ochrony roślin. Mając na względzie, że asortyment dostępnych na rynku środków ochrony roślin nie zapewnia możliwości ochrony roślin uprawianych na stosunkowo niewielkiej powierzchni kraju oraz zwalczania organizmów szkodliwych, które nie występują powszechnie na roślinach powszechnie uprawianych, przepisy art. 51 rozporządzenia nr 1107/2009 przewidują uproszczoną procedurę rozszerzenia zakresu zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu na zastosowania małoobszarowe. W rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2 tego artykułu zostaną wymienione rośliny lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin, które nie występują powszechnie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz rośliny lub produkty roślinne uzyskane z tych roślin, które powszechnie występują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz organizmy dla nich szkodliwe, które nie występują na nich powszechnie.

Art. 7 reguluje tryb wydawania zezwoleń na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 53 rozporządzenia nr 1107/2009. Zaproponowane rozwiązania są oparte na obowiązujących przepisach w tym zakresie. Przepis ten reguluje zakres informacji, które powinny zostać zawarte we wniosku o wydanie takiego zezwolenia oraz dokumentów dołączanych do wniosku. Ma to na celu umożliwienie dokonania prawidłowej oceny tego wniosku. Ponadto przepis ten reguluje zakres informacji, jakie zawierać powinno zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu w sytuacjach nadzwyczajnych.

Art. 8 odnosi się do obowiązków państw członkowskich Unii Europejskiej, wynikających z zatwierdzania substancji czynnych; w przepisie tym uregulowano zasady przeglądu zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, w przypadku pierwszego zatwierdzenia substancji czynnej lub przedłużenia zatwierdzenia substancji czynnej umożliwiające realizację tych obowiązków.

Art. 9 nawiązuje do przepisów rozdziału II i III rozporządzenia nr 1107/2009, które określają zasady zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz zasady wydawania zezwoleń lub pozwoleń w zakresie środków ochrony roślin w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Jednym z elementów tych procedur jest opracowanie:

- 1) w przypadku zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków:
  - a) oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem członkowskim pełniącym rolę sprawozdawcy,
  - b) uwag do oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy państwem sprawozdawcą jest inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- 2) w przypadku wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu:
  - a) oceny, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem rozpatrującym wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzenie środka ochrony roślin do obrotu lub
  - b) uwag do oceny, o której mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, w sytuacji, gdy państwem rozpatrującym wniosek jest inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Ponadto, zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 35 akapit 2 rozporządzenia nr 1107/2009 możliwa jest również współpraca państw członkowskich Unii Europejskiej przy opracowaniu oceny, o której mowa odpowiednio w art. 11 ust. 2 i w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009. W tym przypadku elementem procedury może być opracowanie częściowej oceny wynikającej z podziału pracy pomiędzy państwami członkowskimi.

W projekcie ustawy przewiduje się, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł opracowywać ocenę, o której mowa w art. 11 ust. 2 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwagi do tej oceny, samodzielnie lub z udziałem podmiotów upoważnionych do opracowywania tych ocen lub uwag, lub właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009, w przypadku gdy będzie wymagana specjalistyczna

wiedza. Rozwiązanie to jest modyfikacją obowiązujących przepisów ustawy o ochronie roślin, która zakłada, że opracowanie ocen w zakresie środków ochrony roślin przez upoważnione podmioty jest obligatoryjne. Analogiczne rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do organu opiniodawczo-doradczego działającego przy ministrze właściwym do spraw rolnictwa – Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, której opinia również będzie miała charakter fakultatywny.

Ponadto z uwagi na fakt, że ocena, o której mowa w art. 11 ust. 2 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwagi do tej oceny będą wykorzystywane przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, w projektowanej ustawie określono, że mogą one być sporządzane również w języku angielskim. W sytuacji, gdy wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu będzie dotyczyć jego wprowadzania wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wówczas, na wniosek podmiotu występującego o wydanie tego zezwolenia, ocena będzie mogła być sporządzona wyłącznie w języku polskim.

Art. 10 – 12 regulują zasady upoważniania podmiotów do opracowywania oceny, o której mowa w art. 11 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009 lub w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, lub uwag do tej oceny. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących zasadach w zakresie organu wydającego upoważnienia (minister właściwy do spraw rolnictwa) oraz wymagań dla podmiotów ubiegających się o to upoważnienie.

Art. 13 dotyczy organizacji i zasad działania Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin działającej jako organ opiniodawczo-doradczy przy ministrze właściwym do spraw rolnictwa.

Zasady funkcjonowania Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin opierają się na dotychczasowych regulacjach, z jednoczesnym wprowadzeniem niezbędnych zmian. Do zadań tej Komisji tak jak dotychczas należeć będzie opiniowanie spraw dotyczących środków ochrony roślin wnioskowanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz spraw wymagających szczególnej analizy (sprawy wątpliwe, sporne, interdyscyplinarne). Wprowadzono także przepisy wykluczające konflikt interesów poprzez ograniczenie udziału w Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin osób mających związek z producentami lub posiadaczami zezwoleń lub pozwoleń, co może mieć wpływ na treść wydawanej opinii. Jednocześnie wyłącza się z udziału w pracach

Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin osoby biorące udział w opracowywaniu opinii i uwag, tak aby osoby te nie opiniowały ponownie wyników swojej pracy.

Wprowadzono także wymóg zwracania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa dokumentacji stanowiącej podstawę do opracowania opinii przez członków Komisji do spraw Środków Ochrony Roślin, którzy zostali odwołani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa lub którym kadencja upłynęła.

Art. 14 reguluje zasady przekazywania uprawnień i obowiązków wynikających z zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu innemu podmiotowi. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących uregulowaniach.

Art. 15 wprowadza na podstawie przepisu art. 74 rozporządzenia nr 1107/2009 zasadę, że czynności w zakresie zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz czynności w zakresie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy oraz pozwoleń na prowadzenie badań związanych z uwalnianiem do środowiska środka ochrony roślin na zasadach określonych w art. 54 tego rozporządzenia nr 1107/2009, będą, tak jak obecnie, odpłatne. Opłaty te będą pobierane przez podmiot, który będzie daną czynność wykonywał: ministra właściwego do spraw rolnictwa lub podmioty upoważnione na podstawie art. 10 projektowanej ustawy lub przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o którym mowa w art. 75 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 1107/2009. Wysokość tych opłat oraz sposób ich uiszczenia i potwierdzania uiszczenia zostaną szczegółowo określone, w drodze rozporządzenia, ministra właściwego do spraw rolnictwa, mając na uwadze zasady wskazane w art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 1107/2009. W porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów przewiduje się określenie jednolitych opłat dla wszystkich podmiotów, które będą uwzględniały rzeczywiste koszty wykonania poszczególnych czynności. Jednakże przepis nie będzie dotyczył opłat za wykonanie czynności przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, gdyż wówczas będą obowiązywały opłaty ustalone w tym państwie.

Art. 16 wykonuje postanowienia art. 57 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009, który nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek udostępniania publicznie w formie elektronicznej informacji dotyczących środków ochrony roślin

dopuszczonych do obrotu oraz środków ochrony roślin wycofanych z obrotu. Zadania w tym zakresie będzie wykonywał minister właściwy do spraw rolnictwa. Informacje te, tak jak obecnie, będą udostępniane na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 17 – 20 regulują zasady upoważniania podmiotów do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Badania skuteczności działania środków ochrony powinny być prowadzone zgodnie z dobrą praktyką doświadczalną, o której mowa w art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009. Proponowane rozwiązania opierają się na aktualnie obowiązujących zasadach zarówno w zakresie organu wydającego upoważnienia (Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa), jak i wymagań, które powinny spełniać podmioty ubiegające się o upoważnienie do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin.

Zgodnie z art. 3 pkt 20 rozporządzenia nr 1107/2009 dobra praktyka doświadczalna oznacza praktykę w oparciu o zalecenia znajdujące się w wytycznych Europejskiej i Śródziemnomorskiej Organizacji Ochrony Roślin (EPPO) nr 181 i 152. W wytycznej nr 181 zostały określone kryteria dla podmiotów prowadzących badania skuteczności działania środków ochrony roślin, które obejmują m.in. status podmiotów, ich strukturę organizacyjną, wyposażenie w budynki oraz sprzęt niezbędny do prowadzenia badań. Wytyczna nr 181 określa również wymagania dotyczące sposobu dokumentowania prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin. Wytyczna nr 152 określa sposób planowania i oceny badań skuteczności działania środków ochrony roślin.

Art. 21 zawiera regulacje mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników środków ochrony roślin. Zezwolenie na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu określa wymagania, jakie musi spełniać jego opakowanie, aby uniknąć ryzyka uszkodzenia opakowania w wyniku kontaktu ze środkiem ochrony roślin lub ewentualnej zmiany właściwości tego środka pod wpływem substancji, z których zostało wytworzone opakowanie. Szczelnie zamknięte, nienaruszone opakowanie środka ochrony roślin gwarantuje nabywcy, że preparat ten nie był podrabiany oraz że nie została zmieniona w żaden sposób zawartość opakowania.

Etykieta, w jaką zaopatruje się środek ochrony roślin powinna być zgodna z etykietą

zatwierdzoną w procesie wydawania zezwolenia na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwolenia na handel równoległy lub zmiany tego zezwolenia lub pozwolenia. W przypadku zmiany zezwolenia lub pozwolenia dopuszcza się możliwość wyprzedzaży środków ochrony roślin wprowadzonych do obrotu przed tą zmianą.

Wymóg zaopatrzenia opakowań środków ochrony roślin w etykietę sporządzoną w języku polskim ma na celu zapewnienie uzyskania przez użytkownika takiego środka informacji niezbędnych do jego bezpiecznego zastosowania. Ponadto, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011 r., str. 176) państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą uzależnić wprowadzanie na rynek środków ochrony roślin na ich terytoria od użycia na etykietach tych produktów ich języka narodowego lub języków narodowych.

Wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w opakowaniach spełniających wymagania określone w zezwoleniu na wprowadzanie środka ochrony roślin do obrotu lub pozwoleniu na handel równoległy ma na względzie zapewnienie, że środek ten nie zmieni swoich właściwości w trakcie prawidłowego przechowywania, a także ogranicza ryzyko ewentualnego uszkodzenia opakowania, pod warunkiem właściwego postępowania ze środkiem ochrony roślin.

Art. 22 przewiduje, że informacje, o których mowa w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009, umieszczone na opakowaniu wprowadzanego do obrotu materiału siewnego zaprawionego środkiem ochrony roślin, powinny być sporządzone przynajmniej w języku polskim.

Zgodnie z art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009 etykiety i dokumenty towarzyszące zaprawionym nasionom zawierają nazwę środka ochrony roślin, który został użyty do zaprawienia nasion, nazwę (nazwy) substancji czynnej (czynnych) zawartej (zawartych) w tym środku, standardowe zwroty informujące o środkach ostrożności przewidziane w dyrektywie 1999/45/WE oraz – w stosownych przypadkach – środki ograniczania ryzyka określone w zezwoleniu dla tego środka. Aby zamieszczenie tych informacji odniosło oczekiwany skutek w postaci ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem nasion zaprawionych środkiem ochrony roślin, powinny być zatem sporządzone przynajmniej w języku polskim.

Art. 23 stanowi wykonanie uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej umożliwiającego określenie okresu na zużycie zapasów środków ochrony roślin po upływie terminu ważności zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu. Przepis ten dotyczy jedynie środków ochrony roślin, które zostały wprowadzone do obrotu, przed upływem terminu ważności tego zezwolenia. Zgodnie z art. 46 rozporządzenia nr 1107/2009 okres na zużycie zapasów jest ograniczony i wynosi maksymalnie: 6 miesięcy dla sprzedaży i dystrybucji środków ochrony roślin oraz dodatkowo 12 miesięcy dla unieszkodliwiania, składowania i stosowania tych środków.

Art. 24 przewiduje, że jeżeli wyniki badań środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu, przeprowadzone zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 545/2011 z dnia 10 czerwca 2011 r. wykonującego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wymogów dotyczących danych dla środków ochrony roślin, uzasadniają przydatność takiego środka do stosowania po upływie terminu jego ważności, środek ten będzie mógł pozostawać w obrocie i być stosowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie dłużej jednak niż 12 miesięcy od dnia upływu terminu jego ważności.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, środki ochrony roślin zaliczane są do odpadów w przypadku upływu terminu ich przydatności do właściwego użycia. Omawiany przepis ma na celu zapobieganie gromadzeniu się przeterminowanych środków ochrony roślin, które wymagają unieszkodliwienia. Przepis ten jest modyfikacją dotychczasowego przepisu art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 25 przewiduje, że działalność gospodarcza w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków powinna być działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) i wymagać wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w tym zakresie. Rozwiązanie to jest oparte na dotychczasowych regulacjach zawartych w art. 64 i 65 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i ma na celu umożliwienie sprawowania kontroli nad taką działalnością. Obowiązek sprawowania takiej kontroli wynika z art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009.

W porównaniu do obowiązujących regulacji:

1. Przedsiębiorca nie będzie zobligowany do posiadania tytułu prawnego do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność. Przepisy projektu ustawy nie odnoszą się także do zapewnienia przez przedsiębiorcę tego, aby obiekty budowlane i urządzenia techniczne przeznaczone do wykonywania działalności gospodarczej objętej wnioskiem spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i o ochronie środowiska. Wymagania w tym zakresie oraz ewentualne sankcje karne za naruszenie tych przepisów określają bowiem odrębne regulacje.
2. Obowiązek ukończenia szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin (zastępującego realizowane na podstawie obecnych przepisów szkolenie z zakresu obrotu i konfekcjonowania środkami ochrony roślin) będzie dotyczył jedynie tych osób, które dokonują bezpośrednio sprzedaży środków ochrony roślin ostatecznemu odbiorcy. Obecne przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin wymagają, aby szkolenie takie ukończyły wszystkie osoby bezpośrednio wykonujące czynności wymagające kontaktu z tymi preparatami. Jednocześnie, na podstawie art. 207¹ Kodeksu pracy, pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom informacji o zagrożeniach dla zdrowia i życia występujących w zakładzie pracy, na poszczególnych stanowiskach pracy i przy wykonywanych pracach, w tym o zasadach postępowania w przypadku awarii i innych sytuacji zagrażających zdrowiu i życiu pracowników, a także o działaniach ochronnych i zapobiegawczych podjętych w celu wyeliminowania lub ograniczenia zagrożeń. Ograniczenie obowiązującego obecnie obowiązku zmniejszy obciążenia pracodawców, obligowanych do kierowania pracowników zarówno na szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, jak i obrotu oraz konfekcjonowania środków ochrony roślin. Proponowane rozwiązanie jest przy tym zgodne z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny zobligować podmioty dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin do zapewnienia przy sprzedaży tych preparatów obecności osób, które ukończyły szkolenie z zakresu obrotu środkami ochrony roślin. Celem opisanych postanowień dyrektywy nie jest przy tym zapewnienie bezpieczeństwa osób zatrudnionych przez podmiot dokonujący obrotu środkami ochrony roślin, lecz zagwarantowanie, aby nabywca tych preparatów mógł uzyskać w punkcie obrotu

pełne informacje na temat ich bezpiecznego stosowania. Mając powyższe na uwadze, a także definicję doradcy zawartą w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, obejmującą sprzedawców detalicznych, należy stwierdzić, że dyrektywa ta traktuje na równi sprzedawców i doradców. W związku z powyższym zasadne jest, aby sprzedawcy i doradcy byli zobligowani do ukończenia takich samych szkoleń. Jednocześnie przepisy przejściowe utrzymują w mocy ważność zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Obowiązki przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu zostaną rozszerzone o zapewnienie, aby osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin udzielały ich odbiorcom pełnych informacji dotyczących zagrożeń związanych ze stosowaniem nabywanych środków ochrony roślin oraz prawidłowego i bezpiecznego ich stosowania. W przypadku sprzedaży hurtowej, osoba odpowiednio przeszkolona, udzielająca informacji na temat środków ochrony roślin, nie będzie musiała być jednak obecna przy sprzedaży – przedsiębiorca będzie musiał natomiast zapewnić dostępność takiej osoby (np. telefonicznie). Proponowane rozwiązanie stanowi implementację postanowień art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE.
4. Przedsiębiorca wykonujący działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu powinien zapewnić, aby przeterminowane środki ochrony roślin lub środki z innych powodów nieprzeznaczone do sprzedaży były przechowywane w wydzielonym miejscu. Rozwiązanie to ma na celu uniemożliwienie wprowadzenia takich środków ochrony roślin do obrotu, a tym samym powstanie zagrożenia dla ich nabywcy.
5. Obowiązki przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu zostaną rozszerzone o prowadzenie dokumentacji zgodnie z art. 67 rozporządzenia nr 1107/2009. Przedsiębiorca powinien umożliwić określenie numeru partii i daty produkcji nabywanych i zbywanych środków ochrony roślin – z wyjątkiem przypadków zbycia tych środków ostatecznemu nabywcy. Prowadzenie takiej dokumentacji jest niezbędne do skutecznego zwalczania procederu obrotu podrobionymi środkami ochrony roślin.
6. Projektowana ustawa znosi wynikający z przepisów 66 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin obowiązek prowadzenia ewidencji nabywców

środków ochrony roślin stwarzających szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi, jako nadmierne obciążenie administracyjne.

7. W przypadku sprzedaży za pośrednictwem internetu, przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin będzie obowiązany zamieszczać w ofercie sprzedaży informację, że środki ochrony roślin mogą nabywać jedynie osoby pełnoletnie, posiadające odpowiednie kwalifikacje.
8. Obowiązek zapewnienia, aby osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin ukończyły stosowne przeszkolenie, nie będzie dotyczył mikroprzedsiębiorców, jeżeli wprowadzają oni do obrotu jedynie środki ochrony roślin, przeznaczone dla użytkowników nieprofesjonalnych, które nie zostały zaklasyfikowane jako toksyczne, bardzo toksyczne, mutagenne, rakotwórcze lub działające szkodliwie na rozrodczość.

Jednocześnie przepis ten przewiduje, że środki ochrony roślin mogą być konfekcjonowane, jedynie zgodnie z wymaganiami określonymi w zezwoleniu na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu albo pozwoleniu na handel równoległy. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa środków ochrony roślin dla ich użytkowników. Ponadto, konfekcjonowaniem środków ochrony roślin powinny zajmować się jedynie podmioty, wskazane w etykiecie tego środka. Obowiązek umieszczania na etykiecie środka ochrony roślin informacji o podmiocie odpowiedzialnym za ostateczne pakowanie i etykietowanie środka ochrony roślin wynika z rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin (Dz. Urz. UE L 155 z 11.06.2011, str. 176), a rozwiązanie takie zapewnia możliwość sprawowania nadzoru nad konfekcjonowaniem środków ochrony roślin. Spełnienie powyższego wymogu będzie warunkiem wymaganym do wykonywania działalności regulowanej w zakresie konfekcjonowania środków ochrony roślin, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Naruszenie tego przepisu będzie mogło stanowić podstawę do wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru działalności regulowanej, a tym samym zakazu prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania środków ochrony roślin na okres 3 lat.

Przepis ten nie dotyczy przypadku konfekcjonowania środka ochrony roślin

przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie trzecim (sprawy konfekcjonowania w takim przypadku powinny regulować przepisy państwa przeznaczenia środka ochrony roślin). Przepis ten jest oparty na dotychczasowych regulacjach w tym zakresie.

Art. 26 określa zakres informacji, jakie powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Regulacje zawarte w tym przepisie opierają się na uregulowaniach ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 27 określa organ właściwy do prowadzenia rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania do obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz informacje, jakie zawiera ten rejestr. Przepis ten umożliwia także uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku wpis do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 28 implementuje postanowienia art. 6 dyrektywy 2009/128/WE, na podstawie którego państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobowiązane do wprowadzenia ograniczeń sprzedaży pestycydów przeznaczonych do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, jedynie do osób, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania tych środków, doradztwa lub integrowanej produkcji roślin. Przepis ten dopuszcza więc nabywanie środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych przez osoby, które ukończyły odpowiednie szkolenie i posiadają ważne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia. Zgodnie z przepisami przejściowymi

projektowanej ustawy, do dnia 25 listopada 2015 r. przepis ten będzie dotyczył jedynie sprzedaży środków ochrony roślin oznakowanych zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach znakiem ostrzegawczym odpowiadającym symbolowi T – toksyczne lub znakiem ostrzegawczym odpowiadającym symbolowi T+ – bardzo toksyczne, lub w ramach nowej klasyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1): piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS06 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H300, H301, H310, H311, H330, H331 lub piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS08 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360, H370, H372. W ten sposób utrzymane zostaną w mocy dotychczasowe rozwiązania, wynikające z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, do czasu rozszerzenia ograniczeń sprzedaży środków ochrony roślin na wszystkie środki przeznaczone do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, w terminie wynikającym z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 29 zawiera odesłanie do przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach w zakresie obrotu chemicznymi substancjami czynnymi, sejfnerami, synergetykami oraz składnikami obojętnymi.

Art. 30 określa zasady kontroli środków ochrony roślin, dla których nie zostały wydane zezwolenia na wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczonych do stosowania w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim. Rozwiązanie to stanowi realizację obowiązków nałożonych na państwa członkowskie przepisami art. 28 ust. 2 lit. c lub d rozporządzenia nr 1107/2009. Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny przyjąć rozwiązania prawne, które zapewnią kontrolę nad takimi środkami i uniemożliwią ich nielegalne wprowadzanie do obrotu i stosowanie na swoim terytorium. Przyjęte rozwiązania są oparte na regulacjach art. 61 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Uregulowania te zostały wprowadzone w celu ograniczenia ryzyka produkcji lub wprowadzenia na obszar kraju, a następnie

nielegalnego stosowania lub składowania środków ochrony roślin, na które nie zostały wydane zezwolenia na wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 31 określa zakazy dotyczące prowadzenia obrotu środkami ochrony roślin, mając na celu ograniczenie niebezpieczeństwa związanego z obrotem środkami ochrony roślin. Proponowane regulacje, stanowiąc implementację art. 6 dyrektywy 2009/128/WE, opierają się na obowiązujących dotychczas uregulowaniach.

Art. 32 stanowi podstawę dla wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do wstrzymania obrotu środkami ochrony roślin, co do których istnieje podejrzenie, że skład lub właściwości fizyczne, lub właściwości chemiczne, które są określone w dokumentacji środka, zostały zmienione lub produktami, które imitują środki ochrony roślin, lub środkami ochrony roślin, które zostały podrobione. Zakaz wstrzymania będzie obowiązywał do czasu zakończenia badań laboratoryjnych w celu wykluczenia lub potwierdzenia tego podejrzenia.

Art. 33 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, nakazuje wycofanie środka ochrony roślin z obrotu lub wycofanie z obrotu produktu imitującego środek ochrony roślin. Wycofane z obrotu środki ochrony roślin lub produkty, które imitują te środki będą podlegać przepisom o odpadach. Regulacje te mają na względzie zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników środków ochrony roślin i dotyczą w szczególności wycofywania z obrotu środków ochrony roślin niespełniających wymagań ustanowionych w procesie wydawania zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu lub sfałszowanych, lub podrobionych.

Art. 34 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w drodze decyzji, nakazuje wycofanie z obrotu materiału siewnego. Wycofany z obrotu materiał siewny będzie podlegał przepisom o odpadach. Regulacja ta ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa użytkowników takiego materiału siewnego.

Art. 35 zawiera ogólne zasady, nakazujące stosowanie i przechowywanie środków ochrony roślin w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska. Przepis ten jest oparty na normach zawartych w art. 68 ust. 1

ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obowiązek stosowania środków ochrony roślin zgodnie z etykietą, zawarty w art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wynika obecnie z przepisu art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009.

Przepis ten wskazuje także, że środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby przeciwdziałać zniesieniu środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu. Norma ta stanowi implementację postanowień art. 11 lit. b i c dyrektywy 2009/128/WE (ograniczenie ryzyka zniesienia cieczy roboczej na obszar niebędący celem zabiegu).

Przepis ten przewiduje również, że zabieg środkami ochrony roślin należy planować z uwzględnieniem okresu, w którym ludzie będą przebywać na obszarze objętym zabiegiem. Norma ta stanowi implementację postanowienia art. 12 lit. c dyrektywy 2009/128/WE (ochrona osób, które mogą mieć dostęp do obszaru objętego zabiegiem). Przepis ten podkreśla, że planując zabieg środkami ochrony roślin należy brać pod uwagę okres prewencji oraz okres, w którym należy spodziewać się, że na terenie objętym zabiegiem będą się znajdować ludzie. Zabieg taki nie powinien być wykonywany, jeżeli na podstawie np. znajomości technologii uprawy roślin można przewidzieć, że nie będzie możliwe dochowanie okresu prewencji.

Przepis ten w ust. 2 przewiduje, że środki ochrony roślin mogą być stosowane w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin, wskazanej w etykietach tych środków, jeżeli zostaną określone warunki stosowania środków ochrony roślin w takiej odległości w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2.

Warunkiem stosowania środków ochrony roślin w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych będzie m.in. stosowanie rozwiązań ograniczających znoszenie środka ochrony roślin podczas zabiegu na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu.

Przyjęcie tej normy ma na celu zachęcenie producentów rolnych do stosowania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin i innych rozwiązań technicznych, ograniczających ryzyko zniesienia środka ochrony roślin podczas

zabiegu. Pozwoli to tym samym na osiągnięcie celów określonych w art. 11 ust. 1 lit b i c dyrektywy 2009/128/WE, dotyczących przyznawania pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania środków ochrony roślin, takim jak używanie urządzeń antyznoszeniowych.

Ponadto w ust. 3 tego artykułu nałożono na profesjonalnych użytkowników obowiązek stosowania środków ochrony roślin z uwzględnieniem wymagań integrowanej ochrony roślin.

Przepisy ust. 3 tego artykułu mają na celu implementację postanowień artykułu 14 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia od 2014 r. obowiązku przestrzegania przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin. Integrowana ochrona została zdefiniowana jako „staranne rozważenie wszystkich dostępnych metod ochrony roślin, a następnie przedsięwzięcie właściwych środków mających na celu zahamowanie rozwoju populacji organizmów szkodliwych oraz utrzymanie stosowania środków ochrony roślin i innych form interwencji na ekonomicznie i ekologicznie uzasadnionym poziomie, a także zmniejszenie lub zminimalizowanie zagrożenia dla zdrowia ludzi i dla środowiska”. W projektowanej ustawie definicja ta została zawarta w słowniczku pojęć używanych w projekcie tej ustawy.

Przepisy ust. 4 i 5 tego artykułu przewidują, że środki ochrony roślin należy przechowywać i unieszkodliwiać w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska. Ponadto z opakowaniami jednostkowymi środków ochrony roślin należy postępować w sposób określony w etykiecie środka ochrony roślin. Przepisy te mają na celu implementację postanowień art. 13 ust. 1 lit b i e dyrektywy 2009/128/WE.

Jednocześnie, w drodze rozporządzenia, określone zostaną wymagania integrowanej ochrony roślin, o których mowa w art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009, mając na uwadze ograniczenie zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin, zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 36 ma na celu implementację postanowień art. 12 lit. a dyrektywy 2009/128/WE, który dotyczy ochrony przed negatywnymi skutkami stosowania środków ochrony

roślin szczególnie wrażliwych grup ludności.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały bowiem zobowiązane do wprowadzenia zakazu lub ograniczenia stosowania środków ochrony roślin na obszarach użytkowanych przez ogół społeczeństwa lub grupy szczególnie narażone zdefiniowane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, takie jak m.in. parki i ogrody publiczne, tereny sportowe i rekreacyjne, tereny szkolne i place zabaw dla dzieci oraz obszary w bliskim sąsiedztwie obiektów służby zdrowia. Projektowana ustawa wprowadza zakaz stosowania środków ochrony roślin, które, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008, zostały zakwalifikowane jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka, na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Jednocześnie projektowana regulacja przewiduje możliwość odstępstwa od powyższego zakazu w przypadku wystąpienia organizmów kwarantannowych, zagrożenia przez organizmy szkodliwe pomników przyrody lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, stwierdzenia występowania roślin stwarzających zagrożenie dla zdrowia ludzi oraz wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych, których zwalczanie metodami niechemicznymi jest uzasadnione ekonomicznie lub jest nieskuteczne. W takich przypadkach wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa będzie wydawał decyzję administracyjną określającą warunki zastosowania środków ochrony roślin na wskazanych wyżej terenach.

Przepis ust. 4 tego artykułu zabrania stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych w formie oprysku lub fumigacji, a także wykorzystywania do zaprawiania nasion środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:

- 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
- 2) działanie rakotwórcze;
- 3) działanie mutagenne;
- 4) działanie szkodliwe na rozrodczość;

- 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
- 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1.

Powyższy przepis ma na celu implementację postanowień art. 13 ust. 2 dyrektywy 2009/1258/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny podejmować „wszelkie niezbędne środki w celu uniknięcia niebezpiecznych czynności przy postępowaniu z pestycydami dopuszczonymi do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych. Środki te mogą obejmować stosowanie pestycydów o niskiej toksyczności”. Dodatkowe rozwiązania służące ograniczaniu ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin przez nieprofesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin będą mogły być przyjmowane również na podstawie art. 5 ust. 2 projektowanej ustawy.

Art. 37 przewiduje, że posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, jest obowiązany do prowadzenia i przechowywania przez okres 3 lat dokumentacji, o której mowa w art. 67 rozporządzenia nr 1107/2009, dotyczącej środków ochrony roślin stosowanych na tych gruntach lub w tych obiektach, także w przypadku gdy zabiegi te są wykonywane przez inny podmiot. Zgodnie z art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009 „profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin prowadzą i przechowują przez co najmniej trzy lata dokumentację dotyczącą stosowanych przez nich środków ochrony roślin, zawierającą nazwę środka ochrony roślin, czas zastosowania i zastosowaną dawkę, obszar i uprawy, na których zastosowano środek ochrony roślin”. Jednocześnie, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, do której odwołuje się rozporządzenie, przez użytkownika profesjonalnego rozumie się „każdą osobę, która stosuje pestycydy w toku swej działalności zawodowej, w tym operatorów, techników, pracowników i osoby samozatrudnione, zarówno w sektorze rolnym, jak i w innych sektorach”. Mając na uwadze możliwość sprawowania nadzoru nad stosowaniem środków ochrony roślin i zapewnienie bezpieczeństwa żywności wprowadzanej do obrotu, ewidencje zabiegów powinien przechowywać posiadacz gruntów lub obiektów, w których stosowane są zabiegi ochrony roślin, a nie tylko osoba fizycznie wykonująca taki zabieg.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z dotychczas obowiązującymi przepisami art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponowana regulacja jest także zgodna ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, wyrażonym w odniesieniu do wynikającego z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 obowiązku prowadzenia i przechowywania ewidencji zabiegów.

Proponuje się, aby w dokumentacji, o której mowa powyżej, posiadacz gruntów lub obiektów, w których są wykonywane zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, wskazywał sposób realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin, w szczególności podawał przyczyny wykonania zabiegu środkiem ochrony roślin. Należy zaznaczyć, że obowiązek odnotowywania przyczyny zastosowania chemicznych środków ochrony roślin wynika z przepisu art. 71 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponowany przepis nie nakłada więc w tym zakresie nowych obowiązków na użytkowników środków ochrony roślin.

Art. 38 określa zasady wykonywania agrolotniczych zabiegów ochrony roślin, jeżeli użycie sprzętu naziemnego nie jest możliwe. Regulacje przyjęte w dyrektywie 2009/128/WE umożliwiają państwom członkowskim wprowadzenie całkowitego zakazu wykonywania takich zabiegów. W drodze odstępstwa od tego zakazu państwa członkowskie mogą dopuścić wykonywanie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin, jednak przy zachowaniu pewnych ograniczeń i po uzyskaniu zezwolenia odpowiedniego organu państwa członkowskiego.

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE agrolotnicze zabiegi ochrony roślin można wykonać jedynie, w przypadku gdy:

- brak jest dostępnych innych, alternatywnych metod zwalczania organizmów szkodliwych, lub też gdy zabiegi agrotechniczne stwarzają mniejsze ryzyko niż zabiegi wykonywane sprzętem naziemnym przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin,
- wykorzystywane podczas zabiegu środki ochrony roślin są dopuszczone w danym państwie członkowskim do stosowania sprzętem agrolotniczym,
- osoba wykonująca zabieg ukończyła szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin,
- statek powietrzny, którym wykonywany jest zabieg, spełnia wymagania określone w przepisach dotyczących lotnictwa,

- podejmowane są odpowiednie środki mające na celu zapobieżenie narażeniu osób postronnych na kontakt ze środkiem ochrony roślin, jeżeli obszar, na którym wykonywany jest zabieg, znajduje się w bliskiej odległości od obszarów ogólnie dostępnych (obszar, na którym wykonywany jest zabieg, nie może znajdować się w bliskiej odległości od terenów zamieszkałych),
- począwszy od 2013 r. sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin musi być wyposażony w urządzenia przeciwdziałające znoszeniu cieczy użytkowej poza obszar zabiegu, uwzględniające najnowsze dostępne technologie w tym zakresie.

Postanowienia projektowanego artykułu wdrażają postanowienia art. 9 ust. 2 lit. a dyrektywy 2009/128/WE. Proponuje się przy tym utrzymanie wynikającego z dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zakazu stosowania przy użyciu sprzętu agrolotniczego:

- środków chwastobójczych;
- desykantów;
- środków ochrony roślin, zaklasyfikowanych zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 co najmniej do jednej z poniższych klas i kategorii zagrożenia:
  - 1) toksyczność ostra kategoria 1, 2 i 3;
  - 2) działanie rakotwórcze kategoria 1A i 1B;
  - 3) działanie mutagenne kategoria 1A i 1B;
  - 4) działanie szkodliwe na rozrodczość kategoria 1A i 1B;
  - 5) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu jednorazowym (STOT SE) kategoria 1;
  - 6) działanie toksyczne na narządy docelowe po narażeniu powtarzanym (STOT RE) kategoria 1;
- środków ochrony roślin bez dodania substancji obciążającej.

Za utrzymaniem tego zakazu przemawia fakt, że w przypadku sprzętu agrolotniczego występuje większe niebezpieczeństwo zniesienia cieczy użytkowej poza obszar zabiegu, niż w przypadku sprzętu naziemnego.

Postanowienia art. 9 ust. 2 lit. b – c i lit. e – f dyrektywy 2009/128/WE są wdrażane przez inne przepisy projektowanej ustawy. Obowiązki wynikające z postanowień art. 9

ust. 2 lit. d dyrektywy 2009/128/WE wynikają z przepisów Prawa lotniczego.

Art. 39 określa zasady udzielania zezwolenia na wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin, przewidując przy tym dwustopniową procedurę ubiegania się o takie zezwolenie: zatwierdzenie planu zabiegów, a następnie wydanie indywidualnej zgody na zabieg ujęty w planie. W nagłych, nieprzewidzianych przypadkach dyrektywa dopuszcza uzyskanie zgody na wykonanie zabiegu nieujętego w planie zabiegów.

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nie uzależniają możliwości wykonania agrolotniczego zabiegu ochrony roślin od uzyskania zgody odpowiedniego organu. W związku z powyższym w projektowanej ustawie proponuje się, aby:

- wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin wymagało uwzględnienia takiego zabiegu w planie zabiegów akceptowanym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa,
- podmiot wykonujący agrolotniczy zabieg ochrony roślin ujęty w planie zabiegów był obowiązany, do poinformowania o terminie wykonywania takiego zabiegu wojewódzkiego inspektora; dzięki temu wojewódzki inspektor będzie mógł zabronić wykonania takiego zabiegu, jeżeli stwierdzi, że stwarza on zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska,
- w przypadku wystąpienia nieprzewidywalnego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, możliwe było wykonanie agrolotniczego zabiegu ochrony roślin nieujętego w planie zabiegów – wykonanie takiego zabiegu będzie wymagało wcześniejszego poinformowania wojewódzkiego inspektora, który może zakazać jego przeprowadzenia, jeżeli stwierdzi, że stwarza to zagrożenie dla zdrowia ludzi, zwierząt lub dla środowiska.

Zgodnie z przepisem ust. 3 pkt 1 lit. e tego artykułu projektu ustawy wniosek o zatwierdzenie planu zabiegów powinien zawierać m.in. informacje o sposobie ostrzegania o zabiegach ujętych w planie. Przepis ten ma na celu implementację postanowień art. 9 ust. 2 lit. e dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym, „jeżeli obszar przeznaczony do oprysków znajduje się w bliskiej odległości od obszarów ogólnie dostępnych, w pozwoleniu zawarte są szczególne środki zarządzania zagrożeniem zapewniające, że nie wystąpią negatywne skutki dla zdrowia przypadkowych osób”. Jednym ze „środków zarządzania zagrożeniem”, o których

mowa w dyrektywie, powinno być bowiem informowanie o zabiegu osób, które mogłyby zostać narażone na przypadkowy kontakt ze środkami ochrony roślin w czasie lub po zakończeniu zabiegu.

Do planu zabiegów podmiot planujący przeprowadzenie zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego będzie także zobligowany dołączyć oświadczenie, że:

- 1) są mu znane warunki wykonywania zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego;
- 2) zabieg z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego będzie wykonany:
  - a) przez podmiot posiadający certyfikat uprawniający do podjęcia i wykonywania działalności w lotnictwie cywilnym, w zakresie świadczenia usług lotniczych innych niż przewóz lotniczy z wykorzystaniem statków powietrznych, dla których wymagane jest świadectwo zdatności do lotu, wydany zgodnie z przepisami Prawa lotniczego,
  - b) przez osobę spełniającą kwalifikacje wymagane dla osób wykonujących zabiegi z zastosowaniem środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników profesjonalnych,
  - c) przy użyciu sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który jest sprawny technicznie,
  - d) przy użyciu statku powietrznego, który posiada certyfikat typu lub uzupełniający certyfikat typu, w rozumieniu przepisów Prawa lotniczego, z wpisem dopuszczającym ten statek powietrzny do wykonywania zabiegów z zastosowaniem środka ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

Regulacje te mają na celu zapewnienie zgodności projektu ustawy z art. 9 ust. 12 lit c i d dyrektywy 2009/128/WE.

Ponadto, zgodnie z przepisami tego artykułu, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa udostępnia, przynajmniej poprzez zamieszczenie na stronie internetowej wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, informacje o planowanych zabiegach ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego. Przepis ten ma na celu implementację postanowień art. 9 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „właściwe organy [...] udostępniają do publicznej wiadomości [...] informacje

o obszarze objętym opryskami, przewidywanym dniu i czasie trwania oprysków oraz rodzaju pestycydów, zgodnie z przepisami mającego zastosowanie prawa krajowego lub wspólnotowego”.

Art. 40 zawiera regulacje mające na celu zapewnienie bezpieczeństwa zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska podczas stosowania i przechowywania środków ochrony roślin.

W przepisie ust. 1 tego artykułu zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska do określenia minimalnych odległości od określonych miejsc lub obiektów, po uwzględnieniu których można stosować środki ochrony roślin oraz warunków atmosferycznych, w jakich można stosować środki ochrony roślin, uwzględniając poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, a także minimalnej powierzchni, na której można stosować środki ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego.

Uregulowania w tym zakresie będą uwzględniały poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Powyższe upoważnienie umożliwi implementację postanowień:

- art. 9 ust. 2 lit. e dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym obszar, na którym wykonuje się zabiegi ochrony roślin z zastosowaniem sprzętu agrolotniczego nie powinien znajdować się w bliskiej odległości od obiektów zamieszkałych,
- art. 9 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do określenia m.in. warunków atmosferycznych, w jakich można wykonywać zabiegi ochrony roślin z zastosowaniem sprzętu agrolotniczego,
- art. 11 ust. 2 lit. c dyrektywy 2009/128/WE, który nakazuje państwom członkowskim stosowanie środków redukujących ryzyko zanieczyszczenia wód, takich jak ustanowienie odpowiednich stref buforowych,
- art. 11 ust. 2 lit. d dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do „możliwie największego ograniczenia lub całkowitego wyeliminowania stosowania pestycydów w obrębie lub wzdłuż dróg, linii kolejowych, powierzchni łatwo przepuszczalnych lub innej infrastruktury znajdującej się w pobliżu wód powierzchniowych lub podziemnych lub na powierzchniach uszczelnionych, na których występuje duże ryzyko spływu do wód powierzchniowych lub instalacji

kanalizacyjnych”,

- art. 12 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie do zakazania lub ograniczenia stosowania środków ochrony roślin na obszarach dostępnych dla ogółu społeczeństwa lub obszarach cennych przyrodniczo.

Obecnie powyższe zagadnienia regulują przepisy art. 77 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przepis ust. 2 tego artykułu umożliwi określenie, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, warunków stosowania środków ochrony roślin w odległości mniejszej od zbiorników i cieków wodnych niż szerokość stref buforowych, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2011 z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów w zakresie etykietowania środków ochrony roślin, wskazanej w etykietach tych środków, z uwzględnieniem stopnia ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu przez wykorzystywany w trakcie zabiegu sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin.

Standardowa szerokość strefy buforowej, określona na podstawie oceny środka ochrony roślin, jest podawana w etykiecie tego środka. Wydanie rozporządzenia pozwoli na ograniczenie tej szerokości.

Szerokość strefy buforowej będzie mogła zostać ograniczona np. dzięki użyciu sprzętu do stosowania środków ochrony roślin ograniczającego ryzyko zniesienia środka ochrony roślin poza obszar zabiegu. Określenie takich warunków będzie oddziaływać zachęcająco na użytkowników środków ochrony roślin do wdrażania rozwiązań technicznych przyjaznych środowisku. Ponieważ obecnie nie jest oceniany stopień ograniczania znoszenia środka ochrony roślin na obszary i obiekty niebędące celem zabiegu przez poszczególne rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin lub inne rozwiązania techniczne wykorzystywane podczas zabiegu, rozporządzenie to określi sposób wykonywania takich ocen, jednostki, które będą wykonywać takie oceny, a także sposób dokumentowania wyników tych ocen i podawania ich do wiadomości publicznej. Przyjęcie takiego rozwiązania może ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 11 ust. 1 lit. b i c dyrektywy 2009/128/WE, dotyczących przyznawania pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania

środków ochrony roślin, takim jak używanie urządzeń antyznoszeniowych.

Przepis ust. 3 tego artykułu zawiera obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin, w szczególności:

- sposobu:
  - przechowywania środków ochrony roślin,
  - przygotowywania środka ochrony roślin do zastosowania,
  - postępowania z resztkami cieczy użytkowej po zabiegu z zastosowaniem środków ochrony roślin,
  - postępowania podczas czyszczenia sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin,
- wymagań, jakie powinny spełniać miejsca lub obiekty, w których są przechowywane środki ochrony roślin,
- ostrzegania o zamiarze przeprowadzenia zabiegu z zastosowaniem środka ochrony roślin stwarzającego szczególne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska osób, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami lub są posiadaczami zwierząt gospodarskich, które mogą zostać narażone na kontakt z tymi środkami.

Przepis ten może ułatwić osiągnięcie celów wynikających z postanowień:

- art. 9 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, który obliguje państwa członkowskie m.in. do określenia w zezwoleniu na wykonanie zabiegu środkami ochrony roślin przy wykorzystaniu sprzętu agrolotniczego środków, jakie powinny być podjęte w celu ostrzegania osób, które mogłyby zostać narażone na kontakt ze środkiem ochrony roślin w trakcie takiego zabiegu; przepisy wydane na podstawie omawianego upoważnienia stanowiłyby podstawę do określania takich środków w zezwoleniu na wykonanie zabiegu,
- art. 10 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie mogą włączyć do krajowych planów działania przepisy dotyczące informowania osób, które mogłyby zostać narażone na znoszenie cieczy roboczej”,
- art. 13 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny przyjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby następujące czynności związane ze stosowaniem środków ochrony roślin nie stwarzały

zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska:

- przechowywanie środków ochrony roślin,
  - postępowanie ze środkami ochrony roślin przed zabiegiem, przygotowywanie cieczy roboczej użytkowej,
  - postępowanie z opakowaniami i pozostałościami środków ochrony roślin,
  - utylizacja pozostałości cieczy roboczej użytkowej po zabiegu,
  - czyszczenie sprzętu przeznaczonego stosowania środków ochrony roślin,
  - utylizacja pozostałości środków ochrony roślin i ich opakowań,
- art. 13 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „Państwa członkowskie zapewniają, aby obiekty przechowywania pestycydów przeznaczonych do stosowania profesjonalnego były skonstruowane w sposób uniemożliwiający niepożądane uwolnienie pestycydów. Szczególną uwagę należy przywiązać do ich lokalizacji i rozmiaru oraz materiałów budowlanych.”.

Przepis ust. 4 tego artykułu zawierający obligatoryjne upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia rozwiązań technicznych ograniczających ryzyko naniesienia cieczy użytkowej podczas zabiegu na obszar niebędący jego celem, jakie należy stosować przy wykonywaniu zabiegów agrolotniczych, może ułatwić osiągnięcie celów wynikających z postanowień art. 9 ust. 2 lit. f dyrektywy 2009/128/WE.

Przewidziano również, że przepisy wykonawcze wydane na podstawie ust. 1 i 3 nie naruszają przepisów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy.

Art. 41 nakłada na profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin obowiązek odbycia szkolenia. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 5 ust. 1 i art. 9 ust. 2 lit. c dyrektywy 2009/128/WE.

Brzmienie przepisu opiera się na regulacji zawartej w art. 74 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zgodnie z którym zabiegi przy użyciu środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin w Rzeczypospolitej Polskiej i posiadają ważne zaświadczenie o ukończeniu tego szkolenia lub zdobyły równoważne kwalifikacje w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, EFTA lub w państwie, które zawarło ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi

umowę regulującą swobodę świadczenia usług.

Jednocześnie proponowany przepis umożliwi wykonywanie zabiegów ochrony roślin osobom posiadającym kwalifikacje wymagane dla osób świadczących usługi doradcze lub dla osób dokonujących sprzedaży środków ochrony roślin, a także dla osób prowadzących produkcję roślin z zastosowaniem integrowanej produkcji roślin. Osoby te podlegają bowiem obowiązkowi odbycia szkolenia, o zakresie szerszym niż przewidziany dla osób stosujących środki ochrony roślin.

Art. 42 nakłada na osoby świadczące usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin w zakresie realizacji wymagań integrowanej ochrony roślin oraz stosowania środków ochrony roślin odbycia odpowiedniego szkolenia. Przepis ten stanowi wdrożenie art. 5 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE. Mając na względzie, że określona w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/128/WE definicja doradcy obejmuje m. in. „agentów handlowych”, w projektowanej ustawie zaznaczono, że obowiązek odbycia szkolenia dotyczy także osób prowadzących doradztwo w ramach działalności marketingowej.

Mając na uwadze obowiązki nakładane na osoby dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, a także definicję doradcy zawartą w art. 3 ust. 3 tej dyrektywy obejmującą sprzedawców detalicznych, należy stwierdzić, że dyrektywa ta traktuje na równi sprzedawców i doradców. W związku z powyższym zasadne jest, aby sprzedawcy i doradcy byli zobligowani do ukończenia takich samych szkoleń. Przyjęcie takiego rozwiązania, a nie odrębnych szkoleń dla doradców i sprzedawców, jest podyktowane upraszczaniem systemu szkoleń regulowanego przepisami projektowanej ustawy. Jednocześnie przepisy przejściowe utrzymają w mocy ważność zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 43 – zgodnie z tym przepisem zaprawiony materiał siewny może być używany wyłącznie do siewu lub sadzenia. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Przepis ten ma na celu zapobieżenie niebezpieczeństwom, jakie mogą być związane ze spożyciem lub przeznaczeniem na cele paszowe zaprawionego materiału siewnego (nasion).

Art. 44 określa warunki, w jakich wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może nakazać unieszkodliwienie, zgodnie z przepisami o odpadach, środka ochrony roślin, dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu, pozwolenie na handel równoległy lub pozwolenie na prowadzenie badań, środka ochrony roślin którego skład lub właściwości fizyczne lub właściwości chemiczne zostały zmienione, podrobionego środka ochrony roślin lub produktu, który imituje środek ochrony roślin. Regulacja ta ma na celu zapobieżenie stosowania takich środków ochrony roślin lub produktów, a tym samym zagrożeniom, jakie mogą one powodować dla zdrowia konsumenta lub dla środowiska.

Art. 45 – przepis ten określa warunki, w jakich wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może nakazać unieszkodliwienie, zgodnie z przepisami o odpadach, materiału siewnego zaprawionego środkiem ochrony roślin dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu, pozwolenie na handel równoległy lub pozwolenie na prowadzenie badań, środkiem ochrony roślin, którego skład lub właściwości fizyczne lub właściwości chemiczne zostały zmienione, podrobionym środkiem ochrony roślin lub produktem, który imituje środek ochrony roślin. Regulacja ta ma na celu zapobieżenie używania takiego materiału do siewu lub sadzenia, a tym samym zagrożeniom, jakie może on powodować dla zdrowia konsumenta lub dla środowiska.

Art. 46 określa przypadki, w których wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzania do obrotu lub przeznaczenia do spożycia płodów rolnych zawierających pozostałości środków ochrony roślin w ilościach stwarzających zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzkiego. Przepis ten określa również procedurę powiadamiania zgodnie z systemem wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach. Przepis ten jest analogiczny do regulacji zawartej w art. 69 obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 47 dotyczy opracowania krajowego planu działania na rzecz ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 4 dyrektywy 2009/128/WE działania podejmowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej w celu realizacji postanowień dyrektywy będą ujmowane w krajowych planach działania (national action plan). Plany te powinny obejmować cele ilościowe w zakresie

ograniczania zagrożeń związanych ze stosowaniem środków ochrony roślin (z uwzględnieniem w szczególności uwarunkowań krajowych w zakresie produkcji roślinnej oraz stosowania środków ochrony roślin, a także wpływu skutków ujętych w tym projekcie działań na zdrowie ludzi, ochronę środowiska oraz warunki społeczno-gospodarcze), opis działań, jakie będą podejmowane w celu ich realizacji, a także harmonogramy ich wykonania. Krajowe plany działania powinny zawierać także wskaźniki służące monitorowaniu ich realizacji.

W krajowych planach działania państwa członkowskie powinny także opisać, w jaki sposób będą wdrażały postanowienia art. 5 – 15 dyrektywy 2009/128/WE, dotyczące w szczególności:

- 1) zapewnienia systemu szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów tych preparatów oraz doradców, świadczących usługi w zakresie ochrony roślin;
- 2) podnoszenia świadomości ogółu społeczeństwa odnośnie do środków ochrony roślin;
- 3) zapewnienia nadzoru nad stanem technicznym sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, znajdującego się w użytkowaniu;
- 4) ochrony środowiska wodnego i wody pitnej przed skażeniem środkami ochrony roślin;
- 5) zmniejszenia stosowania pestycydów lub zagrożeń z nich wynikających na obszarach dostępnych dla szczególnie wrażliwych grup ludności oraz cennych przyrodniczo;
- 6) wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin przez profesjonalnych użytkowników tych preparatów;
- 7) monitorowania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Krajowe plany działania powinny zawierać mierzalne cele w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, harmonogramy ich realizacji oraz mierniki służące ich ewaluacji.

Państwa członkowskie powinny przekazać krajowe plany działania Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim do dnia 26 listopada 2012 r.

Krajowe plany działania powinny być poddawane przeglądowi przynajmniej co pięć lat, a wszelkie istotne zmiany w krajowych planach działania powinny być bezzwłocznie

zgłaszane Komisji Europejskiej.

Do dnia 26 listopada 2014 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące informacji przekazanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do krajowych planów działania.

W związku z powyższym, w projektowanej ustawie przewiduje się zawarcie regulacji zobowiązującej ministra właściwego do spraw rolnictwa do opracowywania krajowego planu działania ograniczającego ryzyko związane ze stosowaniem środków ochrony roślin. Mając na uwadze, że krajowy plan działania będzie dotyczył jedynie jednostek administracji państwowej oraz jednostek podległych ministrom lub przez nich nadzorowanych, proponuje się, aby dokument ten był opracowywany w formie obwieszczenia ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz ogłaszany w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”.

Proponuje się, aby minister właściwy do spraw rolnictwa, przy opracowywaniu krajowego planu działania, zasięgał opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw środowiska. Przyjęcie opisanego wyżej rozwiązania jest uzasadnione tym, że krajowy plan działania powinien obejmować nie tylko zadania ministra właściwego do spraw rolnictwa i jednostek mu podległych lub przez niego nadzorowanych, ale również zadania innych ministrów (w szczególności ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia) oraz jednostek podległych lub nadzorowanych przez tych ministrów.

Proponuje się także zawarcie w projektowanej ustawie zapewnienia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa udziału społeczeństwa w opracowywaniu krajowego planu działania. Ma to na celu implementację postanowień art. 4 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „do przygotowania i zmian krajowych planów działania zastosowanie mają przepisy o uczestnictwie opinii publicznej ustanowione w art. 2 dyrektywy 2003/35/WE”.

Krajowy plan działania będzie określał w szczególności:

- 1) cele, jakie należy osiągnąć w zakresie ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym przestrzegania wymagań integrowanej ochrony roślin przez użytkowników profesjonalnych, upowszechniania stosowania metod niechemicznych oraz ograniczania zależności produkcji roślinnej od stosowania

chemicznych środków ochrony roślin, a także upowszechniania wiedzy dotyczącej bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin;

- 2) harmonogram osiągnięcia celów wskazanych w pkt 1;
- 3) działania, jakie powinny być podejmowane w celu osiągnięcia celów wskazanych w pkt 1;
- 4) podmioty odpowiedzialne za prowadzenie monitorowania do osiągnięcia celów wskazanych w pkt 1 oraz sposób prowadzenia tego monitorowania;
- 5) wskaźniki służące do oceny ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, w tym dotyczące zużycia środków ochrony roślin, i sposób udostępniania wyników oceny tego ryzyka opinii publicznej.

Tym samym, krajowy plan działania pozwoli na implementację postanowień art. 4 dyrektywy 2009/128/WE, art. 7 ust. 1 tej dyrektywy, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podejmować działania na „rzecz podnoszenia świadomości oraz dostępności dla ogółu społeczeństwa dokładnych i wyważonych informacji o pestycydach, w szczególności informacji dotyczących wynikających z ich stosowania zagrożeń oraz potencjalnych ostrych i przewlekłych skutków dla zdrowia ludzi, dla organizmów niebędących celem zwalczania oraz dla środowiska, oraz mające na celu stosowanie alternatywnych środków niechemicznych”, a także postanowień art. 15 ust. 2 tej dyrektywy. Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej dyrektywy państwa członkowskie:

- 1) obliczają wskaźniki ryzyka;
- 2) określają tendencje w zakresie stosowania niektórych substancji czynnych;
- 3) określają kwestie priorytetowe, takie jak substancje czynne, uprawy, regiony lub praktyki, które wymagają szczególnej uwagi, lub dobre praktyki, które można stawiać za wzór do naśladowania, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy, a zatem zmniejszyć zagrożenie związane ze stosowaniem pestycydów na zdrowie ludzi i na środowisko oraz wspierać rozwój oraz stosowanie integrowanej ochrony roślin i alternatywnych podejść lub technik w celu zmniejszenia zależności od stosowania pestycydów.

Krajowy plan działania będzie dokumentem o charakterze strategicznym. Cele wyznaczone w planie będą osiągnięte w ramach ustawowych obowiązków poszczególnych organów administracji. Zadania na rzecz osiągnięcia celów ujętych

w krajowym planie działania będą także realizowane w ramach przyjętych przez Radę Ministrów programów wieloletnich dla jednostek nadzorowanych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Niektóre zadania, które będą służyły realizacji celów Krajowego planu działania zostały ujęte w programie wieloletnim na lata 2011 – 2015 pt. „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, realizowanym przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. Ponadto zadania, związane w sposób bezpośredni z celami krajowego planu działania, ujęte zostały w programie wieloletnim na lata 2008 – 2014 „Rozwój zrównoważonych metod produkcji ogrodnictwa w celu zapewnienia wysokiej jakości biologicznej i odżywczej produktów ogrodnictwa oraz zachowania bioróżnorodności środowiska i ochrony jego zasobów”, realizowanym przez Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach na podstawie uchwały nr 239/2008 Rady Ministrów z dnia 28 października 2008 r., zmienionej uchwałą nr 106/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r. Nie jest natomiast planowane ustanowienie w celu realizacji krajowego planu działania nowych programów wieloletnich. Obowiązki przekazania Komisji Europejskiej oraz państwom członkowskim Unii Europejskiej będzie podlegał, stosownie do art. 4 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, Krajowy plan działania, jako dokument wyznaczający cele do osiągnięcia w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin. Programy wieloletnie, służące realizacji celów Krajowego planu działania, obowiązki takiemu nie podlegają.

Art. 48 stanowi implementację artykułu 8 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie zostały zobowiązane do utworzenia systemów badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin będącego w użytkowaniu. Minimalne wymagania dla takiego sprzętu określa załącznik II do dyrektywy. Sprawność techniczna sprzętu do stosowania środków ochrony roślin jest kluczowym elementem zapewniającym prawidłowość wykonania zabiegu ochrony roślin. W szczególności od sprawności technicznej tego sprzętu zależy zapewnienie właściwej dawki środka ochrony roślin oraz jego prawidłowego naniesienia na rośliny będące celem zabiegu.

Stosownie do dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, środki ochrony roślin można stosować jedynie sprzętem sprawnym technicznie,

który użyty zgodnie z przeznaczeniem zapewnia skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie powoduje zagrożenia dla zdrowia ludzi lub dla środowiska. Jednocześnie obowiązująca ustawa wprowadza obowiązek poddawania opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych okresowym badaniom sprawności technicznej, w jednostkach upoważnionych do tego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Badania przeprowadza się w odstępach czasu nie dłuższych niż trzy lata w oparciu o wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 października 2001 r. w sprawie wymagań technicznych dla opryskiwaczy (Dz. U. Nr 121, poz. 1303).

Wdrożenie postanowień dyrektywy 2009/128/WE wymaga rozszerzenia zakresu sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, poddawanego okresowym badaniom technicznym. Dotyczy to przynajmniej sprzętu wykorzystywanego w kolejnictwie oraz podczas zabiegów agrolotniczych. Jednocześnie państwa członkowskie Unii Europejskiej będą mogły wyłączyć z obowiązku kontroli ręczny i plecakowy sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin. Decyzja taka będzie musiała być jednak oparta na analizie ryzyka, stwarzanego przez taki sprzęt. Rodzaje sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, który musi być poddawany okresowym badaniom sprawności technicznej, będą określały przepisy wykonawcze do projektowanej ustawy.

Dyrektywa 2009/128/WE przewiduje pewną elastyczność systemu badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu możliwości szybkiego reagowania na pojawiające się nowe zagrożenia i dostępne rozwiązania techniczne dotyczące konstrukcji takiego sprzętu i możliwości jego badania. Wymagania te określą przepisy wykonawcze do ustawy.

Dyrektywa 2009/128/WE przewiduje, że maksymalne odstępy czasu pomiędzy badaniami będą wynosiły do roku 2020 nie więcej niż pięć lat, a później – nie więcej niż trzy lata. Państwa członkowskie powinny przy tym uznawać wzajemnie wyniki takich badań. W przypadku sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin stosowanego na niewielką skalę państwa członkowskie będą mogły określić inną, niż opisana powyżej, częstotliwość kontroli. Nie może to jednak dotyczyć sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin montowanego na pojazdach szynowych lub statkach powietrznych oraz opryskiwaczy polowych o szerokości belki polowej przekraczającej 3 m. Przepisy wykonawcze do ustawy będą mogły także

określać inny niż 3-letni maksymalny okres czasu między badaniami. Rozwiązanie takie jest uzasadnione tym, że decyzja o objęciu danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków obowiązkiem badań powinna być poprzedzona analizą ryzyka stwarzanego przez taki sprzęt i określeniem na jej podstawie wymagań technicznych i metodyki badań.

Projektowane przepisy nakładają również na użytkownika sprzętu do stosowania środków ochrony roślin obowiązek przeprowadzania kalibracji tego sprzętu, w celu zapewnienia prawidłowości wykonania zabiegu. Przepis ten stanowi implementację postanowień art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE.

Omawiane przepisy umożliwią także implementację postanowień art. 9 ust. 2 lit. f dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym od 2013 r. statek powietrzny wykonujący zabiegi ochrony roślin, powinien być wyposażony w urządzenia wykorzystujące najlepsze dostępne technologie ograniczające znoszenie cieczy roboczej.

Zgodnie z postanowieniami art. 8 ust. 3 lit. a (i) i a (ii) dyrektywy 2009/128/WE sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin montowany na statkach powietrznych, pojazdach szynowych, a także opryskiwacze o szerokości belki polowej wynoszącej ponad 3 m, nie mogą zostać wyłączone z obowiązkowych badań sprawności technicznej, ani nie można stosować wobec tego sprzętu innych harmonogramów badań niż wynikające z art. 8 ust. 1 tej dyrektywy. Postanowienia te zostaną uwzględnione w przepisach wykonawczych do projektowanej ustawy, wydanych na podstawie art. 48 ust. 5 tej ustawy. W przepisach tych wskazane zostanie, że wymieniony wyżej sprzęt przeznaczony do stosowania środków ochrony roślin będzie podlegał obowiązkowym badaniom i że odstępy czasu pomiędzy tymi badaniami muszą być zgodne ze wskazanymi w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 49 przewiduje, aby działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin była działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej; do tej pory prowadzenie takich badań wymagało uzyskania upoważnienia od wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie ma na celu ułatwienie prowadzenia działalności przez przedsiębiorców zainteresowanych prowadzeniem takiej działalności.

W związku z powyższym proponowane przepisy określają wspólne zasady, na jakich

przedsiębiorcy będą mogli prowadzić działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin po wejściu w życie niniejszej ustawy. Przedsiębiorca zostaje więc zobowiązany do:

- zapewnienia warunków organizacyjno-technicznych umożliwiających prawidłowe potwierdzanie badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- zapewnienia prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje,
- prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, zgodnie z metodyką takich badań,
- dokumentowania działań związanych z prowadzeniem badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przy czym projektowana ustawa precyzuje zakres danych osobowych posiadacza tego sprzętu objętych dokumentowaniem,
- przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi informacji o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin poddanym badaniom sprawności technicznej,
- udostępniania dokumentów dotyczących prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu na żądanie wojewódzkiego inspektora.

Przepis ten zobowiązuje także przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin do wydawania posiadaczowi tego sprzętu dokumentu potwierdzającego przeprowadzenie tych badań oraz umieszczania na sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna została potwierdzona badaniami, przeprowadzonymi przez ten podmiot, znaku kontrolnego zawierającego indywidualny numer. Koszty sporządzenia znaków kontrolnych będą ponoszone przez podmioty wykonujące badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Rozwiązanie to opiera się na regulacjach dotychczasowych. Stosownie do przepisów § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie przeprowadzania badań

opryskiwaczy (Dz. U. Nr 137, poz. 1544) jednostka organizacyjna upoważniona do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania wymaganej sprawności technicznej opryskiwaczy oznacza opryskiwacz sprawny technicznie znakiem kontrolnym, który zawiera:

- 1) rok przeprowadzenia badania;
- 2) numer znaku kontrolnego;
- 3) nazwę „Inspekcja Ochrony Roślin” oraz napis „opryskiwacz dopuszczony do użytku”.

Koszty związane ze sporządzeniem znaku pokrywa jednostka, która przeprowadza badanie.

Rozwiązanie takie umożliwi sprawowanie skutecznego nadzoru Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa nad stanem technicznym sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin i jest zgodne z obowiązującymi obecnie obowiązkami jednostek przeprowadzających badania sprawności technicznej opryskiwaczy, na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie przeprowadzania badań opryskiwaczy. Nie nakłada więc ono nowych obowiązków na podmioty.

Jednocześnie przewiduje się, zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, że dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydane przez przedsiębiorców upoważnionych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, do potwierdzania sprawności technicznej danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez przedsiębiorców krajowych.

Art. 50 określa informacje, jakie powinien zawierać wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów

projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Art. 51 określa zasady prowadzenia rejestru działalności regulowanej w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w tym właściwość wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa do dokonania takiego wpisu i zakres informacji, jakie powinien zawierać rejestr. Przewiduje się, że rejestr będzie udostępniany na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa, co ułatwi dostęp do tego rejestru zainteresowanym podmiotom. Przepis ten umożliwi również uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który czasowo świadczy usługę. W takim przypadku wpisu do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 52 dotyczy zasad prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy są upoważnione również jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Mając na uwadze prawidłowe funkcjonowanie systemu badań, wskazane jest, aby jednostki te zachowały swoje uprawnienia. W związku z powyższym proponowane przepisy określają zasady, na jakich jednostki takie będą mogły potwierdzać sprawność techniczną sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin po wejściu w życie niniejszej ustawy. Zasady te są oparte na regulacjach dotyczących przedsiębiorców.

Jednocześnie przewiduje się, zgodnie z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2009/128/WE, że dokumenty potwierdzające sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydane na podstawie badań sprawności technicznej przeprowadzonych przez podmioty upoważnione w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie będącym stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie przepisów obowiązujących w tym państwie, do potwierdzania sprawności

technicznej danego rodzaju sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, są równoważne z dokumentami potwierdzającymi sprawność techniczną sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, wydanymi przez podmioty krajowe.

Art. 53 określa obowiązki podmiotów niebędących przedsiębiorcami, wykonujących działalność w zakresie potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w zakresie przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa danych podlegających wpisowi do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów art. 52 projektowanej ustawy, zasady kontroli tych podmiotów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zasady wykreślenia tych podmiotów z rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie przepisów art. 52 projektowanej ustawy, a także postępowanie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w przypadku stwierdzenia wykonywania powyższej działalności przez podmiot niewpisany do takiego rejestru. Proponowane regulacje są oparte na rozwiązaniach dotyczących przedsiębiorców.

Art. 54 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia:

- warunków organizacyjno-technicznych prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- metodyki badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, z uwzględnieniem rodzajów tego sprzętu,
- zakresu i sposobu dokumentowania badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzonych w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej,
- zakresu informacji o sprzęcie przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, poddanych badaniom w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej, przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych informacji,
- wymagań, jakie powinien spełniać znak kontrolny umieszczany na sprzęcie

przeznaczonym do stosowania środków ochrony roślin, którego sprawność techniczna została potwierdzona badaniami sprawności technicznej, oraz wzór znaku.

Regulacje te mają na celu zapewnienie odpowiedniego poziomu prowadzonych badań i porównywalności wyników uzyskiwanych przez poszczególne podmioty prowadzące te badania.

Przewiduje się, że regulacje te będą oparte na dotychczasowych przepisach wykonawczych.

W rozdziale 6 projektu ustawy uregulowano kwestie integrowanej produkcji roślin. Zgodnie z art. 14 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały zobligowane do wprowadzenia odpowiednich warunków, aby zachęcić profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin do dobrowolnego wdrażania wytycznych w zakresie integrowanej ochrony roślin dla poszczególnych upraw lub sektorów. Wytyczne takie mogą zostać opracowane przez władze publiczne lub organizacje reprezentujące określonych użytkowników profesjonalnych. W krajowych planach działania państwa członkowskie odnoszą się do tych wytycznych, które uznają za adekwatne i właściwe.

System integrowanej produkcji roślin jest dobrowolnym systemem certyfikacji jakości żywności dającym producentowi roślin korzyść marketingową w postaci możliwości opatrywania wprowadzanych do obrotu produktów znakiem integrowanej produkcji roślin. Znak ten zaświadcza, że produkty nim opatrzone zostały uzyskane metodami przyjaznymi dla środowiska naturalnego i nie zawierają szkodliwych dla konsumenta pozostałości środków ochrony roślin, a także azotynów, azotanów i metali ciężkich.

System integrowanej produkcji został utworzony na podstawie obowiązujących przepisów art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. System ten wykorzystuje w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu w celu ochrony środowiska i zdrowia ludzi. Stosowanie zasad integrowanej produkcji umożliwia uzyskanie płodów rolnych o najwyższych wartościach biologicznych i odżywczych oraz bezpiecznych dla zdrowia ludzi. Nadzór nad systemem sprawuje Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Producenci roślin stosujący system integrowanej produkcji, mają prawo posługiwania się certyfikatem wydawanym przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin

i Nasiennictwa oraz mogą oznaczać swoje produkty zastrzeżonym znakiem integrowanej produkcji.

Od dnia 14 czerwca 2007 r. integrowana produkcja, w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy o ochronie roślin, została uznana za krajowy system jakości żywności i została włączona do Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 w ramach działań „Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności” oraz „Działania informacyjne i promocyjne”.

W projektowanej ustawie proponuje się utrzymanie systemu integrowanej produkcji. Proponuje się jednak, aby producent roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie i nawożeniu, mógł ubiegać się o poświadczenie jej prowadzenia przez podmiot certyfikujący, a nie przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, jak ma to miejsce na podstawie przepisów dotychczasowych. Także kontrole gospodarstw prowadzących uprawę z zastosowaniem zasad integrowanej produkcji roślin będą wykonywały podmioty certyfikujące, a nie wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa. Inspekcja będzie natomiast sprawowała nadzór nad tymi podmiotami.

Producent roślin przystępujący do systemu integrowanej produkcji roślin zostanie zobligowany do prowadzenia uprawy roślin zgodnie z metodykami przygotowanymi dla poszczególnych upraw i zatwierdzonymi przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Metodyki te będą w znacznej mierze oparte na zasadach integrowanej ochrony roślin.

Przepisy rozdziału 6 projektowanej ustawy służą implementacji postanowień art. 14 ust. 5 dyrektywy 2009/128/WE.

Art. 55 reguluje zasady zgłaszania podmiotowi certyfikującemu zamiaru stosowania integrowanej ochrony roślin przez producenta roślin. Podmiot certyfikujący zostanie obowiązany do przyjmowania zgłoszeń od producentów roślin zamierzających prowadzić swoje uprawy z zastosowaniem wymagań integrowanej produkcji roślin i prowadzenia rejestru tych zgłoszeń.

Art. 56 reguluje zasady prowadzenia przez podmiot certyfikujący kontroli producentów roślin, którzy zgłosili zamiar prowadzenia upraw roślin zgodnie z wymaganiami integrowanej produkcji roślin. Ponieważ kontrole prowadzone będą

przez podmioty prywatne spoza administracji publicznej, przepis ten szczegółowo określa zakres ich uprawnień i kompetencji.

Proponuje się, aby procedura kontroli producentów roślin stosujących integrowaną produkcję roślin przeprowadzana przez podmioty certyfikujące, opierała się na rozwiązaniach dotychczas stosowanych przez państwowych inspektorów (na podstawie art. 95 i art. 98 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

Art. 57 reguluje zasady wydawania certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji roślin, a także prowadzenia rejestru certyfikatów wydanych przez podmiot certyfikujący. Przepis ten określa przy tym wymagania, jakie powinien spełniać producent roślin, aby otrzymać certyfikat integrowanej produkcji roślin. Wymagania te opierają się na dotychczasowych zasadach określonych w art. 5 ust. 3 ustawy o ochronie roślin z dnia 18 grudnia 2003 r. W celu zapewnienia, aby produkty rolne wytworzone w ramach tego systemu spełniały wyższe wymagania niż produkty wytwarzane w sposób konwencjonalny (przestrzeganie zasad integrowanej ochrony roślin będzie obligatoryjne od dnia 1 stycznia 2014 r.), przyjęto, aby w integrowanej produkcji roślin producent był obowiązany do przestrzegania przy produkcji, zbiorze i przechowywaniu płodów rolnych zasad higieniczno-sanitarnych.

Art. 58 określa zasady upoważniania podmiotów certyfikujących.

W szczególności w przepisie tym wymaga się, aby podmiot certyfikujący wykonujący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin posiadał akredytację w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, udzieloną w trybie przepisów o systemie oceny zgodności i zapewniał prowadzenie kontroli przez osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje, które mają zapewnić prawidłowe prowadzenie działalności w zakresie certyfikacji integrowanej produkcji roślin. Regulacja ta ma na celu zagwarantowanie odpowiednich standardów działania podmiotów certyfikujących. Przepis ten zawiera także uprawnienie dla Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa do upoważnienia wojewódzkiego inspektora do wykonywania działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin. Przepis ten może zostać wykorzystany w przypadku braku lub niewystarczającej liczby jednostek certyfikujących.

Art. 59 przewiduje prowadzenie wykazu podmiotów certyfikujących przez Głównego

Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zapewniając producentom roślin informację o podmiotach, które poświadczają zgodność prowadzonej przez nich produkcji z wymogami integrowanej produkcji roślin.

Art. 60 określa obowiązki podmiotu certyfikującego zapewniające prawidłowe prowadzenie działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin.

Art. 61 określa zakres nadzoru sprawowanego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa nad podmiotami certyfikującymi. Przepis ten umożliwi także wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa unieważnienie certyfikatów wydanych dla roślin, w których stwierdzono przekroczenia najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, azotynów, azotanów lub metali ciężkich.

Art. 62 określa konsekwencje nieprzestrzegania przepisów ustawy w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, a także umożliwia zapewnienie producentom roślin pozostawania w systemie integrowanej produkcji roślin, w przypadku cofnięcia upoważnienia podmiotowi certyfikującemu.

Art. 63 zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego kwalifikacje osób prowadzących kontrole zasad przestrzegania integrowanej produkcji roślin (w celu zapewnienia odpowiednich standardów działalności podmiotów certyfikujących) oraz wzór certyfikatu integrowanej produkcji roślin (aby ujednoczyć wzór certyfikatów, wydawanych przez poszczególne podmioty certyfikujące).

Regulacje rozdziału 7 opierają się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obecnie obowiązkowe szkolenia są prowadzone dla osób wykonujących zabiegi ochrony roślin w rolnictwie i leśnictwie oraz dla osób zatrudnionych przez podmioty zajmujące się obrotem lub konfekcjonowaniem środków ochrony roślin, które bezpośrednio wykonują czynności wymagające kontaktu z takimi środkami. Szkolenia prowadzone są przez jednostki wpisane do rejestru prowadzonego przez właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony roślin zgodnie z programami szkoleń określonymi w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie szkoleń w zakresie ochrony roślin (Dz. U. Nr 256, poz. 1721).

Wdrożenie do prawa krajowego postanowień dyrektywy 2009/128/WE wymaga objęcia obowiązkiem odbycia szkoleń doradców świadczących usługi doradcze dotyczące metod ochrony roślin oraz profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin wykonujących zabiegi poza rolnictwem i leśnictwem.

Programy szkoleń powinny obejmować następujące zagadnienia: obowiązujące regulacje prawne dotyczące środków ochrony roślin i ich stosowania, problematykę fałszowania środków ochrony roślin, zagrożenia związane ze stosowaniem środków ochrony roślin i sposoby ich ograniczania, zasady integrowanej ochrony i rolnictwa ekologicznego, zasady doboru środków ochrony roślin o najmniejszym negatywnym wpływie na zdrowie ludzi, zwierząt i na środowisko naturalne, zasady bezpiecznego postępowania ze środkami ochrony roślin, a także zasady przygotowywania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin do zabiegu (w tym jego kalibracji).

Ponadto proponuje się objęcie powyższymi regulacjami prowadzenia szkoleń w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin. Do ukończenia takiego szkolenia są zobligowane osoby przeprowadzające badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej. Objęcie tego typu szkoleń powyższymi regulacjami pozwoli na określenie jednoznacznych kryteriów, jakie muszą spełniać prowadzące szkolenia jednostki, co stanowić będzie ułatwienie dla przedsiębiorców w podejmowaniu takiej działalności. Do tej pory jednostki prowadzące szkolenia wskazywane były w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 64 odnosi się do systemu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin. Art. 5 dyrektywy 2009/128/WE nakłada na państwa członkowskie obowiązek utworzenia systemów szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów takich środków oraz doradców. Szkolenia powinny być prowadzone przez jednostki wyznaczone przez odpowiednie organy państw członkowskich, według założeń programowych określonych w załączniku I do dyrektywy. System szkolenia powinien obejmować szkolenia podstawowe i szkolenia uzupełniające, dla osób które wcześniej ukończyły szkolenie podstawowe. Przepisy tego artykułu projektowanej ustawy wdrażają postanowienia wskazanego artykułu dyrektywy.

Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin zobowiązywała do odbywania

szkoleń z zakresu stosowania środków ochrony roślin, obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin oraz z zakresu integrowanej produkcji, powtarzanych co 5 lat, bez zróżnicowania szkoleń na szkolenia podstawowe i szkolenia uzupełniające.

W projektowanej ustawie proponuje się opracowanie różnych programów dla szkoleń podstawowych i szkoleń uzupełniających w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin i w zakresie integrowanej produkcji roślin. Proponuje się także, aby zaświadczenia o ukończeniu szkolenia podstawowego w zakresie środków ochrony roślin i zaświadczenia o ukończeniu szkolenia uzupełniającego w tym zakresie były ważne przez okres 5 lat. Rozwiązanie takie jest zgodne z obecnie obowiązującymi przepisami (§ 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie szkoleń w zakresie ochrony roślin).

Jednocześnie proponuje się, aby szkolenia w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony obejmowały jedynie szkolenia podstawowe. W przypadku tego typu szkoleń nie przewiduje się obowiązku ich powtarzania. Ewentualne przyjęcie takiego rozwiązania nie znajdowałoby uzasadnienia ze względu na wiążące się z tym zwiększenie obciążeń podmiotów prowadzących badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin w celu potwierdzenia jego sprawności technicznej.

Jednocześnie proponuje się, aby obowiązek odbycia szkolenia podstawowego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, szkolenia podstawowego w zakresie stosowania środków ochrony roślin oraz szkolenia podstawowego w zakresie integrowanej produkcji roślin nie dotyczył osób, które posiadają:

- zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie tego szkolenia,
- kwalifikacje wymagane dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin.

Rozwiązanie takie, zgodne z postanowieniami art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, ma na celu ułatwienie podjęcia pracy w wyuczonym zawodzie absolwentom średnich oraz wyższych szkół rolniczych. Za wprowadzeniem takiego rozwiązania przemawia fakt, że programy nauczania tych szkół powinny obejmować materiał wykładany podczas

szkoleń z zakresu ochrony roślin. Po upływie 5 lat od dnia uzyskania wskazanego wyżej wykształcenia lub kwalifikacji, dla zachowania uzyskanych uprawnień, wymagane będzie ukończenie szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie w celu aktualizacji posiadanej wiedzy.

Przewiduje się również, aby obowiązek odbycia szkolenia podstawowego i uzupełniającego w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin, w zakresie stosowania środków ochrony roślin oraz w zakresie integrowanej produkcji roślin nie dotyczył pracowników naukowych szkół wyższych kształcących na kierunkach rolnictwo, ogrodnictwo lub leśnictwo, pracowników naukowych instytutów badawczych, do których podstawowej działalności należy prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu rolnictwa, ogrodnictwa lub leśnictwa oraz osób prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin. Osoby te posiadają bowiem wiedzę niezbędną do prawidłowego i bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin. Osoby te, po zakończeniu prowadzenia powyższej działalności, dla zachowania uzyskanych uprawnień, będą zobligowane do ukończenia szkolenia uzupełniającego w odpowiednim zakresie w celu aktualizacji posiadanej wiedzy.

Podobnie proponuje się, aby szkolenie podstawowe w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin nie było wymagane od:

- 1) osób, które posiadają zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w dokumentacji przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie szkolenia;
- 2) pracowników naukowych szkół wyższych lub instytutów badawczych, jeżeli do zakresu obowiązków tych pracowników naukowych należy prowadzenie zajęć dydaktycznych, badań naukowych lub prac rozwojowych z zakresu techniki ochrony roślin;
- 3) osób prowadzących szkolenia w tym zakresie.

Powyższe rozwiązanie ma przede wszystkim ułatwić podjęcie pracy absolwentom rolniczych szkół średnich i wyższych, którzy w trakcie procesu edukacji zostali przygotowani do właściwego potwierdzania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Zgodnie z postanowieniami art. 11 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie

powinny przyjąć odpowiednie środki służące ochronie środowiska wodnego i zasobów wody pitnej przed wpływem pestycydów, takie jak m.in. „przyznawanie pierwszeństwa środkom ochrony roślin, które nie zostały zaklasyfikowane jako niebezpieczne dla środowiska wodnego zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE ani nie zawierają priorytetowych substancji niebezpiecznych określonych w art. 16 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE” oraz „przyznawanie pierwszeństwa najefektywniejszym technikom stosowania środków ochrony roślin, takim jak użycie urządzeń antyznoszeniowych”. Obowiązki te zostaną zrealizowane poprzez ujęcie wskazanej wyżej tematyki w programach szkoleń w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin oraz w zakresie stosowania środków ochrony roślin. W związku z powyższym tematyka ta została wskazana w ust. 1 omawianego artykułu. W omawianym przepisie wskazano w sposób ogólny, że programy szkoleń będą uwzględniały m.in. ograniczanie ryzyka dla środowiska wodnego i źródeł wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi. W sposób szczegółowy środki ograniczania tego ryzyka, wskazane w postanowieniach art. 11 ust. 2 lit. a i b, zostaną wymienione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 72 pkt 3 projektowanej ustawy.

Art. 65 regulacja tego przepisu, określającego zasady uzyskania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia z zakresu ochrony roślin, opiera się na obowiązujących przepisach art. 75b ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby w celu uzyskania zaświadczenia o ukończeniu szkolenia należało zdać egzamin pisemny przed komisją egzaminacyjną powołaną przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie, że osoby uzyskujące zaświadczenia, posiadały odpowiednią wiedzę. Rozwiązanie to jest zgodne z postanowieniami art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie tworzą systemy certyfikacji i wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za ich wdrożenie. Minimalnym wymogiem jest, by certyfikaty te stanowiły dowód wystarczającej wiedzy na tematy wymienione w załączniku I [do dyrektywy 2009/128/WE] zdobytej przez użytkowników profesjonalnych, dystrybutorów i doradców w wyniku odbytego szkolenia lub w inny sposób”.

Art. 66 implementuje postanowienia art. 5 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym systemy certyfikacji szkoleń, ustanowione przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, powinny obejmować procedury dotyczące wycofywania certyfikatów

poświadczających odbycie szkolenia dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, doradców i dystrybutorów.

W związku z powyższym proponuje się, aby wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa zakazywał, w drodze decyzji administracyjnej, osobie, która naruszyła przepisy ustawy, wykonywania działalności w zakresie sprzedaży środków ochrony roślin, stosowania tych środków lub świadczenia usług doradczych dotyczących ochrony roślin, do czasu ukończenia szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie oraz uzyskania zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia.

Art. 67 zawiera regulacje dotyczące warunków prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, które opierają się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 7 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby działalność polegająca na prowadzeniu szkoleń w zakresie ochrony roślin była działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Przepis ten określa także wymagania, jakie powinny spełnić podmioty prowadzące szkolenia, w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu takich szkoleń.

Art. 68 określa wymagania, jakie powinien spełniać wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Wskazanie we wniosku o wpis do rejestru numeru wpisu do KRS nie jest wymagane od przedsiębiorców nieposiadających takiego numeru (dotyczy to w szczególności przedsiębiorców zagranicznych). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności przepisów projektowanej ustawy z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-338/09 Yellow Cab, zgodnie z którym w sytuacji, gdy nie ma pewności, czy zezwolenie na określoną działalność zostanie udzielone, wymaganie od przedsiębiorcy ustanowienia siedziby stanowi nadmierne ograniczenie.

Art. 69 określa organ właściwy do prowadzenia rejestru podmiotów wykonujących działalność w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin oraz informacje, co prowadzony rejestr zawiera. Regulacja ta opiera się na obowiązujących przepisach art. 75 ust. 2 i 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przepis ten umożliwi także uzyskanie wpisu do rejestru przedsiębiorców przedsiębiorcy zagranicznemu, nieposiadającemu siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W takim przypadku wpis do rejestru będzie dokonywał wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce planowanej działalności przedsiębiorcy.

Art. 70 określa warunki prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu szkoleń w zakresie środków ochrony roślin przez podmiot niebędący przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zasady te są oparte na regulacjach dotyczących przedsiębiorców. Przepis ten jednocześnie opiera się na obowiązujących regulacjach art. 75a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 71 określa obowiązki podmiotów niebędących przedsiębiorcami, prowadzących szkolenia z zakresu środków ochrony roślin, w zakresie przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa danych podlegających wpisowi do rejestru prowadzonego na podstawie przepisów art. 70 projektowanej ustawy, zasady kontroli tych podmiotów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zasady wykreślenia tych podmiotów z rejestru prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na podstawie przepisów art. 70 projektowanej ustawy, a także postępowanie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa w przypadku stwierdzenia wykonywania powyższej działalności przez podmiot niewpisany do takiego rejestru. Proponowane regulacje są oparte na rozwiązaniach dotyczących przedsiębiorców.

Art. 72 zawiera upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunków organizacyjno-technicznych prowadzenia poszczególnych rodzajów szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;
- 2) kwalifikacji wymaganych dla osób prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin, z uwzględnieniem programu szkolenia dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin;
- 3) programów poszczególnych rodzajów szkoleń podstawowych i uzupełniających w zakresie środków ochrony roślin, uwzględniających, w przypadku szkoleń w zakresie stosowania środków ochrony roślin, sposób stosowania tych środków

- oraz w przypadku szkoleń w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin – rodzajów tego sprzętu;
- 4) maksymalnej liczby osób w grupie, dla jakiej prowadzi się szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
  - 5) zakresu i sposobu dokumentowania działań związanych z prowadzeniem szkoleń w zakresie środków ochrony roślin;
  - 6) zakresu danych dotyczących prowadzonych szkoleń z zakresu środków ochrony roślin, przekazywanych wojewódzkiemu inspektorowi oraz termin przekazywania tych danych;
  - 7) wzoru zaświadczenia o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 73 i art. 74 mają na celu uwzględnienie postanowień art. 7 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym „państwa członkowskie ustanawiają systemy gromadzenia informacji o przypadkach ostrych zatruc pestycydami oraz, w stosownych przypadkach, o przewlekłych objawach zatruc wśród osób, które mogą być narażone na regularny kontakt z pestycydami, takich jak operatorzy, pracownicy sektora rolnego lub osoby mieszkające w pobliżu obszarów, na których są stosowane pestycydy”.

W celu realizacji obowiązku wynikającego z przytoczonych postanowień dyrektywy, przepisy rozdziału 8 projektowanej ustawy ustanawiają zasady gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin. Projektowane przepisy stanowią, że właściwym do gromadzenia tych danych jest urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Informacje o zatruciach środkami ochrony roślin będą mogły być przekazywane do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, w szczególności:

- 1) przez ośrodki konsultacji i informacji toksykologicznej, o których mowa w przepisach o produktach biobójczych;
- 2) przez podmioty lecznicze, o których mowa w przepisach o działalności leczniczej.

Należy przy tym podkreślić, że projektowana ustawa nie nakłada obowiązku na ośrodki konsultacji i informacji toksykologicznej oraz podmioty lecznicze do przekazywania danych o zatruciach. Dane te będą przekazywane przez wskazane jednostki dobrowolnie.

Minister właściwy do spraw rolnictwa będzie także udostępniał informacje dotyczące

ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przepis ten wdraża postanowienia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny podejmować działania na „rzecz podnoszenia świadomości oraz dostępności dla ogółu społeczeństwa dokładnych i wyważonych informacji o pestycydach, w szczególności informacji dotyczących wynikających z ich stosowania zagrożeń oraz potencjalnych ostrych i przewlekłych skutków dla zdrowia ludzi, dla organizmów niebędących celem zwalczania oraz dla środowiska, oraz mające na celu stosowanie alternatywnych środków niechemicznych”.

Art. 75 reguluje odpowiedzialność za czyny naruszające przepisy projektowanej ustawy, które ze względu na ich wagę, będą podlegały opłacie sankcyjnej. Regulacje w tym zakresie są oparte na obowiązujących przepisach art. 108 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 76 reguluje odpowiedzialność karną za czyny naruszające przepisy projektowanej ustawy, które ze względu na ich wagę, będą traktowane jako wykroczenia.

Art. 77 zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w związku z nałożeniem na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa nowych obowiązków, wynikających z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE.

Przepis ten rozszerza uprawnienia Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa o możliwość dokonania, na potrzeby kontroli, zakupu środka ochrony roślin. Norma ta umożliwi Inspekcji skuteczniejsze eliminowanie nieprawidłowości związanych z obrotem środkami ochrony roślin, a tym samym podniesienie bezpieczeństwa użytkowników tych środków.

Ponadto zawarto upoważnienie do określenia, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, sposobu pobierania próbek środków ochrony roślin do badań ich składu, właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych, a także pobierania próbek roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań na obecność pozostałości tych środków. Rozwiązanie to ma na celu ujednoczenie działań Inspekcji i zapewnienie odpowiedniego poziomu tych badań.

Projektowana ustawa wprowadza także dodatkowe regulacje odnośnie do wykonywania badań składu, właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych środków ochrony roślin na rzecz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa przez upoważnione laboratoria. Ma to na celu uregulowanie zasad przekazywania przez Inspekcję danych niezbędnych do przeprowadzania kontroli.

Przepis ten uchyla jednocześnie regulacje zawarte w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w zakresie regulowanym przez projektowaną ustawę. Projektowana ustawa wprowadza także zmianę redakcyjną w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, polegającą na doprecyzowaniu właściwości wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, wydającego decyzję związaną ze stwierdzeniem lub podejrzeniem wystąpienia organizmów szkodliwych dla roślin.

Art. 78 zawiera propozycje zmian w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.).

Opłata za wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie konfekcjonowania lub wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu została utrzymana na dotychczasowej wysokości 1135 zł. Podobnie utrzymana została na dotychczasowym poziomie opłata za wpis do rejestru w przypadku podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin. W przypadku wpisu do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin przyjęto wysokość opłaty w kwocie 220 zł.

W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej uregulowano również wysokość opłat za wpis do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, a także prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin, które nie są przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Przyjęto, że wysokość opłaty pobieranej za dokonanie wpisu będzie taka sama jak w przypadku analogicznego wpisu do rejestru działalności regulowanej.

Opłaty za decyzję w sprawie udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz w sprawie zmiany zakresu wydanego upoważnienia zostaną utrzymane na dotychczasowym poziomie tj. odpowiednio 5000 zł i 1000 zł. Do tej pory wysokość tej opłaty była regulowana przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat

rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania (Dz. U. Nr 99, poz. 833, z późn. zm.).

Ponadto, projektowana zmiana przewiduje wprowadzenie opłaty skarbowej za czynności w sprawie udzielenia upoważnienia do opracowywania ocen lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin w kwocie 1000 zł oraz opłaty za zmianę zakresu tego upoważnienia w kwocie 500 zł. Powyższe kwoty zostały określone na podstawie kalkulacji kosztów związanych z udzieleniem i zmianą przedmiotowego upoważnienia.

Uchylony został natomiast przepis określający wysokość opłaty za wydanie opinii potwierdzającej, że pomieszczenia dostosowane do prowadzenia działalności w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin i przechowywania opakowań po środkach ochrony roślin sklasyfikowanych jako bardzo toksyczne spełniają wymogi ochrony środowiska. Obecne przedstawianie takiej opinii przez podmioty ubiegające się o wpis do rejestru działalności regulowanej w zakresie obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin nie jest bowiem wymagane.

Zmiana wprowadzana przepisami art. 78 pkt 3 projektu ustawy ma charakter porządkowy. Obecnie w dwóch aktach prawnych regulowane są obowiązki obywateli dotyczące opłat za decyzje w sprawie dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin. Zgodnie z art. 124 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin opłata skarbowa za wydane decyzje w sprawach środków ochrony roślin pobierana była do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 tej ustawy. Z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania – stawki opłat za decyzje w sprawach środków ochrony roślin określone w ust. 27 w części III załącznika do ustawy o opłacie skarbowej – nie były stosowane.

Art. 79:

- 1) ust. 1 i 2 mają na celu utrzymanie w mocy zezwoleń wydanych na podstawie wcześniejszych regulacji oraz zapewnienie stosowania do nich nowych przepisów; nie oznacza to jednak, że zezwolenia te spełniają wymagania rozporządzenia nr 1107/2009, z uwagi na fakt, że były one wydawane w oparciu o inne przepisy;

- 2) ust. 3 ma na celu zapewnienie stosowania przepisów projektowanej ustawy do decyzji wydanych na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin;
- 3) ust. 4 ma na celu zapewnienie ciągłości spraw, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia nr 1107/2009, według dotychczasowych zasad obowiązujących wnioskodawców; modyfikacji ulegnie jedynie tryb rozpatrywania wniosków w zakresie fakultatywnego uczestnictwa innych podmiotów oraz treść zezwolenia na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, co pozwoli na ujednoczenie procedury wydawania zezwoleń przez organ wydający te zezwolenia;
- 4) ust. 5 ma na celu zapewnienie ciągłości oceny wyników badań, informacji, danych, ocen oraz dokumentacji, o których mowa w art. 117 ust. 2 obowiązującej ustawy, według dotychczasowych zasad; modyfikacji ulegnie jedynie tryb prowadzenia tej oceny w zakresie fakultatywnego uczestnictwa innych podmiotów; rozwiązanie to pozwoli na ujednoczenie procedury ponownej oceny środków ochrony roślin, na które zostały wydane zezwolenia na ich wprowadzanie do obrotu;
- 5) ust. 6 ma na celu uregulowanie ochrony wyników badań, informacji, danych oraz ocen dotyczących środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 80 zapewnia kontynuację wykonywania zadań w zakresie oceny dokumentacji rejestracyjnej środków ochrony roślin.

Art. 81 określa termin upływu kadencji Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin powołanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Proponuje się, aby kadencja ta upłynęła z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 82 zapewnia kontynuację prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin na dotychczasowych zasadach.

Art. 83 określa termin ostatecznego podziału dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych. Termin ten (tj. 15 czerwca 2015 r.) jest zgodny z terminem określonym w rozporządzeniu nr 1107/2009, wskazującym, w jakim państwa członkowskie Unii Europejskiej powinny dostosować etykiety wprowadzanych

do obrotu środków ochrony roślin do wymogów przedmiotowego rozporządzenia.

Art. 84 przewiduje, że w związku z modyfikacją zasad przedłużania terminu ważności środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie (art. 62 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin) dopuszcza się możliwość pozostawania w obrocie środków ochrony roślin, którym przedłużono termin ważności przed wejściem w życie projektowanej ustawy. Ponadto uregulowano zasady rozpatrywania wniosku o przedłużenie ważności środka ochrony roślin znajdującego się w obrocie złożonego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy według zasad dotychczasowych. Ma to na celu uniknięcie uznawania za odpady środków ochrony roślin, w przypadku których zostało stwierdzone na podstawie przepisów dotychczasowych, że mimo upływu terminu ważności są one nadal przydatne do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem.

Art. 85 umożliwi kontynuację prowadzenia przez przedsiębiorców działalności w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu lub konfekcjonowania tych środków.

Art. 86 obliguje producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie na wprowadzanie danego środka ochrony roślin do obrotu, i którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzili działalność w zakresie zbywania środków ochrony roślin ostatecznemu nabywcy, do złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 25 ust. 1 ustawy, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepis ten jest związany z przepisem art. 25 ust. 2, który nakłada na producentów środków ochrony roślin, którzy prowadzą sprzedaż detaliczną tych środków, uzyskanie wpisu do rejestru działalności regulowanej, co zapewni równe traktowanie podmiotów prowadzących sprzedaż detaliczną środków ochrony roślin.

Przepis przejściowy umożliwia uzyskanie wpisu do rejestru producentom środków ochrony roślin, którzy rozpoczęli sprzedaż detaliczną takich środków przed wejściem w życie ustawy.

Art. 87 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 25 ust. 4 z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 88 przewiduje, aby do dnia 25 listopada 2015 r. przepisy art. 28 oraz art. 76 ust. 1 pkt 6, zgodnie z którymi, środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych mogą być nabywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin, był stosowany wyłącznie do nabywania środków ochrony roślin oznakowanych symbolem T – toksyczne lub T+ – bardzo toksyczne albo zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008: piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS06 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H300, H301, H310, H311, H330, H331 lub piktogramem odpowiadającym symbolowi GHS08 oraz co najmniej jednym z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: H340, H350, H350i, H360, H370, H372. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów krajowych z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, która wprowadza obowiązek ukończenia takiego szkolenia przez nabywców środków ochrony roślin przeznaczonych dla profesjonalnych użytkowników do dnia 25 listopada 2015 r. Jednocześnie do tego czasu utrzymywany jest w mocy obowiązek wynikający z przepisu art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w obecnym brzmieniu, zgodnie z którym środki ochrony roślin zaliczane do toksycznych lub bardzo toksycznych dla człowieka mogą nabywać wyłącznie osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Przepis ten zapewnia także zgodność przepisów art. 28 oraz art. 76 ust. 1 pkt 6, z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 89 reguluje zasady postępowania ze środkami ochrony roślin, niedopuszczonymi do obrotu i stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wprowadzonymi na obszar Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, po wejściu w życie niniejszej ustawy. Proponuje się, aby do tych środków ochrony roślin stosowane były przepisy dotychczasowe. Pozwoli to na sprawowanie nadzoru nad wprowadzanymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środkami ochrony roślin, które nie są dopuszczone do obrotu i stosowania, bez tworzenia dodatkowych obciążeń dla podmiotów, które wprowadzają takie środki.

Ponadto przepis ten reguluje obowiązki producentów środków ochrony roślin,

niedopuszczonych do obrotu i stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których produkcja została rozpoczęta przed wejściem w życie ustawy. Zgodnie z przepisami projektowanej ustawy przed rozpoczęciem produkcji takich środków, należy przekazać stosowną informację wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa. Mając powyższe na uwadze przepis ten określa termin, w jakim informacja taka powinna zostać złożona przez producentów, którzy rozpoczęli produkcję środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed wejściem w życie ustawy.

Art. 90 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 36 ust. 1 projektowanej ustawy z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 91 przewiduje, że ograniczenia dotyczące stosowania środków ochrony roślin przeznaczonych dla użytkowników nieprofesjonalnych, wprowadzane przepisami art. 36 ust. 4, nie będą dotyczyły środków ochrony roślin, dla których zostało wydane zezwolenie na ich dopuszczenie do obrotu przed dniem wejścia w życie ustawy, przeznaczonych do stosowania w ogrodach przydomowych, działkowych lub na rośliny doniczkowe w pomieszczeniach. Jest to związane z brakiem w przypadku niektórych środków ochrony roślin jednoznacznego wskazania, że są one przeznaczone dla użytkowników nieprofesjonalnych.

Przepis ten zapewnia także zgodność przepisów art. 36 ust. 4 z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 92 reguluje zasady przechowywania ewidencji zabiegów środkami ochrony roślin, prowadzonej na podstawie art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Obowiązek prowadzenia przez użytkowników środków ochrony roślin ewidencji zabiegów środkami ochrony roślin wynika z przepisów rozporządzenia nr 1107/2009. W związku z powyższym kwestia ta nie będzie regulowana przepisami projektowanej ustawy. Przepis projektowanej ustawy ma więc na celu zobowiązanie użytkowników środków ochrony roślin do przechowywania dotychczasowej ewidencji prowadzonej na podstawie art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przez okres 2 lat.

Rozwiązanie to umożliwi Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa prowadzenie kontroli stosowania środków ochrony roślin.

Art. 93 zapewnia zgodność przepisów art. 38 ust. 2 pkt 3 projektowanej ustawy z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach oraz przepisami rozporządzenia nr 1272/2008.

Art. 94 przewiduje, że w związku z tym, że plan zabiegów ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego należy przedłożyć zgodnie z projektowaną ustawą wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa na 40 dni przed planowanym rozpoczęciem zabiegów ujętych w tym planie, proponuje się, aby w okresie 40 dni od wejścia w życie ustawy, do zabiegów środkami ochrony roślin przy użyciu sprzętu agrolotniczego, nie miały zastosowania przepisy art. 39 i art. 76 ust. 1 pkt 28 i 29 projektowanej ustawy. Umożliwi to wykonywanie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin w tym okresie.

Art. 95 przewiduje, aby do dnia 25 listopada 2015 r. regulacje zawarte w art. 41 oraz art. 76 ust. 1 pkt 30 projektowanej ustawy, stanowiące, że zabiegi środkami ochrony roślin przeznaczonymi do stosowania przez użytkowników profesjonalnych mogą być wykonywane przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin, były stosowane jedynie do zabiegów środkami ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnej. Powyższe rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów krajowych z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE, która wprowadza obowiązek ukończenia takiego szkolenia przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin do dnia 25 listopada 2015 r. Jednocześnie do tego czasu będzie utrzymany w mocy obowiązek wynikający z przepisu art. 74 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w obecnym brzmieniu, zgodnie z którym środki ochrony roślin mogą być stosowane w rolnictwie i leśnictwie wyłącznie przez osoby, które ukończyły szkolenie w zakresie stosowania środków ochrony roślin.

Art. 96 utrzymuje w mocy wyniki badań sprawności technicznej opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych, przeprowadzonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 97 umożliwia kontynuację prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, w celu potwierdzenia sprawności technicznej tego sprzętu.

Art. 98 przewiduje, że podmiot, który uzyskał upoważnienie do prowadzenia działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 58 ust. 1 ustawy, przed dniem 1 stycznia 2014 r., może rozpocząć działalność w tym zakresie, z dniem 1 stycznia 2014 r. Przepis ten umożliwia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa upoważnianie podmiotów do wykonywania działalności w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin przed dniem 1 stycznia 2014 r. Wobec powyższego zmiana zasad funkcjonowania systemu integrowanej produkcji roślin (zaprzestanie kontroli producentów przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa i przekazanie kompetencji w tym zakresie jednostkom certyfikującym) będzie mogła przebiegać sprawnie.

Art. 99 ma na celu umożliwienie jednostkom prowadzącym szkolenia w zakresie badań opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie dotychczasowych przepisów, kontynuowanie działalności w tym zakresie w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

Art. 100 ma na celu zachowanie uprawnień przez osoby prowadzące badania stanu technicznego opryskiwaczy ciągnikowych i samobieżnych polowych lub sadowniczych na podstawie przepisów dotychczasowych, do kontynuowania działalności w tym zakresie w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

Art. 101 – 103 mają na celu zachowanie w mocy zaświadczeń o ukończeniu szkolenia w zakresie środków ochrony roślin wydanych na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 104 umożliwia kontynuację prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin.

Art. 105 ma na celu zapewnienie zgodności przepisu art. 66 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy z art. 95 tej ustawy.

Zgodnie z przepisem art. 66 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, w przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia przepisów w zakresie stosowania środków ochrony roślin przez osobę, stosującą środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych, zakazuje takiej osobie stosowania tych środków, do czasu ukończenia szkolenia podstawowego w wymaganym zakresie oraz uzyskania zaświadczenia o ukończeniu tego szkolenia. Natomiast art. 95 projektowanej ustawy przewiduje, że do dnia 25 listopada 2015 r. obowiązek ukończenia stosownego szkolenia dotyczy jedynie osób stosujących środki ochrony roślin w rolnictwie i leśnictwie.

Art. 106 reguluje ważność certyfikatów poświadczających stosowanie integrowanej produkcji po dniu 1 stycznia 2014 r., w którym tracą moc przepisy stanowiące podstawę do wydawania takich certyfikatów.

Art. 107 umożliwia zachowanie powiązania z innymi aktami prawnymi, które zawierają odesłania do przepisów regulujących zagadnienia związane ze środkami ochrony roślin.

Art. 108 przewiduje konieczność zachowania w mocy niezbędnych do funkcjonowania projektowanej ustawy przepisów wykonawczych.

Art. 109 przewiduje, aby projektowana ustawa weszła w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów implementujących postanowienia dyrektywy, dla których wyznaczony został inny termin implementacji lub przepisów, które powinny pozostać w mocy do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie przepisów projektowanej ustawy (dotyczy to przepisu art. 77 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

Jednocześnie projektowana ustawa nie będzie dotyczyła materii zawartej w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w zakresie, w jakim jest regulowana przepisami rozporządzenia nr 1107/2009. Dotyczy to następujących kwestii:

- 1) obowiązku stosowania jedynie środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu oraz zgodnie z etykietą-instrukcją stosowania, wynikającego z przepisów art. 68 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 55 rozporządzenia nr 1107/2009;

- 2) obowiązku prowadzenia ewidencji zabiegów, wynikającego z art. 71 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 67 ust. 1 rozporządzenia nr 1107/2009;
- 3) zakresu informacji, jakie powinny być zamieszczane na opakowaniu zaprawionego materiału siewnego, określonego w art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin – obecnie materia ta jest ujęta w art. 49 ust. 4 rozporządzenia nr 1107/2009.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa ustanawia przepisy kompetencyjne i sankcje dotyczące wykonania przepisów rozporządzenia nr 1107/2009 oraz przepisy wdrażające postanowienia dyrektywy 2009/128/WE. Zadania państw członkowskich w zakresie ewidencjonowania wielkości sprzedaży środków ochrony roślin zgodnie z art. 67 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 wykonują Główny Urząd Statystyczny, a w zakresie nadzoru i kontroli dotyczącej środków ochrony roślin zgodnie z art. 68 tego rozporządzenia – Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W pozostałym zakresie projektowana ustawa zawiera regulacje krajowe.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 69, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W Biuletynie Informacji Publicznej ministerstwa zamieszczone zostały także wszelkie dokumenty związane z pracami nad projektem ustawy.

Zainteresowanie pracami nad projektowaną ustawą w trybie wynikającym z ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, zgłosiły następujące podmioty:

- 1) Scotts Poland sp. z o.o. (zarówno do tekstu projektowanej ustawy przekazanej do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi, jak i do uzgodnień międzyresortowych);
- 2) ZPH AGROMIX Mgr Roman Szewczyk;

3) BIO AGRIS Piotr Zajkowski Sp. J.

Uwagi Scotts Poland sp. z o.o. nawiązywały do art. 71 projektowanej ustawy w brzmieniu przekazanym do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi i dotyczyły „wprowadzenia okresu przejściowego niezbędnego w celu dostosowania dokumentacji rejestracyjnej preparatów przeznaczonych do stosowania przez użytkowników profesjonalnych, a desygnowanych do przepakowania w opakowania hobbystyczne, do wymogów stawianych preparatom użytkowanym przez użytkowników amatorskich (nowa rejestracja środka ochrony roślin do zastosowań w ogrodach przydomowych i ogrodach działkowych (tzw. zastosowań amatorskich))” oraz „zagwarantowania możliwości sprzedaży środków ochrony roślin przepakowanych w opakowania amatorskie, a obecnych na rynku po 14 czerwca 2011”. Uwagi te nie zostały przyjęte, ponieważ przepis, którego one dotyczyły, ma charakter porządkowy i nie wprowadza żadnych nowych wymagań. Zgodnie z obowiązującymi przepisami do zastosowań amatorskich mogą być przeznaczone jedynie te środki ochrony roślin, które z takim przeznaczeniem zostały zarejestrowane. Ponadto zgodnie z dotychczasowymi przepisami konfekcjonowanie środków ochrony roślin jest możliwe, w przypadku gdy w etykiecie-instrukcji stosowania tych środków został określony konfekcjoner. Jednocześnie jednak przepis ten został zmieniony tak, aby do dnia 15 czerwca 2015 r. dokonać ostatecznego podziału dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych. Termin ten jest zgodny z art. 80 ust. 6 rozporządzenia nr 1107/2009.

Jednocześnie przyjęto uwagę redakcyjną dotycząca brzmienia art. 80 ustawy, w brzmieniu przekazanym do uzgodnień międzyresortowych, a także wprowadzono do przepisów ustawy definicję użytkownika profesjonalnego, w miejsce odesłania do przepisów dyrektywy 2009/128/WE.

Projekt ustawy utrzymuje w przepisach przejściowych ważność zezwoleń wydanych w oparciu o dotychczasowe przepisy.

Nie została natomiast uwzględniona uwaga dotycząca dopuszczenia sprzedaży określonych środków ochrony roślin w samoobsłudze. Przyjęcie uwagi mogłoby spowodować wzrost zagrożeń związanych z obrotem środkami ochrony roślin. Ponadto, w przypadku sprzedaży środków ochrony w samoobsłudze, trudny byłoby do zrealizowania obowiązek przekazywania przez sprzedawcę informacji o zasadach

bezpiecznego stosowania tych środków ich odbiorcy (obowiązek taki wynika z art. 6 dyrektywy 2009/128/WE). Należy również mieć na uwadze, że ostateczny podział dopuszczonych do obrotu środków ochrony roślin na środki ochrony roślin przeznaczone dla użytkowników profesjonalnych i nieprofesjonalnych zostanie przeprowadzony do dnia 15 czerwca 2015 r.

Uwagi zgłoszone przez ZPH AGROMIX Mgr Roman Szewczyk oraz BIO AGRIS Piotr Zajkowski Sp. J. dotyczyły zasad prowadzenia obrotu adiuwantami.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 w drodze odstępstwa od art. 58 ust. 1 tego rozporządzenia do czasu przyjęcia szczegółowych przepisów, o których mowa w art. 58 ust. 2, państwa członkowskie Unii Europejskiej mogą stosować przepisy krajowe dotyczące udzielania zezwoleń dla adiuwantów. Mając na uwadze fakt, iż ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin nie zawiera regulacji dotyczących dopuszczania do obrotu adiuwantów, w projektowanej ustawie o środkach ochrony roślin nie przewiduje się regulacji w tym zakresie.

Projekt ustawy uzyskał w dniu 23 marca 2011 r. na posiedzeniu Zespołu ds. Programowania Prac Rządu zgodę na dalsze procedowanie.

Projekt ustawy znajduje się w Wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projektowana ustawa została pozytywnie zaopiniowana przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte projektowaną ustawą

Projektowana ustawa dotyczy:

- 1) producentów środków ochrony roślin;
- 2) podmiotów prowadzących doświadczenia lub testy do celów badań lub rozwoju związanych z uwalnianiem środków ochrony roślin do środowiska;
- 3) podmiotów, które mogą uczestniczyć w procedurze wydawania zezwoleń w zakresie środków ochrony roślin;
- 4) podmiotów prowadzących badania skuteczności działania środków ochrony roślin;
- 5) podmiotów prowadzących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu oraz konfekcjonowania tych środków;
- 6) rolników oraz innych podmiotów stosujących środki ochrony roślin;
- 7) podmiotów prowadzących badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin;
- 8) rolników prowadzących integrowaną produkcję roślin;
- 9) podmiotów prowadzących działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin;
- 10) podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin;
- 11) Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;
- 12) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 13) Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej;
- 14) doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin.

2. Konsultacje

Projektowana ustawa została przekazana w celu konsultacji do Federacji Branżowych Związków Producentów Rolnych, Federacji Konsumentów, Federacji Związków Pracodawców Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Izby Gospodarczej Handlowców Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Konfederacji Pracodawców Polskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Krajowej Rady Spółdzielczej, Krajowego

Zrzeszenia Producentów Rzepaku, Krajowego Sekretariatu Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ Solidarność'80, Krajowego Związku Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowego Związku Plantatorów Roślin Okopowych, Krajowego Związku Plantatorów Tytoniu, Krajowego Związku Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowego Związku Rolników Kótek i Organizacji Rolniczych, Krajowego Związku Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw, Niezależnego Samorządnego Związku Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Polskiej Izby Nasiennej, Polskiej Organizacji Handlu i Dystrybucji, Polskiego Komitetu Zielarskiego, Polskiego Związku Ogrodniczego, Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu, Polskiego Związku Producentów Kukurydzy, Polskiego Związku Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polskiego Związku Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin, Polskiego Stowarzyszenia Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Rady Gospodarki Żywnościowej, Stowarzyszenia „Polska Federacja Producentów Żywności”, Stowarzyszenia Konsumentów Polskich, Stowarzyszenia Polski Ziemniak, Stowarzyszenia Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszenia Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszenia Sadowników Polskich, Towarzystwa Rozwoju Sądów Karłowych, Zrzeszenia Producentów Nasion Ogrodniczych Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszenia Producentów Róż Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związku Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Szkółkarzy Polskich, Związku Zawodowego Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”, Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna”, Związku Zawodowego Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związku Zawodowego Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Związku Zawodowego Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Federacji Gospodarki Żywnościowej RP, Polskiego Związku Pszczelarskiego, Business Centre Club, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej, Sekretariatu Handlu Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Sekretariatu

Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Centrum Prawa Ekologicznego, Instytutu na rzecz Ekorozwoju, Ligi Ochrony Przyrody, Społecznego Instytutu Ekologicznego, Stowarzyszenia „Zdrowe Życie”, Stowarzyszenia Inicjatyw Społeczno-Ekologicznych „Ruch na rzecz Ziemi”, Fundacji Ekorozwoju, Ośrodka Działań Ekologicznych „Źródła”, Towarzystwa dla Natury i Człowieka, Klubu Gaja, Polskiego Klubu Ekologicznego, Centrum Europejskiego Zrównoważonego Rozwoju oraz uczelni rolniczych i instytutów branżowych, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, Biura ds. Substancji i Preparatów Chemicznych, Polskiego Centrum Akredytacji, Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – Państwowego Zakładu Higieny i Instytutu Ochrony Środowiska.

Uwagi zgłoszone przez uczelnie rolnicze oraz instytuty naukowo-badawcze zostały uzgodnione podczas spotkania konsultacyjnego zorganizowanego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 31 stycznia 2011 r.

Projekt ustawy skierowany do uzgodnień z organizacjami społeczno-zawodowymi przewidywał, że zadania w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu zostaną przekazane Dyrektorowi Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej. W związku z podjęciem decyzji o pozostawieniu powyższych zadań w kompetencjach ministra właściwego do spraw rolnictwa podyktowanej trudną sytuacją budżetu państwa oraz koniecznością ograniczania nowych wydatków budżetowych, uwagi dotyczące działania Dyrektora Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, w tym Rady ds. Środków Ochrony Roślin, stały się bezprzedmiotowe.

Do projektowanej ustawy uwagi zgłosiły organizacje społeczno zawodowe: Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, Polski Związek Pszczelarski, Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin, Krajowa Rada Izb Rolniczych, Federacja Gospodarki Żywnościowej RP. Zgłoszone uwagi były przedmiotem spotkania uzgodnieniowego zorganizowanego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 2 lutego 2011 r.

W projektowanej ustawie uwzględnione zostały następujące uwagi:

- 1) umożliwienie stosowania środków ochrony roślin w dawkach niższych niż zalecane w etykiecie, na odpowiedzialność stosującego te środki;

- 2) umożliwienie łącznego stosowania środków ochrony roślin lub stosowania tych środków łącznie z innymi agrochemikaliami, w sposób inny niż wskazany w etykiecie, na odpowiedzialność stosującego te środki;
- 3) umożliwienie stosowania środków ochrony roślin w dawkach dzielonych, w sposób inny niż wskazany w etykiecie, pod warunkiem że nie powoduje to przekroczenia maksymalnej liczby zabiegów w ciągu roku lub minimalnego odstępu czasu między zabiegami, na odpowiedzialność stosującego te środki;
- 4) doprecyzowanie terminu (7 dni), w jakim należy powiadomić wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa o zamiarze wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu przemieszczania lub składowania środka ochrony roślin, dla którego nie zostało wydane zezwolenie na jego wprowadzanie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczonego do stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie trzecim;
- 5) wprowadzenie do ustawy ogólnego przepisu, stanowiącego, iż środki ochrony roślin należy stosować w taki sposób, aby nie stwarzać zagrożenia dla zdrowia zwierząt;
- 6) wprowadzenie zakazu stosowania środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, zaklasyfikowane do co najmniej jednej z kategorii zagrożeń pod względem szkodliwości dla zdrowia człowieka, na terenach szkół podstawowych i szpitali.

Nie zostały natomiast uwzględnione uwagi dotyczące:

- 1) umożliwienia składania wniosków o wydanie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu w języku angielskim;
- 2) wprowadzenia regulacji nakazujących umieszczenie etykiety w sposób czytelny i trwałe na opakowaniu środków ochrony roślin, powielających wymagania wynikające bezpośrednio z przepisów Unii Europejskiej;
- 3) dotyczące sposobów przepakowywania środków ochrony roślin (w zakresie informowania przez konfeksjonera posiadacza zezwolenia o zamiarze przepakowywania środka ochrony roślin);
- 4) wprowadzenia definicji pojęcia „produkt imitujący środek ochrony roślin” lub wprowadzenia definicji „sfalszowany środek ochrony roślin”;

- 5) wprowadzenia regulacji dotyczących odpowiedzialności doradców za świadczone usługi;
- 6) wprowadzenia możliwości stosowania procedury administracyjnej zamiast procedury rejestracyjnej w następujących przypadkach:
  - dodanie nazwy podmiotu prowadzącego dystrybucję środka ochrony roślin,
  - dodanie równoległej nazwy handlowej dla zarejestrowanego środka ochrony roślin,
  - zmiana miejsca produkcji substancji aktywnej,
  - zmiana formulacji niemająca wpływu na właściwości produktu (tzw. minor change);
- 7) wprowadzenia modyfikacji procedury wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, modyfikujących przepisy art. 40 – 41 rozporządzenia 1107/2009;
- 8) zmiany systemu integrowanej produkcji polegającej na certyfikacji gospodarstw, a nie pól rolnych.

W dniu 29 sierpnia 2011 r. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwróciło się ponownie do organizacji społeczno-zawodowych, z prośbą o zgłaszanie ewentualnych uwag do projektu ustawy, w brzmieniu będącym przedmiotem obrad konferencji uzgodnieniowej z członkami Rady Ministrów. Uwagi zostały zgłoszone przez Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna” oraz Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin.

Uwagi Związku Zawodowego Rolników „Ojczyzna” nie zostały przyjęte, ponieważ Obszar, którego one dotyczyły jest już regulowany przepisami rozporządzenia nr 1107/2009 oraz rozporządzeń wykonawczych do tego rozporządzenia, stosowanymi bezpośrednio przez państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Uwagi zgłoszone przez Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin zostały częściowo uwzględnione.

Ponadto, w celu omówienia przepisów projektowanej ustawy z przedstawicielami środowisk pszczelarskich, dotyczących zapewnienia odpowiedniej ochrony owadom zapylającym, a w szczególności pszczole miodnej, w dniu 3 listopada 2011 r. zorganizowane zostało w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi spotkanie

konsultacyjne z udziałem Polskiego Związku Pszczelarskiego. Na spotkaniu tym zostało uzgodnione brzmienie przepisów projektowanej ustawy.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa nie określa zwolnień, ulg lub obniżek, których skutkiem finansowym może być zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów. Projektowana ustawa nie powoduje zwiększenia wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, o których mowa w art. 112a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Projektowana ustawa nie powoduje także wzrostu zatrudnienia w jednostkach sektora finansów publicznych. Nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą realizowane w roku 2012 w ramach limitów wydatków, które zostaną przyznane poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych w ustawie budżetowej na rok 2012, zgodnie z limitami wydatków określonymi w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273).

Wskazane w dalszej części Oceny Skutków Regulacji wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy, w tym związane z wykonywaniem nowych zadań zostaną zrealizowane w ramach limitów wydatków przyznanych poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitów wydatków, nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą wykonywane w ograniczonym zakresie lub zostaną ograniczone inne zadania realizowane przez te jednostki.

Projektowana ustawa nakłada nowe zadania na jednostki sektora finansów publicznych – na urząd obsługujący Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa).

W dalszej części niniejszego punktu Oceny Skutków Regulacji przedstawiona została szczegółowa kalkulacja kosztów nowych zadań wskazanych jednostek, wynikających z projektowanej ustawy, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez te jednostki na podstawie przepisów dotychczasowych wraz ze wskazaniem

sposobu realizacji tych zadań. Projektowana ustawa nie przewiduje zwiększenia limitów wydatków jednostek sektora finansów publicznych realizujących nowe zadania, w związku z czym prawidłowa realizacja tych zadań będzie wiązać się ze zmianą zakresu zadań realizowanych obecnie przez te jednostki na podstawie odrębnych przepisów (np. liczby i zakresu przeprowadzanych kontroli) lub reorganizacją pracy tych jednostek.

3.1. Koszty działalności urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz dochody budżetu państwa związane z działalnością tego urzędu

Prawidłowa i pełna realizacja przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa nowych zadań wynikających z projektowanej ustawy wymaga zaangażowania w realizację tych zadań 11 osób (10 osób powinno realizować nowe zadania związane z rejestracją środków ochrony roślin, natomiast 1 osoba (specjalista) nowe zadania związane z realizacją krajowego planu działania, nowych obowiązków urzędu wynikających z art. 3 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy oraz gromadzeniem informacji o zatruciach środkami ochrony roślin). Łączna kwota wydatków związanych z zatrudnieniem tych osób wyniesie 1 319 000 zł (w tym osób zajmujących się rejestracją środków ochrony roślin – 1 212 000 zł, a sprawami związanymi z krajowym planem działania, obowiązkami wynikającymi z art. 3 ust. 1 pkt 3 projektowanej ustawy, oraz gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin – 107 000 zł). Wskazane kwoty obejmują koszty wynagrodzeń (w tym nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne) oraz koszty związane z wyposażeniem i utrzymaniem miejsc pracy w kwocie 21 000 zł rocznie za każde miejsce pracy.

Realizacja nowych zadań wynikających z projektowanej ustawy nie spowoduje jednak konieczności zwiększenia zatrudnienia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa. Planowane jest natomiast, w związku z realizacją nowych zadań, wewnętrzne przesunięcie 11 pracowników w ramach obecnego stanu zatrudnienia w urzędzie.

Należy podkreślić, że zgodnie z przepisami art. 75 ust. 3 rozporządzenia nr 1107/2009 „państwa członkowskie zapewniają właściwym organom wystarczającą liczbę personelu o odpowiednich kwalifikacjach i doświadczeniu,

tak aby mogły one sprawnie i skutecznie wykonywać obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu”.

Uzasadnieniem wskazanych powyżej zmian organizacyjnych jest wejście w życie przepisów rozporządzenia nr 1107/2009, które wprowadzają następujące nowe zadania i obowiązki w zakresie rejestracji środków ochrony roślin:

- 1) ocena środka ochrony roślin w strefie współpracy (pełnienie funkcji państwa oceniającego wniosek);
- 2) uznanie zezwolenia wydanego w innym państwie członkowskim;
- 3) zgłaszanie uwag do oceny dokonanej przez urząd innego państwa dokonującego oceny środka ochrony roślin, w ramach wniosku złożonego w strefie współpracy;
- 4) ocena substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków w zakresie wyznaczonym przez Komisję Europejską (pełnienie funkcji państwa sprawozdawcy);
- 5) zgłaszanie uwag do oceny dokonanej przez urząd innego państwa dokonującego oceny substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków w zakresie wyznaczonym przez Komisję Europejską;
- 6) ocena porównawcza środków ochrony roślin zawierających substancje czynne kwalifikujące się do zastąpienia;
- 7) opracowanie planów stopniowego wycofywania substancji czynnych objętych derogacją określoną w art. 4 ust. 7 rozporządzenia nr 1107/2009, tj. istotnych rolniczo substancji aktywnych, niespełniających kryteriów zatwierdzenia.

Oprócz wymienionych wyżej zadań minister właściwy do spraw rolnictwa jest zobowiązany, w oparciu o art. 80 ust. 5 przedmiotowego rozporządzenia, rozpatrzyć zgodnie z obowiązującym prawem krajowym wnioski złożone do tego organu przed dniem 14 czerwca 2011 r. i niezakończone decyzją ostateczną. W chwili obecnej w ministerstwie złożonych jest ok. 460 wniosków o dopuszczenie do obrotu środków ochrony roślin, na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz ok. 230 wniosków dotyczących innych spraw z zakresu środków ochrony roślin.

Biorąc powyższe pod uwagę oraz fakt, że od dnia 14 czerwca 2011 r. składane są nowe wnioski o dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu (około 90), które

powinny zostać rozpatrzone w terminach określonych w rozporządzeniu nr 1107/2009 (termin skrócony z 18 do 12 miesięcy w przypadku dopuszczania do obrotu środków ochrony roślin; 120 dni dla spraw wzajemnego uznawania zezwoleń, 45 dni dla spraw handlu równoległego) należy stwierdzić, że obecny stan zatrudnienia w obszarze rejestracji tych preparatów nie pozwala na pełną i terminową realizację zadań w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu (dla spraw kontynuowanych i nowych).

Obecne koszty ponoszone przez budżet państwa w związku z realizacją zadań dotyczących rejestracji środków ochrony roślin wynoszą w skali roku 1 973 401,6 zł, w tym:

- 1) koszty wynagrodzeń (obejmujące nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne) – 1 486 000 zł (16 osób);
- 2) koszty utrzymania stanowisk pracy (bez środków PT) – 336 000 zł (16x21 000 zł);
- 3) Koszty działalności Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin – 151 401,6 zł (7 członków x 21 628,8 zł).

Dlatego też w związku z przyjęciem projektowanej ustawy planowane jest przesunięcie 10 osób w ramach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, które będą realizowały nowe zadania związane z rejestracją środków ochrony roślin.

Planuje się, że osoby, które zostaną przesunięte do wykonywania nowych zadań będą zajmowały następujące stanowiska:

- 1) Naczelnik – 1 osoba (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 137 000 zł),
- 2) Główny specjalista – 5 osób (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 101 000 zł) = 505 000 zł;
- 3) Starszy specjalista – 2 osoby (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 94 000 zł) = 188 000 zł;
- 4) Specjalista – 2 osoby (roczny koszt wynagrodzenia jednej osoby – 86 000 zł) = 172 000 zł.

Przedstawione koszty wynagrodzenia obejmują nominalne wynagrodzenie, fundusz nagród, dodatkowe wynagrodzenie roczne oraz pochodne. Łączny koszt wynagrodzenia wymienionych wyżej osób wyniesie 1 002 000 zł.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu realizacji zadań dotyczących rejestracji środków ochrony roślin, które w ostatnich latach kształtowały się następująco:

- w 2006 – 783 268,99 zł,
- w 2007 – 1 355 727,70 zł,
- w 2008 – 1 392 292,34 zł,
- w 2009 – 1 557 312,43 zł,
- w 2010 – 2 453 300,69 zł,
- w 2011 – 3 055 978, 07 zł.

Powyższe kwoty nie uwzględniają opłat za opracowanie ocen i raportów pobieranych przez jednostki upoważnione, z uwagi na fakt, że stanowią one dochód tych jednostek i uiszczane są bezpośrednio na ich rzecz. Wysokości opłat są zróżnicowane w poszczególnych jednostkach. Przyjęto, że łącznie wynoszą one ok. 110 000 zł za ocenę jednego środka. Biorąc powyższe pod uwagę szacuje się, że od 2007 r. opłaty za opracowanie ocen i raportów odpowiednio wynosiły:

- w 2007 – 110 000,00 zł (1 zezwolenie),
- w 2008 – 880 000,00 zł (8 zezwoleń),
- w 2009 – 3 850 000,00 zł (35 zezwoleń),
- w 2010 – 5 390 000,00 zł (49 zezwoleń),
- w 2011 – 8 470 000,00 zł (77 zezwoleń do 31 grudnia 2011 r.).

Obecnie wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu opłat związanych z rejestracją środków ochrony roślin określona została w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 maja 2005 r. w sprawie wysokości opłat rejestrowych za czynności związane z wydaniem decyzji dotyczących środków ochrony roślin i substancji aktywnych oraz trybu ich uiszczania.

Zgodnie z projektem ustawy przewiduje się uchylenie art. 59 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz wprowadzenie przepisem art. 15

projektu niniejszej ustawy obowiązku uiszczania opłat za czynności w zakresie zatwierdzania substancji czynnych, sejfnerów i synergetyków oraz czynności w zakresie zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, pozwoleń na handel równoległy oraz pozwoleń na prowadzenie badań związanych z uwalnianiem do środowiska środka ochrony roślin na zasadach określonych w art. 54 tego rozporządzenia nr 1107/2009. Opłaty wnoszone na rachunek urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa stanowić będą dochód budżetu państwa, natomiast w przypadku podmiotów upoważnionych stanowić będą ich dochód.

Wysokość opłat zostanie szczegółowo określona w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, w którym uwzględnione zostaną czynności zarówno administracyjne, jak to miało miejsce do tej pory, jak również czynności związane z oceną merytoryczną środka, która dotychczas nie była wykonywana w ministerstwie. W tym przypadku, w porównaniu do obecnie obowiązujących przepisów, przewiduje się określenie jednolitego cennika dla wszystkich podmiotów, który będzie uwzględniał rzeczywiste koszty wykonania poszczególnych czynności, mając na uwadze art. 74 rozporządzenia 1107/2009.

Tym samym planowane przesunięcie pracowników w ramach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi umożliwi również opracowywanie ocen i uwag do tych ocen przez resort rolnictwa. Wówczas opłaty, które dotychczas były pobierane przez upoważnione podmioty i stanowiły ich dochód, stałyby się także dochodem budżetu państwa. W związku z powyższym wskazane jest określenie jednakowej dla wszystkich podmiotów wysokości opłat za określone czynności.

Celem nowych zadań nakładanych na urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa jest zapewnienie właściwej oceny środków ochrony roślin wprowadzanych do obrotu, pozwalającej uniknąć zagrożeń związanych z ich obrotem i stosowaniem, a także zapewnienie dostępności środków ochrony roślin dla produkcji rolniczej w Polsce, gwarantującej konkurencyjność polskiego rolnictwa.

Miernikiem służącym do oceny prawidłowości realizacji zadań wynikających z projektowanej ustawy będzie terminowość załatwiania spraw w zakresie wydawania zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu. Zapewnienie niezbędnej liczby pracowników do realizacji nowych zadań pozwoli

na 100% terminowość załatwiania spraw. W przypadku niezrealizowania wewnętrznych przesunięć kadrowych w proponowanym zakresie, wskaźnik ten nie zostanie osiągnięty. Tym samym nie będą realizowane zobowiązania dotyczące terminów załatwiania spraw wynikające zarówno z przepisów krajowych (Kpa), jak i przepisów Unii Europejskiej (rozporządzenie nr 1107/2009). Będzie to również miało negatywny skutek dla rynku środków ochrony roślin i spowoduje straty producentów środków ochrony roślin, związane z brakiem możliwości wprowadzania nowych produktów do sprzedaży. Może to skutkować składaniem skarg na prowadzone postępowania oraz pozwami w sprawie odszkodowań za utracone korzyści. Ograniczona może zostać także dostępność środków ochrony roślin, co wpłynie na konkurencyjność polskich gospodarstw rolnych.

Biorąc pod uwagę, że planowane jest przesunięcie 11 osób w ramach urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, tym samym nie ulegną zmianie wydatki w ramach limitów wydatków wskazanych w Części 32 klasyfikacji budżetowej – Rolnictwo, w dziale 750 – Administracja publiczna w rozdziale 75001 – Urzędy naczelných i centralnych organów administracji rządowej.

Ponadto projektowana ustawa zakłada działalność oraz finansowanie Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin na dotychczasowych zasadach i w ramach obecnie przyznanych limitów wydatków. Obecnie komisja liczy 5 członków, a roczny koszt ryczałtowego wynagrodzenia dla jednego członka Komisji wynosi 21 628,80 zł.

W tabeli nr 1 przedstawione zostały koszty zatrudnienia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, realizujących nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy, na lata 2012 – 2021.

Tabela 1. Koszty zatrudnienia pracowników urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa, realizujących nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy, na lata 2012 – 2021 (w zł)

Jednostka administracji	Koszty zatrudnienia pracowników realizujących nowe zadania (w zł) w kolejnych latach									
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
MRiRW	1 319 000	1 355 932	1 389 830	1 424 576	1 460 190	1 496 695	1 534 113	1 570 931	1 608 634	1 647 241

3.2. Koszty utworzenia systemu gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin

Stosownie do postanowień art. 7 ust. 2 dyrektywy 2009/128/WE „państwa członkowskie ustanawiają systemy gromadzenia informacji o przypadkach ostrych zatruc pestycydami oraz, w stosownych przypadkach, o przewlekłych objawach zatruc wśród osób, które mogą być narażone na regularny kontakt z pestycydami, takich jak operatorzy stosujący pestycydy, pracownicy rolni lub osoby mieszkające w pobliżu obszarów, na których są stosowane pestycydy”.

Gromadzenie zatruc środkami ochrony roślin mogłoby zostać powierzone ośrodkom konsultacji i informacji toksykologicznej. Ośrodki te prowadzą obecnie monitoring zatruc środkami biobójczymi na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 252, z późn. zm.). Byłyby więc one przygotowane do realizacji nowego zadania. Przyjęcie zasad monitorowania zatruc środkami ochrony roślin opartych na rozwiązaniach przyjętych w ustawie z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych, powodowałoby jednak skutki finansowe związane z przekazaniem tego zadania ośrodkom konsultacji i informacji toksykologicznej, które nie zostały przewidziane w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r.

Zgodnie z kalkulacją przeprowadzoną przez cztery ośrodki toksykologiczne, koszty działalności związane z gromadzeniem zatruc środkami ochrony roślin począwszy od 2013 r. wyliczone zostały na kwotę 1 022 942 zł w pierwszym roku prowadzenia działalności, natomiast w 2014 r. na kwotę 919 142 zł. Koszty wyliczone w pierwszym roku generują w każdym ośrodku: koszty inwestycyjne (utworzenie dwóch do trzech stanowisk pracy, zakup sprzętu biurowego, sprzętu komputerowego), zakup licencji bazy danych, koszty bezpośrednie (koszty czynszu, prądu, ochrony pomieszczeń, telefonu, stałych łącz, materiałów biurowych), koszty osobowe (koszt etatu lekarskiego całodobowego, lekarza dyżurnego udzielającego informacji toksykologicznej, pracownika administracyjnego). Koszty wyliczone w drugim roku zamiast kosztów inwestycyjnych generują koszty odtworzeniowe (odtworzenie majątku co 5 lat przy przyjętym średnim 20% zużyciu w ciągu roku).

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z Ministerstwa Zdrowia wysokość środków finansowych przeznaczonych na prowadzenie działalności związanej z monitoringiem zatruc w przypadku produktów biobójczych (na której wzorowany mógłby być system

monitorowania zatruć środkami ochrony roślin) wynosi rocznie 400 000 zł. Na powyższą sumę składają się koszty związane ze sporządzaniem przez cztery ośrodki toksykologiczne dwóch półrocznych raportów o zgłoszonych przypadkach zatruć produktami biobójczymi w wysokości 200 000 zł oraz koszty związane z zakupem toksykologicznych baz danych w wysokości 200 000 zł. Sygnalizowana kwota jest jednak zbyt niska do zapewnienia prawidłowego wypełnienia obowiązków przez ośrodki toksykologiczne w odniesieniu do produktów biobójczych i ma być uzgadniana między poszczególnymi ośrodkami a Prezesem Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych.

Koszty działań związanych z funkcjonowaniem systemu monitorowania zatruć środkami ochrony roślin, opartego na ośrodkach konsultacji toksykologicznej (dotacja celowa), musiałyby zostać uwzględnione w Części 32 Rolnictwo, w dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo, w rozdziale 01095 Pozostała działalność. Tabela nr 2 przedstawia szczegółowe wyliczenie kosztów działania systemu monitorowania zatruć środkami ochrony roślin, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez poszczególne ośrodki toksykologiczne.

Uwzględniając m.in. tzw. dyscyplinującą regułę wydatkową, przyjęto jednak mniej kosztowne rozwiązanie utworzenia systemu gromadzenia informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin. W projektowanej ustawie zaproponowano, aby informacje o zatruciach środkami ochrony roślin przekazywane były bezpośrednio do urzędu obsługującego Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Czynności związane z rejestrowaniem tych informacji i opracowywaniem stosownych zestawień i raportów będą wykonywane przez pracowników urzędu w ramach środków finansowych przewidzianych na jego funkcjonowanie. Przyjęte rozwiązanie wiązać się będzie wyłącznie z wewnętrznym przesunięciem w urzędzie do realizacji tego zadania jednej osoby, co zostało przedstawione w pkt 3.1 Oceny Skutków Regulacji. Koszt wynagrodzenia i utrzymania stanowiska pracy jednej osoby wyniesie 107 000 zł rocznie.

Dane uzyskiwane dzięki utworzeniu systemu gromadzenia informacji o zatruciach środkami ochrony roślin pozwolą na ocenę ryzyka związanego z dopuszczaniem do obrotu, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz skuteczności działań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa i działań podejmowanych w ramach krajowego planu działania.

Tabela 2. Szczegółowe wyliczenie kosztów działania systemu monitorowania zatruc środków ochrony roślin, z uwzględnieniem kosztów ponoszonych przez poszczególne ośrodki toksykologiczne

Rodzaj kosztów	Ośrodek Informacji Toksykologicznej Collegium Medicum UJ Kraków		Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej Pomorskie Centrum Toksykologii Gdańsk		Zakład Opieki Zdrowotnej Szpital im. Fr. Raszei Poznań		Szpital Praski Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Warszawa		Ogółem								
	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Koszty inwestycyjne	30 000	0	23 500	0	30 000	0	40 000		123 500	0							
Zakup licencji bazy danych	3 000	3 000					3 000	3 000	6 000	6 000							
Koszty bezpośrednie (czynsz, prąd, ochrona pomieszczeń, telefon, stałe łącze, materiały biurowe)	26 040	26 040	29 640	29 640	31 800	31 800	40 140	40 140	127 620	127 620							
Koszty osobowe*	200 640	200 640	194 622	194 622	192 000	192 000	178 560	178 560	765 822	765 822							
Nakłady odtworzeniowe		6 000		4 700						10 700							
Suma	259 680	235 680	247 762	228 962	253 800	223 800	261 700	221 700	1 022 942	910 142	932 896	956 218	980 123	1 003 646	1 027 734	1 052 399	1 077 657

* Zatrudnienie lekarza / lekarzy (etat całodobowy) oraz pracownika administracyjnego

3.3. Koszty działania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Projektowana ustawa nakłada na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa) nowe zadania.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin należą w szczególności następujące urzędowe działania:

- 1) prowadzenie rejestru oraz kontrolowanie podmiotów prowadzących obrót lub konfekcjonowanie środkami ochrony roślin;
- 2) kontrola jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu;
- 3) kontrola prawidłowości stosowania środków ochrony roślin;
- 4) upoważnianie jednostek organizacyjnych do wykonywania badań sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin oraz nadzór nad wykonywaniem tych badań i stanem technicznym tego sprzętu;
- 5) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń i nadzór nad przeprowadzaniem tych szkoleń;
- 6) nadzór nad jednostkami upoważnionymi do przeprowadzania badań skuteczności środków ochrony roślin;
- 7) monitorowanie zużycia środków ochrony roślin.

Roczne koszty realizacji powyższych zadań wynoszą 12 168 tys. zł. Jednocześnie, zgodnie z ustawą budżetową na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 150) całkowity koszt funkcjonowania Inspekcji, obejmujący także zadania z zakresu nadzoru nad zdrowiem roślin oraz nadzoru nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, wyniósł 118 813 tys. zł. Natomiast zgodnie z ustawą budżetową na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (całkowity koszt funkcjonowania Inspekcji w 2012 r. wyniesie 119 437 tys. zł (w tym 108 693 tys. zł – budżety wojewodów ogółem i 10 744 tys. zł – budżet ministra właściwego do spraw rolnictwa). Należy podkreślić, że projektowana ustawa nie zmienia dotychczasowego zakresu działań Inspekcji w obszarach innych niż nadzór nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin.

Projektowana ustawa nakłada na Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa nowe zadania, obejmujące w szczególności:

- 1) kontrolę podmiotów produkujących środki ochrony roślin w zakresie spełnienia wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1107/2009, w tym produkujących środki ochrony roślin niezarejestrowane w Polsce;
- 2) rozszerzenie zakresu kontroli stosowania środków ochrony roślin o kontrolę stosowania tych środków poza rolnictwem i leśnictwem (m.in. o kontrolę stosowania środków ochrony roślin na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli i szkół oraz prowadzenie postępowań administracyjnych dotyczących warunkowego zezwolenia na stosowanie środków ochrony roślin w tych obiektach oraz kontrolę stosowania środków ochrony roślin wzdłuż torowisk) – potrzebny zakup laptopów;
- 3) rozszerzenie zakresu kontroli wykonywania zabiegów agrolotniczych (nowym obowiązkiem będzie zatwierdzanie planu takich zabiegów i nadzór nad wykonywaniem poszczególnych zabiegów ujętych w tym planie);
- 4) obowiązek kontroli przestrzegania stosowania zasad integrowanej ochrony roślin – potrzebny zakup laptopów;
- 5) kontrola reklamy środków ochrony roślin;
- 6) nadzór nad szkoleniami dla osób prowadzących doradztwo z zakresu metod ochrony roślin;
- 7) rozszerzenie zakresu nadzoru nad stanem technicznym sprzętu do stosowania środków ochrony roślin (w szczególności o sprzęt agrolotniczy oraz sprzęt montowany na pojazdach szynowych oraz sprzęt specjalny taki jak np. urządzenia do stosowania środków ochrony roślin montowane w szklarniach);
- 8) rozszerzenie zakresu kompetencji Inspekcji o możliwość zakazania w drodze decyzji administracyjnej wprowadzenia do obrotu płodów rolnych stwarzających zagrożenie spowodowane nieprawidłowym stosowaniem środków ochrony roślin;
- 9) rozszerzenie zakresu czynów podlegających opłacie sankcyjnej;
- 10) kontrola warunków atmosferycznych w miejscach stosowania środków ochrony roślin – potrzebny zakup wiatromierzy;
- 11) zwiększenie kompetencji w zakresie wycofywania środków ochrony roślin z obrotu – potrzebny zakup laptopów.

Powyższe obowiązki wynikają bezpośrednio z implementowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

W odniesieniu do zadań Inspekcji dotyczących nadzoru nad systemem integrowanej produkcji roślin, wykonywanych obecnie na podstawie przepisów art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, należy podkreślić, że projektowana ustawa zmienia sposób sprawowania kontroli nad tym systemem, ale zadanie to pozostanie nadal, choć w zmienionym zakresie, w obowiązkach Inspekcji. Jednocześnie należy zauważyć, że projektowana ustawa pozwala na zachowanie przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa dotychczasowych kompetencji w zakresie kontroli producentów rolnych prowadzących uprawę roślin w systemie integrowanej produkcji oraz certyfikacji produktów rolnych w ramach tego systemu. Przewiduje się bowiem, że początkowo, do czasu przejęcia zadań w tym zakresie przez jednostki certyfikujące, kontrola producentów rolnych oraz certyfikacja w systemie integrowanej produkcji będzie nadal wykonywana głównie przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa. Ponadto środki budżetowe przeznaczone obecnie na sfinansowanie kosztów kontroli integrowanej produkcji roślin (w szczególności gospodarstw rolnych uczestniczących w systemie) zostaną przesunięte na kontrole jednostek certyfikujących oraz sprawdzenie u producentów rolnych stosujących zasady integrowanej produkcji roślin prawidłowości przeprowadzania kontroli przestrzegania tych zasad przez podmioty certyfikujące.

Po wejściu w życie projektowanej ustawy dotychczasowe zadania realizowane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w zakresie nadzoru nad obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin będą kontynuowane, lecz zmieniony zostanie zakres ich realizacji, tak aby wykonywanie nowych zadań wynikających z tej ustawy nie spowodowało wzrostu wydatków dla budżetu państwa.

Koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, określone według stawek obowiązujących w 2011 r., zostały przedstawione w poniższej tabeli nr 3. Łączna kwota tych kosztów to 2 079 240 zł, jednak część tych kosztów zostanie poniesiona jedynie w pierwszym roku obowiązywania projektowanej ustawy.

Tabela 3. Koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, według stawek obowiązujących w 2011 r.

Koszty	Wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa	Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa
Przesunięcie do realizacji nowych zadań – 16 inspektorów	16 inspektorów x 3 500 zł x 12 miesięcy = 672 000 zł	
Zakup 16 szt. drukarek	16 zestawów x 1000 zł = 16 000 zł	
Zakup materiałów eksploatacyjnych (papier i tonery)	14 000 zł	
Zakup 272 laptopów z oprogramowaniem	272 zestawy x 3000 zł = 816 000 zł	
Prenumerata czasopism i zakup lokalnej prasy w celu kontroli reklamy – 16 zestawów	16 zestawów x 120 zł x 12 miesięcy = 23 040 zł	
Szkolenia inspektorów PIORiN	Jedna osoba z każdego z 272 oddziałów x 500 zł = 136 000 zł	2 osoby z każdego wojewódzkiego inspektoratu x 1000 zł = 32 000 zł
Zakup 272 wiatromierzy	272 szt. x 350 zł = 95 200 zł	
Kontrole metrologiczne – 50 kontroli	50 kontroli x 3 500 zł = 175 000 zł	
Kontrole zastosowań pozarolniczych środków ochrony roślin – 1000 kontroli	1000 kontroli x 2,5 godz. x 40 zł/godz. = 100 000 zł	
Razem:	2 047 240	32 000
Ogółem	2 079 240	

Przy obliczaniu kosztów przyjęto koszt 1 roboczogodziny pracownika merytorycznego w wysokości 39,36 zł oraz koszty przeznaczone na realizację zadań merytorycznych przez jednego pracownika merytorycznego w wysokości 65,65 zł.

Liczba 1000 kontroli rocznie, które będzie wykonywać Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa w związku z nowymi zadaniami wynikającymi z projektowanej ustawy, została określona w wyniku konsultacji przeprowadzonych przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa z poszczególnymi wojewódzkimi inspektorami ochrony roślin i nasiennictwa. Poniższa tabela 4 przedstawia planowaną liczbę kontroli w poszczególnych województwach.

Tabela 4. Liczba kontroli, planowana do wykonania w poszczególnych województwach, w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy

Lp.	województwo	Kontrole:						
		na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych	na terenach szpitali	w strefach ochrony „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej	miejsce produkcji środków ochrony roślin	zabiegów agrolotniczych przy użyciu środków ochrony roślin	zabiegów środkami ochrony roślin na torowiskach	podmiotów wykonujących zabiegi pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (np. zakłady zieleni miejskiej, miejskie przedsiębiorstwa gospodarki komunalnej)
1	dolnośląskie	23	23	8	1	7	7	23
2	kujawsko-pomorskie	21	9	3	0	1	8	8
3	lubelskie	80	20	2	0	1	1	40
4	lubuskie	60	12	0	0	7	7	12
5	łódzkie	17	10	2	1	1	8	15
6	małopolskie	95	15	12	0	0	20	55
7	mazowieckie	29	27	6	0	5	18	40
8	opolskie	37	9	1	0	1	10	26
9	podkarpackie	37	14	4	1	1	8	34
10	podlaskie	42	14	2	0	4	2	18
11	pomorskie	43	13	5	1	0	14	18
12	śląskie	30	20	2	3	3	20	23
13	świętokrzyskie	11	11	2	0	4	11	11
14	warmińsko-mazurskie	17	17	1	0	6	14	17
15	wielkopolskie	92	22	3	1	6	13	38
16	zachodniopomorskie	21	8	6	0	0	6	25
razem		655	244	59	8	47	167	403

Kontrole prawidłowości wykonywania zabiegów środkami ochrony roślin na torowiskach oraz kontrole podmiotów wykonujących zabiegi pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (np. zakładów zieleni miejskiej, miejskich przedsiębiorstw gospodarki komunalnej) – łącznie 570 kontroli – zostały zaplanowane do wykonania w ramach obecnie prowadzonych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa kontroli prawidłowości stosowania środków ochrony roślin. Pozostałe kontrole zostały potraktowane jako kontrole nowe, których wykonanie będzie wymagało zmiany organizacji pracy wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Mając na uwadze, że liczba tych kontroli może zmieniać się nieznacznie w poszczególnych latach (po wejściu w życie projektowanej ustawy planowane są wizyty kontrolne u podmiotów, na które zostaną nałożone nowe obowiązki, w celu uzyskania informacji o tym, w jaki sposób wykonują one zabiegi ochrony roślin oraz przekazania informacji o nowych obowiązkach prawnych; w kolejnych latach liczba takich kontroli będzie maleć na rzecz kontroli interwencyjnych), przyjęto w Ocenie Skutków Regulacji do projektowanej ustawy, że wejście w życie nowych przepisów będzie skutkowało koniecznością przeprowadzania rocznie około 1000 dodatkowych kontroli związanych z produkcją i stosowaniem środków ochrony roślin. Różnice w liczbie poszczególnych rodzajów kontroli, planowanych do wykonania w poszczególnych województwach wynikają z uwzględnienia specyfiki tych województw.

Pozyskanie 16 osób do realizacji przez wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa nowych zadań, wynikających z projektowanej ustawy, nastąpi w drodze przeniesienia tych osób w ramach obecnego stanu zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach.

Potrzeba zakupu 16 zestawów drukarek dla pracowników wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa realizujących nowe zadania, wynikające z projektowanej ustawy, wynika z faktu, iż sprzęt ten będzie użytkowany w różnych województwach.

Konieczność zakupu sprzętu komputerowego i urządzeń peryferyjnych wystąpiła nie tylko z powodu wewnętrznego przesunięcia pracowników do realizacji nowych zadań, ale przede wszystkim z potrzeby wyposażenia oddziałów Inspekcji w sprzęt niezbędny do prawidłowego wykonywania powierzonych obowiązków. Posiadany sprzęt komputerowy w wojewódzkich inspektoratach ochrony roślin i nasiennictwa od wielu lat nie był odnawiany z powodu braku środków finansowych i nie odpowiada

warunkom dotyczącym wykonywania nowych zadań, a także funkcjonowania Zintegrowanego Systemu Informatycznego w Ochronie Roślin i Nasiennictwie. Inspekcja wydatkowała ponad 2 miliony złotych na zmodernizowanie tego Systemu (dodatkowa serwerownia, aktualizacja oprogramowania, przebudowa systemu do wykonywania nowych zadań). Przeprowadzone modernizacje nie zostaną w pełni wykorzystane, jeśli pracownicy nie zostaną wyposażeni w odpowiedni sprzęt. Należy przy tym podkreślić, że nie ma możliwości zapewnienia sprawnej realizacji zwiększonych zadań Inspekcji bez koniecznego wsparcia technicznego (możliwość używania przez inspektorów sprzętu mobilnego do pracy w terenie) – na wyposażeniu oddziałów Inspekcji jak dotychczas nie znalazły się notebooki. Brak takiego sprzętu w oddziałach wydatnie wydłuża czas kontroli i opóźnia możliwość wprowadzenia danych do Systemu.

Należy również podkreślić, że konieczność zakupu laptopów wynika z potrzeby umożliwienia inspektorom wykonującym kontrole, dostępu na miejscu kontroli do zaktualizowanych baz danych (np. rejestr środków ochrony roślin). Brak takich możliwości powoduje konieczność powrotu do oddziału w celu zweryfikowania ustaleń z kontroli, co wydłuża czas wykonania zadania.

Na uwagę zasługuje także bardzo rozbudowana struktura organizacyjna Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, bowiem w jej skład wchodzi: Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, 16 wojewódzkich inspektoratów, 245 oddziałów, 19 delegatur oraz 12 oddziałów granicznych. We wszystkich wymienionych wyżej jednostkach dotychczas posiadany sprzęt komputerowy jest w pełni wykorzystywany.

W poniższej tabeli nr 5 przedstawione zostały koszty realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa na lata 2012 – 2021. Zadania te będą realizowane w ramach limitów wydatków budżetowych przyznanych dla Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz dla poszczególnych wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa. Liczba 16 inspektorów wykazanych w tabeli zostanie pozyskanych do realizacji nowych zadań w wyniku przesunięć kadrowych w ramach obecnego stanu zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach ochrony roślin i nasiennictwa.

Tabela 5. Kalkulacja skutków finansowych nowych zadań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa na lata 2012 – 2021

		Limity wydatków w kolejnych latach (tys. zł)									
		2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Wewnętrzne przesunięcie 16 inspektorów	WI* 16 inspektorów	672,00	690,82	708,09	725,79	743,93	762,53	781,59	800,35	819,56	839,23
Zakup 16 drukarek	WI-16 szt.	16,00									
Zakup materiałów eksploatacyjnych	WI	14,00	14,39	14,75	15,12	15,50	15,89	16,28	16,67	17,07	17,48
Zakup 272 notebooków z oprogramowaniem	WI 272 zestawów	816,00									
Prenumerata czasopism i zakup lokalnej prasy	WI	23,04	23,69	24,28	24,88	25,51	26,14	26,80	27,44	28,10	28,77
Szkolenia inspektorów PIORiN	WI	136,00									
Szkolenia inspektorów PIORiN	GI**	32,00									
Zakup 272 wiatromierzy	WI	95,20									
Kontrole metrologiczne – 50 kontroli	WI	175,00	179,90	184,40	189,01	193,73	198,58	203,54	208,43	213,43	218,55
Kontrole zastosowań pozarolniczych środków ochrony roślin	WI	100,00	102,80	105,37	108,00	110,70	113,47	116,31	119,10	121,96	124,89
ogółem	WI	2 047,24	1 011,59	1 036,88	1 062,81	1 089,38	1 116,61	1 144,52	1 171,99	1 200,12	1 228,92
	GI	32									
	ogółem	2079,24	1 011,59	1 036,88	1 062,81	1 089,38	1 116,61	1 144,52	1 171,99	1 200,12	1 228,92

* WI – wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa

** GI – Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Nowe zadania będą realizowane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa w ramach limitów wydatków budżetowych, określonych w ustawie budżetowej na 2012 rok z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273) i na kolejne lata w:

- 1) Części 32 Rolnictwo, w Dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo w rozdziale 01032 Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa;
- 2) w Części 85 Budżety wojewodów ogółem, w Dziale 010 Rolnictwo i łowiectwo w rozdziale 01032 Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa – w przypadku wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

Celem nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa jest eliminowanie zagrożeń związanych z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin.

Do monitorowania realizacji nowych zadań Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa zostaną wykorzystane następujące mierniki:

- 1) liczba kontroli prawidłowości pozarolniczego stosowania środków ochrony roślin (m.in. kontrola stosowania środków ochrony roślin na terenach placów zabaw, żłobków i przedszkoli), postępowania administracyjne zezwalające na stosowanie środków ochrony roślin w wymienionych miejscach (przewiduje się rocznie przeprowadzenie dodatkowych 1000 kontroli i 200 postępowań administracyjnych);
- 2) liczba udzielonych pozwoleń na przeprowadzenie agrolotniczych zabiegów ochrony roślin (przewiduje się rocznie wydanie 50 pozwoleń);
- 3) liczba rozstrzygnięć administracyjnych związanych z zakazem wprowadzenia do obrotu produktów rolnych stwarzających zagrożenie spowodowane nieprawidłowym stosowaniem środków ochrony roślin (przewiduje się rocznie przeprowadzenie 5 takich rozstrzygnięć).

Mierniki te będą stanowiły składową miernika zastosowanego w projekcie budżetu państwa w układzie zadaniowym zawartym w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. dla Funkcji – 21. Polityka rolna i rybacka, Zadania 21.4 Kształtowanie ustroju rolnego państwa oraz rolnictwo ekologiczne i żywność regionalna, tradycyjna i systemy jakości żywności, Podzadania 21.1.4.

Ochrona roślin, tj. liczba dokonanych rozstrzygnięć administracyjnych oraz przeprowadzonych kontroli, wydanych wytycznych i instrukcji, zorganizowanych szkoleń, konferencji, wykonanych analiz laboratoryjnych oraz liczba raportów.

W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, związanych z realizacją zadań:

- 1) Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa – Główny Inspektor wprowadzi mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu zakresu realizowanych zadań;
- 2) wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa – wojewódzki inspektor wprowadzi mechanizm korygujący polegający na ograniczeniu zakresu realizacji zadań, w szczególności na ograniczeniu zakresu czynności kontrolnych.

3. 4. Koszty związane z realizacją krajowego planu działania

Osiągnięcie celów w zakresie ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin oraz wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin, określonych w dyrektywie 2009/128/WE, a także realizacja krajowego planu działania mającego na celu ograniczenie ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, do przyjęcia którego obligują państwa członkowskie postanowienia art. 4 tej dyrektywy, wymaga zabezpieczenia odpowiednich środków finansowych na ten cel. Zadania ujęte w krajowym planie działania zostaną zrealizowane w ramach przyznanych limitów wydatków określonych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. i w ustawach budżetowych na lata kolejne.

Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 1 dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie zostały zobligowane do przyjęcia krajowych planów działania, służących ograniczeniu zagrożenia związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i negatywnego wpływu stosowania tych preparatów na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Plany te powinny obejmować działania wspierające rozwój i stosowanie integrowanej ochrony roślin oraz innych metod ochrony roślin, charakteryzujących się niskim zużyciem chemicznych środków ochrony roślin.

W krajowych planach działania państwa członkowskie powinny także opisać, w jaki sposób będą wdrażały postanowienia art. 5 – 15 dyrektywy 2009/128/WE, dotyczące w szczególności:

- 1) zapewnienia systemu szkoleń dla profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów tych preparatów oraz doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin;
- 2) podnoszenia świadomości ogółu społeczeństwa odnośnie do środków ochrony roślin;
- 3) zapewnienia nadzoru nad stanem technicznym sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, znajdującego się w użytkowaniu;
- 4) ochrony środowiska wodnego i wody pitnej przed skażeniem środkami ochrony roślin;
- 5) zmniejszenia stosowania pestycydów lub zagrożeń z nich wynikających na obszarach dostępnych dla szczególnie wrażliwych grup ludności oraz cennych przyrodniczo;
- 6) wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin przez profesjonalnych użytkowników tych preparatów;
- 7) monitorowania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin.

Krajowe plany działania powinny zawierać mierzalne cele w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin, harmonogramy ich realizacji oraz mierniki służące ich ewaluacji.

Państwa członkowskie powinny przekazać krajowe plany działania Komisji Europejskiej oraz innym państwom członkowskim do dnia 26 listopada 2012 r.

Krajowe plany działania powinny być poddawane przeglądowi przynajmniej co pięć lat, a wszelkie istotne zmiany w krajowych planach działania powinny być bezzwłocznie zgłaszane Komisji Europejskiej.

Do dnia 26 listopada 2014 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące informacji przekazanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do krajowych planów działania.

Zgodnie z projektowaną ustawą krajowy plan działania zostanie przyjęty w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Krajowy plan działania będzie dokumentem strategicznym wyznaczającym cele, jakie powinny zostać osiągnięte w zakresie ograniczania ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin i odnoszącym się w szczególności do obszarów działalności Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Środowiska oraz Ministra Zdrowia. Zadania, służące realizacji krajowego planu działania, będą wykonywane przez różne organy administracji w oparciu o przepisy projektowanej ustawy oraz obecnie obowiązujące przepisy odrębne, a także w ramach programów wieloletnich realizowanych przez jednostki nadzorowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Należy zwrócić uwagę, że obecnie np. w ramach programu wieloletniego na lata 2011 – 2015 pt. „Ochrona roślin uprawnych z uwzględnieniem bezpieczeństwa żywności oraz ograniczenia strat w plonach i zagrożeń dla zdrowia ludzi, zwierząt domowych i środowiska”, realizowanego przez Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu na podstawie uchwały nr 161/2011 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 2011 r. wykonane zostaną następujące działania, mające znaczenie dla realizacji krajowego planu działania.

- 1) Zadanie 1.1 „Aktualizacja i opracowanie metodyk integrowanej ochrony roślin” (koszt realizacji 592 000 zł);
- 2) Zadanie 1.2 „Analiza możliwości kompleksowej ochrony wybranych upraw małoobszarowych” (koszt realizacji 2 093 000 zł);
- 3) Zadanie 1.3 „Monitorowanie uodparniania się agrofagów na środki ochrony roślin oraz tworzenie programów redukcji ryzyka” (koszt realizacji 2 316 000 zł);
- 4) Zadanie 1.4 „Adaptacja do polskich warunków i upowszechnianie systemów wspomagających decyzje o ochronie roślin” (koszt realizacji 1 010 000 zł);
- 5) Zadanie 1.5 „Modernizacja i aktualizacja metodyk do monitorowania agrofagów na potrzeby krótko- i długoterminowego ich prognozowania” (koszt realizacji 1 100 000 zł);
- 6) Zadanie 1.6 „Upowszechnianie i wdrażanie wiedzy o integrowanej ochronie roślin” (koszt realizacji 2 068 000 zł);
- 7) Zadanie 1.7 „Opracowanie podstaw statystycznych działań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa” (koszt realizacji

1 579 000 zł);

- 8) Zadanie 1.8 „Badanie pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych” (koszt realizacji 7 713 000 zł);
- 9) Zadanie 1.9 „Wykonywanie analiz jakości substancji aktywnych i środków ochrony roślin” (koszt realizacji 4 245 000 zł);
- 10) Zadanie 1.10 „Analiza danych uzyskanych podczas monitorowania sprzedaży i zużycia środków ochrony roślin oraz opracowanie wskaźników ryzyka związanego ze stosowaniem tych środków” (koszt realizacji 2 077 000 zł).

Całkowity koszt tych zadań na przestrzeni 5 lat wyniesie 24 793 tys. zł. Należy jednak podkreślić, że program ten odnosi się tylko do roślin rolniczych, nie obejmuje on roślin warzywniczych i sadowniczych oraz stosowania środków ochrony roślin poza rolnictwem.

Ponadto w ramach programu wieloletniego na lata 2008 – 2014 „Rozwój zrównoważonych metod produkcji ogrodnictwa w celu zapewnienia wysokiej jakości biologicznej i odżywczej produktów ogrodnictwa oraz zachowania bioróżnorodności środowiska ogrodnictwa i jego zasobów”, realizowanego przez Instytut Ogrodnictwa w Skierniewicach na podstawie uchwały nr 239/2008 Rady Ministrów z dnia 28 października 2008 r., zmienionej uchwałą nr 106/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r. oraz uchwałą nr 130/2011 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 2011 r. zrealizowane zostaną następujące zadania, związane w sposób bezpośredni z celami krajowego planu działania:

- 1) Zadanie 1.1 „Doskonalenie metod badań sprawności technicznej opryskiwaczy”;
- 2) Zadanie 1.2 „Opracowywanie metod precyzyjnego stosowania środków ochrony roślin w celu ograniczenia zanieczyszczenia wód i gleby oraz innych elementów środowiska”;
- 3) Zadanie 1.3 „Opracowanie metod neutralizacji pozostałości środków ochrony roślin w opakowaniach i w opryskiwaczach”;
- 4) Zadanie 1.9 „Monitorowanie występowania form agrofagów roślin sadowniczych odpornych na środki ochrony roślin oraz określenie metod przeciwdziałających temu zjawisku”;

- 5) Zadanie 1.10 „Opracowanie metodyk występowania organizmów szkodliwych i oceny potrzeby wykonywania zabiegów ochrony roślin”;
- 6) Zadanie 1.15 „Aktualizacja istniejących i opracowywanie nowych integrowanych programów ochrony roślin warzywnych przed szkodnikami jako podstawa nowoczesnych technologii produkcji warzyw”;
- 7) Zadanie 1.16 „Integrowane programy ochrony roślin warzywnych przed chorobami jako podstawa nowoczesnych technologii produkcji warzyw”;
- 8) Zadania 4.1 – 4.7 w obszarze „Rolnictwo Ekologiczne”;
- 9) Zadanie 5.1 „Badanie pozostałości środków ochrony roślin w płodach rolnych – w ramach obowiązującego monitoringu krajowego oraz wymogów UE”.

Uchwała nr 130/2011 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 2011 r. nie określa kosztów realizacji poszczególnych zadań programu wieloletniego. Koszt realizacji całego programu wieloletniego (obejmującego łącznie 50 zadań) to 57 064 tys. zł.

Z celami krajowego planu działania związane są także niektóre zadania wykonywane w ramach programu wieloletniego „Wspieranie działań w zakresie kształtowania środowiska rolniczego i zrównoważonego rozwoju produkcji rolniczej w Polsce”, realizowanego przez Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, na podstawie uchwały nr 175/2011 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 2011 r. oraz programu wieloletniego „Ulepszanie roślin dla zrównoważonych AgroEkoSystemów, wysokiej jakości żywności i produkcji roślinnej na cele nieżywnościowe”, realizowanego przez Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Radzikowie, na podstawie uchwały nr 117/2008 Rady Ministrów z dnia 27 maja 2008 r. zmienionej uchwałą nr 97/2009 Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2009 r.

Z uwagi na powyższe koszty zadań związanych z realizacją krajowego planu działania będą pokrywane w ramach maksymalnych limitów wydatków budżetowych ministra właściwego do spraw rolnictwa (w szczególności w odniesieniu do zadań realizowanych w ramach przedstawionych powyżej programów wieloletnich, przez jednostki nadzorowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa), a także w ramach maksymalnych limitów wydatków budżetowych innych organów administracji, wykonujących zadania służące realizacji celów krajowego planu działania, na podstawie odrębnych

obowiązujących przepisów (w tym m.in. z funduszy strukturalnych związanych z rozwojem obszarów wiejskich czy też ochroną środowiska).

Celem krajowego planu działania jest ograniczanie ryzyka związanego z obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz umożliwienie wdrożenia przez profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin.

Do oceny realizacji głównych celów krajowego planu działania planuje się zastosowanie następujących mierników:

- 1) utrzymanie w okresie realizacji krajowego planu działania procentowego udziału przekroczeń najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin w żywności pochodzenia roślinnego poniżej 1,5 %;
- 2) utrzymanie w okresie realizacji krajowego planu działania udziału przekroczeń najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin w paszach i żywności pochodzenia zwierzęcego poniżej 1%.

Ponieważ zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE państwa członkowskie powinny przyjąć krajowe plany działania do dnia 26 listopada 2012 r. prace nad krajowym planem działania są obecnie prowadzone i nie zostały podjęte decyzje dotyczące docelowych wartości mierników służących do oceny jego realizacji.

Skutkiem braku realizacji krajowego planu działania będą konsekwencje niezrealizowania przez Polskę zobowiązań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej (art. 4 dyrektywy 2009/128/WE), w szczególności ograniczenia ryzyka związanego ze stosowaniem środków ochrony roślin oraz wdrożenia przez użytkowników środków ochrony roślin zasad integrowanej ochrony roślin. Skutki niezrealizowania obowiązków w zakresie wdrożenia zasad integrowanej ochrony roślin będą ponoszone nie tylko przez administrację państwową, ale także przez producentów rolnych, których płody rolne będą postrzegane jako niespełniające standardów obowiązujących w Unii Europejskiej.

3.5. Całkowite koszty dla administracji publicznej związane z wejściem w życie projektowanej ustawy

Projektowana ustawa nie powoduje wzrostu wydatków z budżetu państwa ani z budżetów jednostek samorządu terytorialnego, a także nie powoduje wzrostu

zatrudnienia w jednostkach sektora finansów publicznych.

Nowe zadania wynikające z projektowanej ustawy będą realizowane w ramach limitów wydatków przyznanych poszczególnym jednostkom sektora finansów publicznych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. oraz w ustawach budżetowych na kolejne lata. Pełna realizacja nowych zadań będzie wiązała się zatem z koniecznością reorganizacji pracy w jednostkach sektora finansów publicznych objętych projektowaną regulacją, które wiązać się będą z wewnętrznym przesunięciem pracowników do realizacji nowych zadań, w ramach obecnego stanu zatrudnienia.

W przypadku zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków przez jednostki sektora finansów publicznych objęte projektowaną regulacją, wprowadzone zostaną mechanizmy korygujące, polegające na ograniczeniu zakresu realizacji nowych obowiązków, wynikających z projektowanej ustawy, lub innych obowiązków realizowanych na podstawie przepisów odrębnych.

Ponadto projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie opłaty stanowiącej zwrot równowartości kosztów przeprowadzenia badań laboratoryjnych na potrzeby kontroli składu lub właściwości fizycznych lub właściwości chemicznych środka ochrony roślin wprowadzonego do obrotu. W przypadku gdy analizy te wykażą, że skład lub właściwości środka zostały zmienione, kontrolowany podmiot będzie obowiązany do uiszczenia tej opłaty. Opłaty wnoszone będą na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa, który wydał decyzję. W 2011 r. w ramach urzędowej kontroli na 308 pobranych próbach, negatywne wyniki analiz uzyskano dla 30 próbach. Uwzględniając średni koszt badania jednej próby w wysokości 1270 zł, należy przyjąć, że wzrost dochodów budżetu państwa związanych z wprowadzeniem opłaty wyniesie rocznie 38 100 zł.

3. 6. Dochody jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa zmienia wysokość opłaty skarbowej za niektóre czynności, a tym samym ma wpływ na dochody gmin.

Jednostki prowadzące badania sprawności technicznej opryskiwaczy były do tej pory upoważniane do prowadzenia tej działalności, w drodze decyzji,

administracyjnej, wydawanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Stosownie do pkt 53 części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, od czynności tej pobierana była opłata skarbową w wysokości 10 zł. Zgodnie z projektowaną ustawą, prowadzenie działalności w zakresie badania sprawności technicznej opryskiwaczy będzie wymagało uzyskania wpisu do rejestru działalności regulowanej lub odpowiedniego rejestru prowadzonego dla podmiotów niebędących przedsiębiorcą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. W związku z powyższym proponuje się pobieranie za dokonanie wpisu do tych rejestrów opłaty skarbowej w wysokości 220 zł. Kwota ta odpowiada kosztom związanym z czynnościami niezbędnymi do dokonania wpisu, określonym przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Należy podkreślić, że badanie opryskiwaczy jest działaniem koniecznym do implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE i zapewnienia bezpiecznego stosowania środków ochrony roślin, należy więc unikać tworzenia barier utrudniających przedsiębiorcom podejmowanie takiej działalności. Mając na uwadze szacunki, dokonane w oparciu o dotychczasowe doświadczenia związane z nadzorem nad wykonywaniem badań sprawności technicznej opryskiwaczy, zgodnie z którymi w ciągu roku w skali kraju należy spodziewać się około 20 wpisów do przedmiotowych rejestrów, przewiduje się, że zwiększenie wpływów do budżetów gmin z tego tytułu wyniesie 4 200 zł rocznie.

Projekt ustawy wprowadza także opłatę skarbową za decyzje w sprawie udzielenia upoważnienia do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin oraz w sprawie zmiany zakresu tego upoważnienia, która zastąpi obecnie obowiązującą w tym zakresie opłatę rejestrową. Spowoduje to wzrost dochodów miasta stołecznego Warszawy, na rachunek którego będą wpłacane opłaty. Przewiduje się wydawanie około 1 – 2 upoważnień rocznie oraz wydanie 3 – 4 decyzji o zmianie zakresu upoważnienia.

Ponadto, projektowana ustawa przewiduje wprowadzenie opłaty skarbowej za udzielenie upoważnienia do opracowywania ocen lub uwag w rozumieniu przepisów o środkach ochrony roślin w kwocie 1000 zł oraz opłaty za zmianę zakresu tego upoważnienia w kwocie 500 zł. Powyższe kwoty zostały określone na podstawie kalkulacji kosztów związanych z udzieleniem i zmianą

przedmiotowego upoważnienia. Średni czas pracy związany z udzieleniem upoważnienia wynosi około 3 dni roboczych (analiza wniosku i załączonych dokumentów oraz przygotowanie decyzji administracyjnej). Mając na uwadze średni koszt godziny pracy specjalisty, wynoszący 42 zł, kwota 1000 zł odpowiada faktycznym kosztom wydania decyzji. Jednocześnie przyjęto wysokość opłaty skarbowej za zmianę wydanego upoważnienia w kwocie 500 zł.

Przewiduje się w ciągu roku udzielenie przez ministra właściwego do spraw rolnictwa 1 – 2 upoważnień do opracowywania ocen lub uwag oraz 1 – 2 zmian udzielonych wcześniej upoważnień. Mając powyższe na uwadze, dochody miasta stołecznego Warszawy z tytułu przedmiotowych opłat wyniosą 1500 – 3000 zł.

Wzrost dochodów miasta stołecznego Warszawy spowodują także przepisy projektowanej ustawy dotyczące wydawania przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa certyfikatów potwierdzających spełnienie przez podmiot wymagań dobrej praktyki doświadczalnej. Certyfikat ten jest zaświadczeniem w rozumieniu przepisów Kpa i jego wydanie podlega opłacie skarbowej w wysokości 17 zł. Przewiduje się wydawanie 38 certyfikatów (tyle jednostek jest obecnie upoważnionych do prowadzenia badań skuteczności działania środków ochrony roślin), bezpośrednio po wejściu w życie ustawy.

Łączne roczne wpływy do budżetu miasta stołecznego Warszawy z tytułu wnoszonej opłaty skarbowej w zakresie upoważniania do prowadzenia badań skuteczności środków ochrony roślin szacuje się na 8 – 14 tys. zł, natomiast całkowity dochód związany z wydaniem certyfikatów potwierdzających spełnienie przez podmiot wymagań dobrej praktyki doświadczalnej wyniesie 646 zł.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy wpłynie na rynek pracy przez stworzenie nowych miejsc pracy związanych z prowadzeniem działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, szkoleń dotyczących środków ochrony roślin oraz certyfikacji integrowanej produkcji ochrony roślin. Poza tym przewiduje się konieczność utworzenia nowych miejsc pracy w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto przewiduje się konieczność zwiększenia zatrudnienia

przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa ogranicza obciążenia dla przedsiębiorców objętych zakresem jej regulacji do minimum koniecznego dla zrealizowania obowiązków wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej.

Ograniczenia, mające na celu realizację postanowień dyrektywy 2009/128/WE, zostały lub będą nałożone na przedsiębiorców także w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Przedstawione w tym punkcie Oceny Skutków Regulacji dane dotyczące sposobów i implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej są niepełne, ponieważ poszczególne państwa członkowskie znajdują się na różnych etapach wdrażania do prawa krajowego postanowień dyrektywy. Przedstawione informacje pochodzą od przedstawicieli urzędów, odpowiedzialnych w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej za implementację postanowień dyrektywy 2009/128/WE, a także z danych o stopniu wdrożenia dyrektywy, zbieranych przez Komisję Europejską.

Projektowana ustawa nakłada obowiązek uzyskania wpisu do odpowiedniego rejestru działalności regulowanej przez przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin oraz prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin (oraz obowiązek uzyskania wpisu do odpowiednich rejestrów przez podmioty niebędące przedsiębiorcami). Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie implementacji postanowień dyrektywy 2009/128/WE. Nie zwiększa ono obciążeń nałożonych na przedsiębiorców rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Dyrektywa 2009/128/WE zobowiązuje państwa członkowskie do utworzenia systemu szkoleń dla użytkowników środków ochrony roślin, osób dokonujących sprzedaży tych środków oraz dla doradców świadczących usługi w zakresie ochrony roślin (art. 5 dyrektywy 2009/128/WE), a także systemu kontroli stanu technicznego opryskiwaczy będących w użytkowaniu (art. 8 dyrektywy 2009/128/WE).

Powyższe zadania mogłyby zostać powierzone jednostkom administracji publicznej. Wiązałoby się to jednak ze znacznymi kosztami dla budżetu państwa – należałoby zapewnić w celu realizacji powyższych zadań odpowiednie zasoby kadrowe, szkolenia, a także zaplecze techniczne. W szczególności kontrola stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin wymaga specjalistycznych urządzeń diagnostycznych – przykładowo zakup stołu rowkowego do badania rozkładu poprzecznego cieczy roboczej to koszt od 5 do 13 tys. zł (w przypadku stołu manualnego) lub nawet do 40 tys. zł w przypadku stołu elektronicznego.

W związku z powyższym, w projektowanej ustawie zaproponowano, aby działania te były wykonywane przez podmioty spoza administracji publicznej. Jest to zgodne z dotychczas funkcjonującymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Obecnie szkolenia w zakresie ochrony roślin wykonywane są przez 280 jednostek (stan na dzień 31 grudnia 2010 r.), natomiast kontrole stanu technicznego opryskiwaczy są wykonywane przez 361 jednostek (stan na dzień 31 grudnia 2010 r.). Mając na uwadze, że zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2009/128/WE należy zwiększyć zakres osób, które powinny odbyć szkolenie z zakresu środków ochrony roślin (o doradców oraz profesjonalnych użytkowników środków ochrony roślin spoza rolnictwa i leśnictwa), a także zakres sprzętu do stosowania środków ochrony roślin, który należy poddawać obowiązkowym badaniom sprawności technicznej, liczba wspomnianych wyżej jednostek powinna wzrosnąć. Wskazuje to na zakres kosztów, jakie musiałby ponieść budżet państwa, gdyby zadania te były realizowane przez jednostki administracji publicznej.

Proponowane w projektowanej ustawie rozwiązanie jest więc korzystne zarówno dla budżetu państwa, który nie musi ponosić dodatkowych kosztów, jak i przedsiębiorców, którzy mogą kontynuować prowadzenie opisywanej działalności jako działalność komercyjną. Ponieważ opisywana działalność stanowi wykonanie obowiązków państwa, wynikających z postanowień dyrektywy 2009/128/WE, niezbędne jest zapewnienie nadzoru nad wykonującymi ją przedsiębiorcami. W związku z powyższym zaproponowano, aby opisywana działalność była działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności

gospodarczej. Jest to bowiem najmniej dotkliwa dla przedsiębiorcy forma reglamentowania działalności gospodarczej.

Proponowanych w projektowanej ustawie rejestrów działalności regulowanej w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczanego do stosowania środków ochrony roślin oraz w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin (i odpowiednich rejestrów obejmujących podmioty niebędące przedsiębiorcami) nie należy zatem traktować jako dodatkowego obciążenia dla przedsiębiorców, lecz rozwiązanie, które umożliwia przedsiębiorcom prowadzenie działalności w obszarze, w jakim dyrektywa 2009/128/WE nakłada obowiązki na państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Podobne rozwiązania zostały przyjęte także przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Omawiana działalność jest na ogół wykonywana przez upoważnione jednostki, spełniające określone prawnie wymagania. Przykładowo:

1. W Belgii podmioty przeprowadzające kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin muszą posiadać akredytację ISO 17020 oraz być wpisywane do odpowiedniego rejestru przez Federalną Agencję Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego (Federal Agency for Food Chain Safety). Podobnie podmioty przeprowadzające szkolenia z zakresu ochrony roślin są nadzorowane przez lokalną administrację, której podmioty przekazują wykazy wydanych zaświadczeń.
2. W Irlandii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin przeprowadzają inspektorzy prywatni lub publiczni, wpisani do rejestru prowadzonego przez Ministerstwo Rolnictwa, Żywności i Gospodarki Morskiej. Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin będą mogły być prowadzone przez osoby zatwierdzone przez „Further Education and Training Awards Council”, co ma na celu zapewnienie jednakowego poziomu szkoleń, prowadzonych przez różne jednostki.
3. W Finlandii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin przeprowadzają inspektorzy autoryzowani przez Fińską Agencję Chemikaliów i Bezpieczeństwa (Finnish Chemicals and Safety Agency – TUKES). Autoryzację mogą uzyskać osoby prywatne, przedsiębiorcy lub jednostki doradcze. TUKES prowadzi także autoryzację podmiotów prowadzących szkolenia z zakresu ochrony roślin. Spodziewane jest, że

szkolenia będą prowadzone zarówno przez przedsiębiorców prywatnych, jak i organizacje doradcze.

4. W Słowenii warunkiem prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin, jak i prowadzenia szkoleń z zakresu ochrony roślin, jest spełnienie odpowiednich wymagań określonych prawnie. Badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin są wykonywane obecnie przez 9 jednostek, które spełniły te wymagania (szkoły, uczelnie wyższe, przedsiębiorcy prywatni). Szkolenia są prowadzone przez 19 jednostek (regionalne centra rolnicze, instytuty, przedsiębiorców prywatnych).
5. W Portugalii kontrole stanu technicznego sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez licencjonowane jednostki (w większości prywatne). Szkolenia z zakresu ochrony roślin mogą być prowadzone przez jednostki prywatne lub inne podmioty pod warunkiem, że realizują one ustalony centralnie program.
7. W Czechach badania sprzętu do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez 50 jednostek prywatnych zatwierdzonych i nadzorowanych przez Krajową Administrację Fitosanitarną (State Phytosanitary Administration). Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin będą prowadzone przez jednostki wskazane przez Ministerstwo Rolnictwa i Krajową Administrację Fitosanitarną.
8. W Estonii badania sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin są wykonywane przez osoby prywatne, upoważnione na podstawie estońskich przepisów o ochronie roślin lub przez Estoński Instytut Badawczy Rolnictwa (Estonian Research Institute of Agriculture). Szkolenia z zakresu ochrony roślin będą prowadzone przez instytucje kształcące osoby dorosłe (zarówno prywatne, jak i publiczne), w oparciu o ustalony centralnie program.
9. W Bułgarii badania sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin prowadzone będą przez Inspektorat Kontroli Technicznej (Technical Control Inspectorate), wchodzący w skład Ministerstwa Rolnictwa i Żywności. Szkolenia z zakresu środków ochrony roślin prowadzone będą przez uczelnie wyższe i szkoły zawodowe, według programów zatwierdzanych przez Bułgarską Agencję Bezpieczeństwa Żywności (Bulgarian Food Safety Agency).

10. Na Słowacji jednostką odpowiedzialną za badania sprzętu do stosowania środków ochrony roślin jest instytut naukowy. Natomiast szkolenia z zakresu ochrony roślin prowadzą 3 jednostki, wyznaczone przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Proponowany w projektowanej ustawie obowiązek wpisu do rejestru działalności regulowanej przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie wprowadzania środków ochrony roślin do obrotu ma na celu umożliwienie sprawowania nadzoru nad tymi podmiotami, w zakresie przestrzegania wymagań wynikających z przepisów ustawy, a w szczególności przepisów implementujących postanowienia dyrektywy 2009/128/WE oraz rozporządzenia nr 1107/2009. Należy podkreślić, że art. 68 rozporządzenia nr 1107/2009 nakłada na państwa członkowskie obowiązek przeprowadzania urzędowych kontroli w celu zapewnienia zgodności z tym rozporządzeniem. Kontrole te mają na celu m.in. eliminowanie takich zjawisk, jak oferowanie do sprzedaży środków ochrony roślin, dla których nie zostało wydane zezwolenie na ich wprowadzanie do obrotu oraz sfalszowanych środków ochrony roślin. Należy podkreślić, że działalność taka może stwarzać realne zagrożenie dla zdrowia i życia człowieka oraz dla środowiska. Proponowane rozwiązanie jest przy tym zgodne z dotychczas przyjętymi rozwiązaniami, wynikającymi z przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Podmioty dokonujące sprzedaży środków ochrony roślin podlegają obowiązkowi rejestracji w Estonii, w Słowenii, w Bułgarii, w Belgii (sprzedawca musi posiadać certyfikat potwierdzający odpowiednią wiedzę) i w Portugalii (sprzedawcy, zarówno hurtowi jak i detaliczni są certyfikowani i powinni odbyć odpowiednie szkolenie). Obowiązek taki zostanie wprowadzony także w Irlandii. Podmioty prowadzące działalność w zakresie obrotu środkami ochrony roślin nie podlegają natomiast rejestracji w Finlandii i w Czechach.

Dodatkowe obciążenia dla podmiotów mogą wiązać się z koniecznością rozszerzenia zakresu obowiązkowych badań sprzętu do stosowania środków ochrony roślin o sprzęt agrolotniczy i sprzęt stosowany w kolejnictwie (podmioty wykonujące agrolotnicze zabiegi ochrony roślin w leśnictwie, a także zabiegi ochrony roślin poza rolnictwem i leśnictwem, w tym w kolejnictwie,

będą zobowiązane do poddawania wykorzystywanego do zabiegów sprzętu okresowym badaniom sprawności technicznej – prowadzenie takich badań jest działalnością komercyjną, wykonywaną odpłatnie), zwiększeniem zadań kontrolnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa o nadzór nad pozarolniczym stosowaniem środków ochrony roślin, nowymi regulacjami dotyczącymi agrolotniczych zabiegów ochrony roślin (przepisy te będą jednak dotyczyły głównie leśnictwa, ponieważ obecnie agrolotnicze zabiegi ochrony roślin nie są praktycznie wykonywane w rolnictwie) oraz prowadzenia usług doradczych dotyczących metod ochrony roślin.

Projektowana ustawa zakazuje stosowania na terenach placów zabaw, żłobków, przedszkoli, szkół podstawowych, szpitali, stref ochronnych „A” wydzielonych na obszarach uzdrowisk lub obszarach ochrony uzdrowiskowej w rozumieniu przepisów o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych środków ochrony roślin, które zostały, zgodnie z przepisami ustawy o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, zaklasyfikowane jako niebezpieczne ze względu na zagrożenie dla zdrowia człowieka oraz środków ochrony roślin, które zostały zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1272/2008 zaklasyfikowane jako stwarzające zagrożenie dla zdrowia człowieka. Wykonywanie zabiegów takimi środkami będzie jednak dopuszczalne w niektórych uzasadnionych sytuacjach, pod warunkiem uzyskania decyzji wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na ich wykonanie.

Przykładowo ograniczenia w stosowaniu środków ochrony roślin na określonych obszarach wprowadziła lub planuje wprowadzić także Belgia (zróżnicowane w zależności od regionu), Słowenia, Francja, Bułgaria, a wprowadzenie takich rozwiązań rozważa Portugalia. W Irlandii stosowanie środków ochrony roślin na obszarach szczególnie wrażliwych wymagać będzie zapewnienia określonych środków ograniczania ryzyka. Na Słowacji planuje się, aby na obszarach szczególnie wrażliwych należało stosować w pierwszej kolejności środki ochrony roślin niskiego ryzyka lub ochronę biologiczną. W podobny sposób postanowienia art. 12 dyrektywy 2009/128/WE implementować będzie Holandia. W Szwecji stosowanie środków ochrony roślin na terenach szkolnych i placach zabaw wymaga specjalnego zezwolenia. Stosowanie środków ochrony

roślin na terenach sportowych i rekreacyjnych wymaga zawiadomienia lokalnych władz, aby mogłyby zostać podjęte odpowiednie środki ograniczania ryzyka. W Finlandii ograniczenia w stosowaniu będą dotyczyły określonych produktów, a nie obszarów. W Czechach profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin są zobligowani do stosowania w pierwszej kolejności środków ochrony roślin stwarzających niskie ryzyko. W Estonii zabiegi środkami ochrony roślin w miejscach publicznych mogą być wykonywane jedynie przez profesjonalnych użytkowników tych środków. Są oni przy tym zobligowani do stosowania w pierwszej kolejności środków ochrony roślin niskiego ryzyka oraz biologicznych metod ochrony roślin.

Projektowana ustawa nakłada także obowiązek odbycia szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin przez wszystkich profesjonalnych użytkowników takich środków. Obowiązek taki wynika z przepisów art. 5 i 6 dyrektywy 2009/128/WE i został wprowadzony także przez inne państwa członkowskie Unii Europejskiej. Przykładowo wszyscy profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin będą podlegali obowiązkowi odbycia szkolenia w Belgii, Bułgarii, Czechach, Estonii, Hiszpanii, Irlandii, Holandii, na Łotwie, w Portugalii, Słowenii i Szwecji. W Finlandii profesjonalni użytkownicy środków ochrony roślin będą zobligowani do zdania odpowiedniego egzaminu, natomiast uczestnictwo w szkoleniu nie będzie obligatoryjne. Podobnie jak w projektowanej ustawie, także niektóre inne państwa członkowskie przewidują odstępstwa od obowiązkowych szkoleń wobec osób, które zdobyły odpowiednią wiedzę w trakcie procesu edukacji (Belgia, Irlandia, Portugalia, Słowacja, Bułgaria).

Obecnie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, obowiązek ten dotyczy jedynie osób wykonujących zabiegi ochrony roślin w rolnictwie i w leśnictwie. Koszty szkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin sprzętem naziemnym kształtują się w granicach 50 – 120 zł. Szkolenia te powinny być powtarzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 5 lat. Według danych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa obowiązkiem tym zostanie objętych w skali kraju 2859 osób, które do tej pory takiemu obowiązkowi nie podlegały.

Przepisy projektowanej ustawy wymagają, aby zabiegi ochrony roślin sprzętem agrolotniczym były ujmowane w planie zabiegów, akceptowanym przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Mając na uwadze, że w Polsce zabiegów takich nie wykonuje się obecnie w rolnictwie, przepis ten będzie w praktyce dotyczył jedynie Lasów Państwowych.

Wdrożenie od 2014 r. zasad integrowanej ochrony roślin będzie wymagało od profesjonalnych użytkowników tych środków ponoszenia nakładów na samokształcenie i inwestycji w programy wspomagania decyzji w ochronie roślin.

Zgodnie z projektowaną ustawą osoby prowadzące działalność w zakresie doradztwa dotyczącego metod integrowanej ochrony roślin, które nie mają wykształcenia kierunkowego wyższego lub średniego, będą musiały ukończyć stosowne szkolenie, co stanowi dodatkowe obciążenie tych osób, jednocześnie jednak zwiększy się jakość usług doradczych. Szkolenia w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin zastąpią obecnie realizowane szkolenia w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, których koszt wynosi 250 – 400 zł.

Przykładowo obowiązkowym szkoleniom będą poddani doradcy świadczący usługi z zakresu ochrony roślin w Czechach, w Bułgarii, w Estonii, w Irlandii, na Łotwie, na Słowacji, w Słowenii i w Portugalii. W Finlandii szkolenia dla doradców nie będą obowiązkowe, lecz według oczekiwań, szkolenia takie ukończą wszyscy doradcy. Obowiązkowe będzie natomiast zdanie przez doradcę stosownego egzaminu.

Dodatkowo projektowana ustawa nakłada na określonych przepisami przedsiębiorców obowiązek przekazywania do ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz do wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa informacji w zakresie prowadzonej działalności. Obowiązek ten dotyczy:

- 1) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o wprowadzanych lub produkowanych na terytorium RP środkach ochrony roślin, dla których nie zostało wydane zezwolenie na ich wprowadzanie do obrotu. Informacje te są elementem systemu kontroli i nadzoru nad takimi środkami ochrony roślin, do utworzenia którego

zobowiązują państwa członkowskie UE przepisy art. 28 ust. 2 lit. c i d rozporządzenia nr 1107/2009;

- 2) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o sprzęcie do stosowania środków ochrony roślin, który został poddany badaniom sprawności technicznej, informacje te są elementem systemu kontroli i nadzoru nad stanem technicznym takiego sprzętu, do utworzenia którego zobowiązują państwa członkowskie UE postanowienia art. 8 dyrektywy 2009/128/WE;
- 3) przekazywania wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa informacji o osobach, które ukończyły szkolenie z zakresu środków ochrony roślin. Informacje te są elementem systemu szkoleń dla użytkowników środków ochrony roślin, dystrybutorów i doradców, do utworzenia którego zobowiązują państwa członkowskie UE postanowienia art. 5 dyrektywy 2009/128/WE.

Obowiązki informacyjne w projektowanej ustawie zostały ograniczone do niezbędnego minimum koniecznego do zrealizowania obowiązków wynikających z przepisów Unii Europejskiej.

Jednocześnie projektowana ustawa ogranicza część obciążeń administracyjnych, wynikających z obecnych przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

W związku z wejściem w życie projektowanej ustawy ograniczone zostaną obowiązki podmiotów wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin dotyczące szkolenia personelu. Obecne przepisy ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin wymagają, aby szkolenie w zakresie doradztwa dotyczącego środków ochrony roślin (które zastąpią obecnie realizowane szkolenia z zakresu obrotu lub konfekcjonowania środków ochrony roślin) ukończyły wszystkie osoby bezpośrednio wykonujące czynności wymagające kontaktu z tymi preparatami. Zgodnie z proponowanymi przepisami szkolenie takie będą musiały ukończyć jedynie osoby uczestniczące bezpośrednio przy sprzedaży środków ochrony roślin (w przypadku sprzedaży hurtowej wystarczająca będzie jedynie dostępność takich osób np. za pośrednictwem łączności telefonicznej). Koszt odbycia szkolenia z zakresu

obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin wynosi obecnie 250 – 400 zł.

W projektowanej ustawie przewiduje się, aby prowadzenie badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin było działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej. Do tej pory warunkiem rozpoczęcia takiej działalności było uzyskanie upoważnienia wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa. Proponowane rozwiązanie zmniejsza obciążenia biurokratyczne wobec przedsiębiorców.

Znacznym ułatwieniem dla osób rozpoczynających działalność zawodową w rolnictwie lub w leśnictwie, działalność związaną z obrotem środkami ochrony roślin lub z doradztwem w zakresie integrowanej ochrony roślin, jest zwolnienie z obowiązku odbycia szkoleń podstawowych w zakresie ochrony roślin osób, które posiadają:

- 1) zaświadczenie wydane przez szkołę ponadgimnazjalną lub szkołę wyższą stwierdzające, że w przebiegu nauczania tej osoby zostały uwzględnione wszystkie zagadnienia ujęte w programie tego szkolenia lub
- 2) kwalifikacje wymagane dla osób prowadzących szkolenia w zakresie integrowanej produkcji roślin.

Ponadto projektowana ustawa proponuje odejście od wymogu przedkładania organom administracji zaświadczeń na rzecz odpowiednich oświadczeń.

Zgodnie z projektowaną ustawą działalność w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, a także wykonywana przez przedsiębiorców działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin oraz szkoleń w zakresie ochrony roślin, będzie działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Wysokość opłaty skarbowej za dokonanie wpisu do rejestru działalności regulowanej w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin została określona na 1 135 zł, w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin na 220 zł, w zakresie prowadzenia szkoleń w zakresie środków ochrony roślin na 616 zł. Jednocześnie, opłata skarbową za wpis do

odpowiedniego rejestru podmiotów niebędących przedsiębiorcami, podejmujących działalność w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu do stosowania środków ochrony roślin została określona w wysokości 220 zł, a w przypadku podmiotów prowadzących szkolenia w zakresie środków ochrony roślin w wysokości 616 zł.

Szacuje się, że corocznie dokonywanych będzie 240 nowych wpisów do rejestrów działalności regulowanej w zakresie obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin, 50 wpisów do rejestrów związanych z podejmowaniem działalności w zakresie prowadzenia szkoleń z zakresu środków ochrony roślin oraz 20 wpisów do rejestrów związanych z podejmowaniem działalności w zakresie prowadzenia badań sprawności technicznej sprzętu przeznaczonego do stosowania środków ochrony roślin.

Łączne wpływy do budżetu jednostek samorządu terytorialnego z tytułu wnoszonej opłaty skarbowej za poszczególne czynności szacuje się w związku z powyższym na 307 600 zł.

Skutki finansowe dla producentów rolnych zainteresowanych uzyskaniem certyfikatu potwierdzającego stosowanie zasad integrowanej produkcji roślin spowoduje wprowadzana przepisami projektowanej ustawy zmiana zasad funkcjonowania tego systemu, tj. przekazanie uprawnień kontrolnych w integrowanej produkcji roślin jednostkom certyfikującym.

Mając na uwadze, że prowadzenie certyfikacji w integrowanej produkcji przez jednostki prywatne jest nowym rozwiązaniem systemowym, na obecnym etapie nie jest możliwe precyzyjne określenie wysokości opłat za taką działalność. Jednocześnie należy zauważyć, że system certyfikacji w integrowanej produkcji jest wzorowany na rozwiązaniach przyjętych w rolnictwie ekologicznym, w których roczne koszty kontroli gospodarstw wynoszą, w zależności od areálu gospodarstwa od 700 zł (do 5 ha) do 1550 zł (powyżej 200 ha). Należy jednak podkreślić, że w zakresie kosztów kontroli oba systemy nie będą w pełni porównywalne, ponieważ w systemie rolnictwa ekologicznego kontroli poddawane jest gospodarstwo, podczas gdy w przypadku systemu integrowanej produkcji roślin – poszczególne uprawy.

Wewnętrzne przesunięcie 11 osób w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw rolnictwa, które zajmować się będą wydawaniem

zezwoleń na wprowadzanie środków ochrony roślin do obrotu, systemem zbierania informacji o zatruciach ludzi środkami ochrony roślin oraz realizacją krajowego planu działania nie spowoduje obciążeń biurokratycznych wobec przedsiębiorców. Przesunięcie tych osób ma na celu usprawnienie procesu rejestracji środków ochrony roślin oraz realizację nowych zadań nałożonych na urząd obsługujący ministra ds. rolnictwa. Jednocześnie wprowadzenie nowych mechanizmów w procedurze rejestracji środków ochrony roślin przy terminowym prowadzeniu spraw wpłynie na zwiększenie asortymentu środków ochrony roślin na rynku, wyrównując dostęp do tych produktów dla polskich rolników w ramach wspólnego rynku. Przełoży się to także bezpośrednio na wzrost konkurencyjności i efektywności gospodarstw rolnych.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.